

**Jilid I
Bil. 78**

**Hari Isnin
4hb November, 1991**

MALAYSIA

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT

House of Representatives

PARLIMEN KELAPAN

Eighth Parliament

PENGGAL PERTAMA

First Session

KANDUNGAN

PENGUMUMAN TIMBALAN YANG DI-PERTUA:

Merakamkan Ucapan Selamat Hari Deepavali [Ruangan 12801]

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN [Ruangan 12801]

USUL MENANGGUHKAN MESYUARAT DI BAWAH PERATURAN MESYUARAT 18:

Banjir Kilat di Kepong dan Hulu Langat—

Y.B. Dr Tan Seng Giaw (Kepong) [Ruangan 12859]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Perbekalan [Ruangan 12867]

USUL:

Anggaran Pembangunan 1992 [Ruangan 12867]

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KELAPAN

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG PERTAMA

AHLI-AHLI DEWAN RAKYAT

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATO' MOHAMED ZAHIR BIN HAJI ISMAIL,
P.M.N., S.P.M.K., D.S.D.K., J.M.N.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Dalam Negeri, DATO' SERI DR
MAHATHIR BIN MOHAMAD, D.K.I., D.U.K., S.S.D.K., S.S.A.P., S.P.M.S.,
S.P.M.J., D.P., D.U.P.N., S.P.N.S., S.P.D.K., S.P.C.M., S.S.M.T., D.U.N.M., P.I.S.
(Kubang Pasu).

„ Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Pembangunan Luar Bandar,
TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Jasin).

Yang Berhormat Menteri Pengangkutan, DATO' SERI DR LING LIONG SIK, S.P.M.P.,
D.P.M.P. (Labis).

„ Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATO' SERI S. SAMY VELLU,
S.P.M.P., S.P.M.J., D.P.M.S., P.C.M., A.M.N. (Sungai Siput).

„ Menteri Perusahaan Utama, DATO' SERI DR LIM KENG YAIK, S.P.M.P.,
D.P.C.M. (Beruas).

„ Menteri Kerja Raya, DATUK LEO MOGGIE ANAK IROK, P.N.B.S. (Kanowit).

„ Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri, DATO' SERI RAFIDAH
AZIZ, S.P.M.P., D.P.M.S., A.M.N. (Kuala Kangsar).

„ Menteri Pendidikan, DATO' DR HAJI SULAIMAN BIN HAJI DAUD, S.I.M.P.,
P.N.B.S., J.B.S. (Petra Jaya).

„ Menteri Pertanian, DATUK SERI SANUSI BIN JUNID, S.S.S.A., D.S.D.K.,
D.G.S.M., S.M.K. (Jerlun Langkawi).

„ Menteri Kewangan, DATO' SERI ANWAR BIN IBRAHIM, S.S.A.P.
(Permatang Pauh).

„ Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna, DATO'
HAJI ABU HASSAN BIN HAJI OMAR, S.P.M.S., D.P.M.S., S.M.T., P.I.S. (Kuala
Selangor).

„ Menteri Kesihatan, DATO' LEE KIM SAI, D.S.S.A., P.P.N. (Hulu Langat).

„ Menteri Pertahanan, DATO' SERI HAJI MOHD. NAJIB BIN TUN HAJI ABDUL
RAZAK (Orang Kaya Indera Shahbandar), S.S.A.P., S.I.M.P., D.S.A.P.,
P.N.B.S. (Pekan).

„ Menteri Penerangan, DATO' MOHAMED BIN RAHMAT, S.P.M.J., S.I.M.P.,
S.S.S.A., S.S.I.J., D.P.M.J., D.P.M.S., P.N.B.S., K.M.N. (Pulai).

Yang Berhormat Menteri Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan, DATO' SABBARUDDIN CHIK, S.I.M.P., D.S.A.P., S.M.S. (Temerluh).

- „ Menteri Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat, DATO' NAPSIAH BINTI OMAR, D.S.N.S. (Kuala Pilah).
- „ Menteri Perusahaan Awam, DATO' DR MOHAMAD YUSOF BIN HAJI MOHAMED NOR, S.P.M.T., D.P.M.T., J.M.N., S.M.T., P.P.T. (Besut).
- „ Menteri Sumber Manusia, DATO' LIM AH LEK, S.I.M.P., D.S.A.P., S.M.T., J.P. (Bentung).
- „ Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' ABANG ABU BAKAR BIN DATU BANDAR ABANG HAJI MUSTAPHA, D.S.A.P., P.N.B.S., D.P.T.J., J.M.N. (Kuala Rajang).
- „ Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TUAN LAW HIENG DING, K.M.N., P.B.S. (Sarikei).
- „ Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DR TING CHEW PEH (Gopeng).
- „ Menteri Tanah dan Pembangunan Koperasi, TAN SRI DATUK HAJI SAKARAN BIN DANDAI, P.S.M., P.G.D.K., S.P.D.K., J.P., A.D.K. (Semporna).
- „ Menteri di Jabatan Perdana Menteri dan Menteri Kehakiman, TUAN SYED HAMID BIN SYED JAAFAR ALBAR, A.M.N. (Kota Tinggi).
- „ MENTERI LUAR NEGERI, DATUK ABDULLAH BIN HAJI AHMAD BADAWI, D.M.P.N., D.J.N., K.M.N. (Kepala Batas).
- „ Timbalan Yang di-Pertua, TUAN ONG TEE KEAT (Ampang Jaya).
- „ Timbalan Yang di-Pertua, TUAN HAJI JUHAR BIN HAJI MAHIRUDDIN (Kinabatangan).
- „ Timbalan Menteri Dalam Negeri, DATO' MEGAT JUNID BIN MEGAT AYOB, D.P.C.M., D.S.A.P., A.M.P., A.M.K. (Pasir Salak).
- „ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, TUAN HAJI DAUD BIN DATO' HAJI TAHA, S.M.J. (Batu Pahat).
- „ Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATO' MOHD. TAJOL ROSLI BIN MOHD. GHAZALI, D.P.M.P., A.M.P. (Gerik).
- „ Timbalan Menteri Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat, DATO' ALEXANDER YU LUNG LEE, D.P.M.P. (Batu).
- „ Timbalan Menteri Pertahanan, DATO' WAN ABU BAKAR BIN WAN MOHAMED, D.I.M.P. (Jerantut).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Awam, DATO' DR SITI ZAHARAH BINTI HAJI SULAIMAN, D.I.M.P. (Mentakab).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATO' LOKE YUEN YOW, D.P.M.P., A.M.P. (Tanjong Malim).
- „ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, TUAN OSU BIN HAJI SUKAM (Papar).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, TUAN RAILEY BIN HAJI JAFFREY, J.M.N. (Silam).

Yang Berhormat Timbalan Menteri Pengangkutan, DATIN PADUKA HAJAH ZALEHA BINTI ISMAIL, D.P.M.S., S.M.S., K.M.N. (Selayang).

„ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, RAJA DATO' ARIFFIN BIN RAJA SULAIMAN, D.S.D.K., S.M.S. (Baling).

„ Timbalan Menteri Tanah dan Pembangunan Koperasi, DATO' HAJI MOHD. KHALID BIN MOHD. YUNUS, D.S.N.S. (Jempol).

„ Timbalan Menteri Pendidikan, DR LEO MICHAEL TOYAD, J.B.S. (Mukah).

„ Timbalan Menteri Luar Negeri, DATO' DR ABDULLAH FADZIL BIN CHE WAN, D.P.C.M., P.C.M. (Bukit Gantang).

„ Timbalan Menteri Kewangan, TUAN ABDUL GHANI BIN OTHMAN, S.M.J. (Ledang).

„ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' DRS SULEIMAN BIN MOHAMED, D.P.M.S. (Titiwangsa).

„ Timbalan Menteri Kesihatan, TUAN MOHAMED FARID BIN ARIFFIN (Balik Pulau).

„ Timbalan Menteri Belia dan Sukan, CIK TENG GAIK KWAN, A.M.N., P.P.N. (Raub).

„ Timbalan Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TUAN PETER CHIN FAH KUI, P.B.S., A.B.S. (Miri).

„ Timbalan Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri, TUAN CHUA JUI MENG, P.I.S. (Bakri).

„ Timbalan Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna, DATO' ABDUL KADIR BIN HAJI SHEIKH FADZIR, D.S.D.K. (Kulim Bandar Baharu).

„ Timbalan Menteri Kerja Raya, TUAN KERK CHOO TING (Taiping).

„ Timbalan Menteri Perusahaan Utama, DATO' HAJI TENGGU MAHMUD BIN TENGGU MANSOR, D.P.M.T., K.M.N., P.J.C., J.P., P.J.K. (Setiu).

„ Timbalan Menteri Pembangunan Luar Bandar, TUAN MOHD. YASIN BIN KAMARI, A.M.N., P.D.N., P.I.S., B.S.I. (Sri Gading).

„ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO WONG SEE WAH, D.S.N.S. (Rasah).

„ Timbalan Menteri Kerja Raya, DATUK PETER TINGGOM ANAK KAMARAU, P.N.B.S., K.M.N., A.M.N., P.P.C. (Saratok).

„ Timbalan Menteri Pendidikan, DR FONG CHAN ONN (Selandar).

„ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO DR HAJI ABDUL HAMID BIN HAJI OTHMAN, D.S.D.K., S.M.J., K.M.N., P.P.T. (Sik).

„ Timbalan Menteri Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan, DATO' CHAN KONG CHOY (Lipis).

„ Timbalan Menteri Sumber Manusia, DATO' M. MAHALINGAM (Kapar).

Yang Berhormat Setiausaha Parlimen Kementerian Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan, DATO' ABDUL RAMAN BIN SULIMAN, D.P.M.P., P.M.P., A.M.P., J.P. (Parit Buntar).

„ Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri, TUAN OTHMAN BIN ABDUL, A.M.P., P.P.T. (Pendang).

„ Setiausaha Parlimen Kementerian Pembangunan Luar Bandar, DATO MOHAMED BIN JAMRAH, D.P.M.P., A.M.P., P.P.T., J.P. (Bagan Datok).

„ Setiausaha Parlimen Kementerian Belia dan Sukan, DATO' ISMAIL BIN SAID, D.P.M.T., S.M.T., A.M.N. (Kemaman).

„ Setiausaha Parlimen, Kementerian Tanah dan Pembangunan Koperasi, TUAN MOHD. NOH BIN RAJAB (Tampin).

„ Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri, TUAN DOUGLAS UGGAH EMBAS, A.B.S., P.B.S. (Betong).

„ Setiausaha Parlimen, Kementerian Pertanian, TUAN MOHD. SHARIFF BIN HAJI OMAR, P.P.T. (Tasek Gelugor).

„ Setiausaha Parlimen, Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat, TUAN YONG KHOON SENG (Padawan).

„ Setiausaha Parlimen, Kementerian Kesihatan, TUAN ONG KA TING (Pontian).

„ Setiausaha Parlimen, Kementerian Penerangan, DATO' HAJI FAUZI BIN HAJI ABDUL RAHMAN, D.I.M.P., A.M.P., P.P.N. (Kuantan).

„ Setiausaha Parlimen, Kementerian Kesihatan, DATO' K. KUMARAN (Tapah).

„ Setiausaha Parlimen, Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Industri, TUAN S. S. SUBRAMANIAM, J.S.M., P.J.K., A.M.S. (Segamat).

„ TUAN ABDOL MULOK BIN AWANG DAMIT (Labuan).

„ DATO' ABDUL AJIB BIN AHMAD, D.G.S.M., D.P.M.J., B.S.I. (Mersing).

„ TUAN HAJI ABDUL HADI BIN HAJI AWANG (Marang).

„ TUAN HAJI ABDUL HAMID BIN ABDUL RAHMAN (Sungai Benut).

„ DATUK HAJI ABDUL MANAN BIN OTHMAN, D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Terengganu).

„ TUAN ABDUL MALEK MUNIP (Muar).

„ DATUK HAJI ABDUL RASHID BIN MUHAMMAD (Kuala Nerus).

„ DATUK PATINGGI TAN SRI HAJI ABDUL TAIB MAHMUD, D.P., D.A., S.P.M.J., P.G.D.K. (Kota Samarahan).

„ TUAN HAJI NIK ABDULLAH BIN HAJI ARSHAD, S.M.K. (Pengkalan Chepa).

„ DATO' DR AFFIFUDIN BIN HAJI OMAR, D.S.D.K., J.S.M., K.M.N., B.C.K. (Padang Terap).

„ TUAN AHMAD BIN NOR (Bayan Baru).

„ TUAN AHMAD BIN OMAR, P.P.N. (Pagoh).

Yang Berhormat TUAN AHMAD SHUKRI BIN HAJI HASSAN (Machang).

- „ DATO' ALIAS BIN MD. ALI, D.P.M.T., J.S.M., S.M.T., K.M.N., P.J.K. (Hulu Terengganu).
- „ DATU AMIR KAHAR BIN TUN DATU MUSTAPHA (Marudu).
- „ TUAN HAJI AWANG BIN JABAR, S.M.T., A.M.N., P.J.K. (Dungun).
- „ DATUK HAJI BASRI BIN BAJURI, D.S.S.A., K.M.N., S.M.S., P.J.K. (Kuala Langat).
- „ DATUK BERNARD GILUK DOMPOK, P.G.D.K. (Penampang).
- „ TUAN BILLY ABIT JOO (Hulu Rajang).
- „ TUAN HAJI BUNIYAMIN BIN YAAKOB (Bachok).
- „ TUAN CHIAN HENG KAI (Bukit Mertajam).
- „ TUAN CHOR CHEE HEUNG (Alor Setar).
- „ TUN DAIM ZAINUDDIN, S.S.M., D.H.M.S., S.S.A.P. (Merbok).
- „ DR V. DAVID (Puchung).
- „ TUAN FONG KUI LUN (Klang).
- „ TUAN FOO PIEW KOK (Batu Gajah).
- „ TUAN GEORGE SANGKIN (Bandau).
- „ TUAN HAJI GHAZALI BIN AHMAD, A.M.N., P.C.K. (Jerai).
- „ TUAN GOOI HOCK SENG (Bukit Bendera).
- „ TUAN HAJI HAMZAH BIN HAJI MOHAMED ZAIN (Tasek Chenderoh).
- „ TUAN HARRISON NGAU LAING (Baram).
- „ TUAN HAJI IBRAHIM BIN ALI (Pasir Mas).
- „ TUAN HAJI IBRAHIM BIN JENDOL, P.J.K. (Alor Gajah).
- „ TUAN HAJI IBRAHIM BIN MAHMOOD (Kuala Krai).
- „ TUAN IBRAHIM BIN PATEH MOHAMAD (Tanah Merah).
- „ CHE IBRAHIM BIN MUSTAFA (Sungai Petani).
- „ LT. KOL. (B) IBRAHIM BIN SAREH (Jelebu).
- „ PUAN HAJAH ILANI BINTI DATO HAJI ISAHAK (Kota Bharu).
- „ TUAN HAJI ISHAK BIN ARSHAD (Kangar).
- „ DR HAJI JAMALUDDIN BIN HAJI JARJIS (Rompin).
- „ TUAN JAWAH ANAK GERANG (Lubok Antu).
- „ TUAN JAMES JIMBUN ANAK PUNGGGA, P.B.S. (Kapit).
- „ TUAN JOSEPH MAUH AK IKEH (Selangau).
- „ TUAN KANG CHOW OH (Kluang).
- „ TUAN R. KARPAL SINGH (Jelutong).

Yang Berhormat TUAN KERK KIM HOCK (Pasir Pinji).

- „ DR KUA KIA SOONG (Petaling Jaya).
- „ TUAN LAI LUN TZEE (Sandakan).
- „ TUAN LAU DAK KEE (Ipoh).
- „ TUAN ROBERT LAU HOI CHEW (Sibu).
- „ TUAN LIEW AH KIM (Seputeh).
- „ TUAN LIM GUAN ENG (Kota Melaka).
- „ TUAN LIM HOCK SENG (Bagan).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Tanjong).
- „ PUAN LIM LAY HOON (Padang Serai).
- „ DATIN LING CHOOI SIENG (Lumut).
- „ TUAN HAJI MAHBUD BIN HAJI HASHIM (Sabak Bernam).
- „ TUAN MAIDOM P. PANSAL (Kota Belud).
- „ DR T. MARIMUTHU (Telok Kemang).
- „ TUAN MICHAEL ASANG, B.S.K. (Jambongan).
- „ TUAN MICHAEL LISA KAYA @ GOR KAYA (Bukit Mas).
- „ DATO' HAJI MOHAMAD BIN ABDULLAH, D.I.M.P., P.J.K. (Maran).
- „ TUAN HAJI MOHAMAD BIN SABU (Nilam Puri).
- „ TUAN MOHAMED KAMAL BIN HUSSAIN (Lembah Pantai).
- „ TUAN MOHAMED KHALED BIN NORDIN (Johor Bharu).
- „ DATO' HAJI MOHAMMAD ABU BAKAR BIN RAUTIN IBRAHIM, D.S.D.K., K.M.N. (Kuala Kedah).
- „ TUAN HAJI MOHD. SHARIF BIN JAJANG, A.M.N., P.J.K. (Sepang).
- „ TUAN MOHD. TAMRIN BIN ABDUL GHAFAR (Batu Berendam).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZIHIN BIN HAJI MOHD. HASSAN (Larut).
- „ DATUK MONGGOH OROW, P.G.D.K., K.M.N., A.D.K. (Tuaran).
- „ TUN DATU HAJI MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., S.P.D.K., S.I.M.P., P.N.B.S., S.P.M.J., S.P.M.P., S.P.C.M., K.C.R.L., K.S.L.J. (Limbawang).
- „ TUAN NASRUDDIN BIN HAJI ALANG SAIDIN, A.M.P. (Parit).
- „ DR NAWAWI BIN MAT AWIN (Tambun).
- „ TUAN NURNIKMAN BIN ABDULLAH (Kimanis).
- „ TUAN ONG TIN KIM (Teluk Intan).
- „ DR OSMAN MINUDIN (Kinabalu).
- „ DATUK JOSEPH PAIRIN KITINGAN (Keningau).

Yang Berhormat TUAN G. PALANIVEL (Hulu Selangor).

- „ DR PATAU RUBIS, P.B.S. (Mas Gading).
- „ DATUK DOMINIC JOSEPH PUTHUCHEARY (Nibong Tebal).
- „ DATO' QAMARUZAMAN BIN HAJI ISMAIL, D.P.M.P., P.C.M., K.M.N., B.C.K., P.J.K. (Bagan Serai).
- „ TUAN RADIN MALLEH (Padas).
- „ PUAN HAJAH RAKIBAH BINTI HAJI ABDUL MANAP (Shah Alam).
- „ TUAN RICHARD RIOT ANAK JAEM (Serian).
- „ PUAN ROHANI BINTI ABD. KARIM (Santubong).
- „ TUAN RUHANIE BIN HAJI AHMAD (Parit Sulong).
- „ Y.B.M. TENGKU TAN SRI RAZALEIGH HAMZAH, D.K., P.S.M., S.P.M.K., S.S.A.P., S.P.M.S. (Gua Musang).
- „ TUAN SAIDIN @ YUSOF BIN ADAM (Tanjong Karang).
- „ DR SANUSI BIN DAENG MARIOK (Rantau Panjang).
- „ TUAN SHAHIDAN BIN KASSIM, A.M.P. (Arau).
- „ TUAN SIM KWANG YANG (Bandar Kuching).
- „ PUAN SITI ZAINABON BINTI ABU BAKAR (Tebrau).
- „ TUAN HAJI SUKRI BIN HAJI MOHAMED (Kok Lanas).
- „ TUAN TAIMIN BIN LUMAING (Pensiangan).
- „ DATUK DANIEL TAJEM ANAK MIRI, P.N.B.S., J.M.N. (Sri Aman).
- „ TUAN TAN KOK WAI (Sungai Besi).
- „ DR TAN SENG GIAW (Kepong).
- „ TUAN THOMAS SALANG SIDEN (Julau).
- „ TUAN WAHAB BIN SUHAILI (Batang Sadong).
- „ WAN HANAFIAH BIN WAN MAT SAMAN (Kota Setar).
- „ WAN JUNAIDI BIN TUANKU JAAFAR (Batang Lupar).
- „ TUAN HAJI WAN MOHD. JAMIL BIN WAN MAHMOOD (Tumpat).
- „ WAN OMAR BIN WAN MAJID (Pasir Puteh).
- „ TUAN WEE CHOO KEONG (Bukit Bintang).
- „ TUAN WONG WING ON (Kampar).
- „ TUAN VUN SHIN CHOI @ JOSEPH VOON (Tanjong Aru).
- „ DATUK AMAR JAMES WONG KIM MIN (Bintulu).
- „ TUAN JASON WONG SING NANG (Lanang).
- „ TUAN WOON SEE CHIN, S.M.J., A.M.N., P.I.S. (Senai).
- „ TUAN GEOFFREY YEE LING FOOK (Tawau).
- „ TUAN YIM CHEE CHONG (Seremban).
- „ TUAN PHILIP YONG CHIEW LIP (Gaya).

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat: Dato' Haji Wan Zahir bin Sheikh Abdul Rahman, D.P.M.P.,
J.S.M.

Ketua Penolong Setiausaha: Haji Taijadin bin Saberan

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

Penolong Setiausaha: Haji Ghazali bin Haji Abdul Hamid, A.M.N.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Ketua Penyunting: Hj. Yahya bin Manap.

Penolong Penyunting: Ramaswamy.

Penolong Penyunting: Shamsiah binti Md. Yusop.

Pelapor Perbahasan Parlimen:

Haji Suhor bin Husin.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Haji Hassan.

Hajah Kalsom binti Ghazali.

Mohamed bin Osman.

Norishah binti Mohd. Thani.

Zaharah binti Naim.

Su Soon Chuan.

Norwahidah binti Azizi.

Rozita binti Abd. Samad.

Jainah binti Sakimin.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Mohd. Kassim bin Hashim

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT

Isnin, 4hb November 1991

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

(Timbalan Yang di-Pertua
mempengerusikan Mesyuarat)

PENGUMUMAN TIMBALAN
YANG DI-PERTUAMERAKAMKAN UCAPAN
SELAMAT HARI DEEPAVALI

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ahli-ahli Yang Berhormat, bagi pihak Tan Sri Yang di-Pertua dan Timbalan-timbalannya, kami ingin merakamkan ucapan Selamat Hari Deepavali kepada semua Ahli-ahli Yang Berhormat yang beragama Hindu. *(Tepuk)*

JAWAPAN-JAWAPAN
MULUT BAGI
PERTANYAAN-
PERTANYAAN

Tuan Lim Guan Eng: Tuan Yang di-Pertua, Peraturan 24(6). Pada hari Khamis semasa Yang Berhormat Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menjawab satu soalan mulut dari saya, beliau menyatakan bahawa beliau akan memberikan jawapan secara bertulis. Tetapi setakat ini sungguhpun 4 hari telah lepas, saya masih belum menerima jawapan bertulis daripada beliau. Saya tidak tahu sama ada Yang Berhormat Timbalan Menteri telah membohongi

Dewan ini dengan menyatakan bahawa dia akan memberikan jawapan bertulis atau tidak . . . *(Disampuk)* Saya harap satu penjelasan boleh diberikan kerana ini adalah satu perkara yang serius mengenai masalah kampung-kampung baru. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat Timbalan Menteri, sila ambil perhatian.

Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan (Tuan Haji Daud bin Dato' Haji Taha): Tuan Yang di-Pertua, soalan itu mungkin dalam perjalanan, kerana Pejabat Pos menghadapi masalah Hari Deepavali. Kalau Yang Berhormat boleh selesaikan masalah di Pejabat Pos sekarang, saya ingat boleh dapat.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, kita meminta kepada pihak yang berkenaan untuk memberikan jawapan yang telah dijanjikan.

Tuan Lim Guan Eng: *(Menyampuk)*

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ahli Yang Berhormat, cukuplah. Sila ambil perhatian.

KUDAT DIJADIKAN KAWASAN
PERDAGANGAN BEBAS

1. Datu Amir Kahar bin Tun Datu Mustapha minta Menteri Kewangan menyatakan oleh kerana Kerajaan Negeri Sabah gagal membangunkan

Daerah Kudat, apakah Kerajaan Persekutuan boleh memperuibangkan supaya Kudat dijadikan sebagai Kawasan Perdagangan Bebas (Free Trade Zone).

Timbalan Menteri Kewangan (Dato' Loke Yuen Yow): Tuan Yang di-Pertua, berdasarkan kepada peraturan yang ditetapkan oleh Akta Zon Bebas 1940, Kerajaan Persekutuan boleh mengisytiharkan sesuatu kawasan sebagai Zon Perdagangan Bebas ataupun Zon Perindustrian Bebas. Walau bagaimanapun, penubuhan zon tersebut hendaklah diputuskan oleh Kerajaan Negeri dan seterusnya dikemukakan kepada Kerajaan Persekutuan untuk dipertimbangkan. Ini adalah disebabkan pentadbiran tanah terletak di bawah bidang kuasa Kerajaan Negeri.

Tuan Yang di-Pertua, berhubung dengan cadangan supaya Kudat dijadikan sebagai Kawasan Perdagangan Bebas ataupun Free Trade Zone, dengan izin, boleh dipertimbangkan oleh Kerajaan Pusat. Walau bagaimanapun, permohonannya hendaklah dikemukakan kepada Kerajaan Negeri untuk mendapat persetujuan terlebih dahulu.

KAMPUNG-KAMPUNG BARU— MASALAH UTAMA

2. Tuan Lim Guan Eng minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan mengenai Kampung-kampung Baru apakah masalah utama yang dihadapi oleh mereka; dan

- (a) apakah langkah yang diambil untuk mengatasi masalah kepadatan penduduk dan kekurangan tanah;
- (b) mengapakah pihak Kementerian tidak melicinkan dan mempercepatkan proses pembaharuan geran tanah kampung baru dengan Kerajaan Negeri serta menetapkan kadar premium tanah maksimum dan minimum yang boleh dikenakan;

(c) apakah kadar kemiskinan di kampung-kampung baru dan jumlah mereka yang miskin;

(d) adakah pihak Kerajaan sedar bahawa ramai pemuda-pemudi dari kampung baru “lompat kapalterbang” (berhijrah ke luar negeri) untuk mencari kerja kerana kurang peluang pekerjaan di kampung baru mereka dan kalau ya, apakah langkah yang akan diambil untuk menarik mereka pulang; dan

(e) apakah projek atau langkah-langkah yang akan dibuat oleh Kerajaan untuk mengatasi masalah kampung-kampung baru dan mempergiatkan ekonomi kampung-kampung baru serta nyatakan projek tersebut.

Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan (Tuan Haji Daud bin Dato' Haji Taha): Tuan Yang di-Pertua, soalan ini mempunyai lima soalan berangkai dan memakan masa yang panjang. Walau bagaimanapun, saya cuba menjawab dengan seberapa yang pendek. (*Ketawa*)

Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka, masalah-masalah utama yang dihadapi di kampung yang dahulunya dikenali sebagai Kampung Baru adalah seperti berikut:

- (i) kekurangan tanah untuk tujuan pertanian;
 - (ii) kepadatan penduduk;
 - (iii) mempertingkatkan kemudahan sukan dan rekreasi; dan
 - (iv) sistem pembuangan dan pungutan sampah yang kurang memuaskan.
- (a) Di antara langkah-langkah yang diambil oleh Kerajaan untuk mengatasi kepadatan penduduk dan kekurangan tanah di kampung-kampung yang dahulunya dikenali sebagai kampung

baru adalah tindakan oleh pihak Kerajaan-kerajaan Negeri memajukan tanah-tanah berham-piran kawasan-kawasan kampung untuk perumahan. Di dalam kawasan kampung sendiri, pendekatan perumahan high-density adalah digalakkan.

- (b) Mengenai penyelesaian geran tanah, adalah kurang tepat bagi Ahli Yang Berhormat menyatakan Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan tidak melicinkan atau mempercepatkan proses pembaharuan geran tanah. Ahli Yang Berhormat tentu sedia maklum, langkah-langkah untuk memproseskan permohonan atau pembaharuan geran tanah merupakan satu proses yang berterusan di dalam bidang kuasa Kerajaan Negeri di bawah tanggungjawab Pejabat Tanah negeri masing-masing dan di luar kuasa Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan. Walau bagaimanapun, Kementerian ini dari masa ke masa ada membuat perundingan dengan pihak Kerajaan Negeri bagi mengatasi masalah ini.

Berhubung dengan kadar premium, ini ditentukan mengikut kriteria yang ditetapkan oleh tiap-tiap Kerajaan Negeri dan ia adalah bergantung kepada harga nilai pasaran dan tempoh pajakan tanah berkenaan.

- (c) Berkaitan dengan kadar kemiskinan di dalam kampung-kampung yang dahulunya dikenali sebagai kampung baru, angka terbaru mungkin dapat diperolehi hasil dari Banci Negara yang sedang berjalan sekarang.
- (d) Kerajaan memang sedar bahawa ramai pemuda-pemudi kita termasuk juga dari kampung-

kampung ini berhijrah ke luar negeri untuk mencari pekerjaan secara sah. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, terpujanglah kepada kecenderungan dan keputusan masing-masing sama ada dari kampung-kampung, kawasan-kawasan bandar atau luar bandar untuk mencari rezeki atau peluang pekerjaan yang sah di mana-mana.

- (e) Mengenai projek-projek peningkatan ekonomi, Kementerian ini sering mengadakan perbincangan dengan pihak Kerajaan-kerajaan Negeri dan agensi-agensi Kementerian yang lain bagi membolehkan sektor perindustrian ringan dipergiatkan lagi pada masa kini dan masa akan datang di beberapa buah negeri. Ini adalah satu daripada usaha Kerajaan untuk mengatasi masalah-masalah masyarakat kampung. Di samping itu, Kementerian ini di bawah Rancangan Malaysia Keenam telah diperuntukkan pembangunan sebanyak \$21.6 juta, sebahagian besarnya dalam bentuk projek-projek kecil seperti pembinaan dan pembaikan jalan, longkang, perparitan, dewan atau balairaya, pasar, pusat kesihatan dan sebagainya agar dapat mempertingkatkan lagi taraf dan mutu kehidupan masyarakat.

Tuan Lim Guan Eng: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin mengucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri yang serius untuk hadir ke Dewan ini untuk memberikan jawapan kepada saya, tidak seperti Yang Berhormat Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan dari MCA yang tidak berani masuk ke Dewan untuk menjawab soalan ini yang melibatkan perkara yang serius dan ini menunjukkan Yang Berhormat Menteri tidak serius terhadap masalah kampung baru.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, apakah soalnya?

Tuan Lim Guan Eng: Tuan Yang di-Pertua, memandangkan jawapan tadi oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri bahawa peruntukan sebanyak \$21.6 juta telah diperuntukkan untuk pembangunan kampung-kampung baru, adakah beliau sedar bahawa jumlah yang diperuntukkan ini adalah tidak cukup? Memandangkan bahawa ia sendiri diakui oleh Yang Berhormat Menteri sendiri bahawa oleh kerana ketidakseriusannya Kerajaan terhadap masalah kampung baru, beliau akan meminta peruntukan sebanyak \$128 juta. Bukankah ini satu kemungkiran janji bahawa MCA sekali lagi bohong kepada masyarakat kampung baru?

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, cukuplah . . .

Tuan Lim Guan Eng: Ya?

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Sudah?

Tuan Lim Guan Eng: Bukan, ini yang pertama. Yang kedua, Tuan Yang di-Pertua, memandangkan kepada masalah yang dihadapi oleh mereka untuk membaharui geran tanah, adakah pihak Kementerian menubuhkan satu Jawatankuasa ataupun Badan Petugas Khas untuk melicinkan dan mempercepatkan proses pembaharuan geran tanah ini kerana saya difahami terutama, seperti di Melaka di mana perkara pembaharuan geran tanah ini telah dijadikan satu alat politik kerana semua pegawai kampung baru adalah orang MCA dan mereka bukan dilantik mengikut syarat-syarat Perkhidmatan Awam. Adakah . . .

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, cukuplah?

Tuan Lim Guan Eng: Adakah beliau sedar mengenai perkara ini bahawa perlantikan pegawai kampung baru bukan boleh dibuat di atas alasan politik—tidak hanya melantik orang MCA menjadi pegawai kampung baru sahaja tetapi mengikut syarat kelayakan, kebolehan dan kemampuan mereka.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat . . .

Tuan Lim Guan Eng: Bukan politik MCA mereka. Sekian.

Tuan Haji Hamzah bin Haji Mohamed Zain: Point of order.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ya.

Tuan Haji Hamzah bin Haji Mohamed Zain: Point of order, 24(4).

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Dia sudah habiskan soalan. (*Ketawa*)

Tuan Haji Wan Mohd. Jamil bin Wan Mahmood: Soalan tambahan.

Tuan Lim Guan Eng: Belum jawab lagi.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Belum jawab lagi.

Tuan Haji Daud bin Dato' Haji Taha: Tuan Yang di-Pertua, sepertimana yang telahpun berulang-ulang kali dimaklumkan bahawasanya seorang Timbalan Menteri mempunyai tanggungjawab yang sama dengan Menteri. Jadi, ketidakhadiran Menteri tidak bermakna dia tidak bertanggungjawab dan saya akan membuktikan bahawasanya beliau mempunyai kepercayaan yang penuh terhadap Timbalan Menteri. (*Tepuk*) (*Ketawa*) Dan ini tidak bohong, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Lim Guan Eng: (*Menyampuk*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, teruskan.

Tuan Haji Daud bin Dato' Haji Taha: Tuan Yang di-Pertua, mengenai permohonan yang disarankan oleh Yang Berhormat Menteri, sebahagian besar telahpun diperolehi kerana pembangunan ataupun pelaksanaan projek-projek bukan semestinya dilaksanakan melalui satu Kementerian ataupun satu agensi Kerajaan sahaja bahkan di dalam pelaksanaan pembangunan banyak Kementerian-kementerian yang terlibat. Dan oleh sebab itu, sebahagian daripada rancangan pembangunan yang dipohon oleh Yang Berhormat Menteri telahpun dapat disalurkan melalui Kementerian-kementerian lain. Jadi, kalau dikira \$21.6 juta bukanlah satu jumlah yang tepat kerana ianya ditambah dengan perolehan yang lain diberi melalui Kementerian-kementerian yang lain.

Mengenai proses penyelesaian pemberian geran tanah ini, seperti yang saya sebutkan tadi, ini kuasa-kuasa Kerajaan Negeri dan kita sentiasa berunding dengan pihak Kerajaan Negeri untuk menyelesaikan dan banyak juga perkara-perkara yang dibangkitkan telahpun dapat diselesaikan.

Tuan Lim Guan Eng: Perkara yang akhir belum dijawab.

Tuan Haji Daud bin Dato' Haji Taha: Ini tidak bersangkut-paut, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Haji Wan Mohd. Jamil bin Wan Mahmood: Soalan tambahan. Yang Berhormat Timbalan Menteri, berapakah jumlah kampung-kampung baru ini di seluruh negara kita ini? Soalan yang kedua, negeri mana yang paling banyak kewujudan kampung-kampung baru ini? Dan soalan yang ketiga, apakah masalah yang sebenarnya yang dihadapi oleh Kerajaan mengenai kampung baru ini?

Tuan Haji Daud bin Dato' Haji Taha: Tuan Yang di-Pertua, jumlah tepat tidak dapat saya beri kerana ini telahpun saya jawab dalam soalan yang lalu. Tetapi jumlah kampung baru yang terbanyak ialah di Perak dan Selangor, dan masalah-masalahnya ini telahpun saya jawab sebentar tadi.

SAHAM BARU TERBITAN AWAM—PERATURAN

3. Dr Haji Jamaluddin bin Haji Jarjis minta Menteri Kewangan menyatakan:

- (a) setakat mana kejayaan dan keberkesanan 5 peraturan baru untuk membanteras kegiatan menyalahgunakan nama bumiputera bagi memohon saham terbitan baru-baru ini;
- (b) bagaimanakah Kerajaan dapat memastikan peraturan-peraturan baru ini benar-benar efektif dan berkesan;
- (c) berapakah jumlah syarikat yang telah diluluskan untuk disenaraikan BSKL tiap-tiap tahun semenjak 3 tahun yang lalu;
- (d) berapa jumlah dan peratus daripada syarikat-syarikat yang disenaraikan ini dikuasai oleh bumiputera dari segi ekuiti dan pengurusan; dan
- (e) berapakah jumlah dan peratus syarikat-syarikat yang disenaraikan ini kepunyaan syarikat asing.

Timbalan Menteri Kewangan (Tuan Abdul Ghani bin Othman): Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, peraturan-peraturan baru yang diumumkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan pada 5hb September, 1991 adalah seperti berikut:

- (1) Pemohon-pemohon bumiputera yang hendak mendapatkan deraf bank

ataupun cek jurubank atau banker's cheque bagi tujuan memohon saham-saham baru terbitan awam akan diberikan deraf bank dan cek jurubank khas yang mempunyai warna merah di penjuru di sebelah kanan dan dicetak dengan perkataan "Bumi Share Application" di atas deraf bank dan juga cek jurubank yang berkenaan.

Sekiranya permohonan tersebut tidak berjaya maka MIDF Consultancy & Corporate Services Sdn. Bhd. akan menunaikan cek dan deraf berkenaan dan mengeluarkan ceknya sendiri atas nama pemohon yang tidak berjaya.

- (2) Bagi mereka yang menggunakan slip ATM semasa membuat permohonan, nombor kad pengenalan mereka akan dicetak di atas slip ATM berkenaan.
- (3) Institusi-institusi kewangan hanya dibenarkan mengeluarkan satu deraf bank ataupun cek juru bank kepada pelabur-pelabur yang mendapat kemudahan kewangan menerusi skim pinjaman bagi tujuan membeli saham-saham baru bagi setiap kali terbitan awam.
- (4) Kiriman pos, money order ataupun postal order tidak akan diterima sebagai bayaran permohonan saham-saham baru terbitan awam kecuali untuk pemohon-pemohon dari Sabah dan Sarawak, termasuk Wilayah Persekutuan Labuan.

- (5) Alamat yang digunakan oleh pemohon hendaklah sama dengan alamat di kad pengenalan ataupun kad tukar alamat yang sah. Bagi kakitangan Angkatan Tentera dan Polis, alamat yang digunakan mestilah alamat Kementerian ataupun stesyen ataupun kem masing-masing.

Peraturan-peraturan ini akan dilaksanakan melalui bulan Disember akan datang. Dengan itu, kebersanan dan kejayaan peraturan baru tersebut akan diketahui selepas ianya dilaksanakan kelak.

- (b) Peraturan-peraturan baru yang dimaksudkan di atas akan memerlukan kerjasama dan tindakan daripada MIDF Consultancy and Corporate Services Sdn. Bhd. dan institusi-institusi kewangan yang terlibat bagi mengeluarkan pelbagai cara pembayaran untuk orang awam memohon saham-saham baru. Seterusnya Kerajaan akan memastikan peraturan-peraturan baru ini dilaksanakan dan benar-benar efektif dan berkesan melalui pengawasan dan maklum balas daripada pihak Bank Negara Malaysia dan juga MIDF. Khususnya Bank Negara akan memainkan peranan sebagai pengawal kepada peraturan baru ini bagi memastikan institusi kewangan mematuhi peraturan ini. Masyarakat bumiputera juga diminta supaya jangan terjebak di dalam gejala ini malahan mereka harus melaporkan salahguna nama demikian.
- (c) Semenjak tahun 1988 hingga bulan Oktober 1991 sebanyak 76 buah syarikat telahpun disenaraikan di kedua-dua papan di Bursa Saham Kuala Lumpur. Tahun 1988 enam buah syarikat telahpun disenaraikan di papan utama dan tiada syarikat

disenaraikan di papan kedua. Bagi tahun 1989 11 buah syarikat telah disenaraikan di papan utama dan 2 buah syarikat disenaraikan di papan kedua. Bagi tahun 1990 19 buah syarikat disenaraikan di papan utama dan 12 buah syarikat di papan kedua. Bagi tahun ini sehingga bulan Oktober yang lepas, terdapat 17 buah syarikat telah disenaraikan di papan utama dan 8 buah syarikat disenaraikan di papan kedua.

- (d) Daripada jumlah ini, pada tahun 1989, 3 buah syarikat daripada 13 yang telah disenaraikan ataupun 16.7% dimiliki oleh bumiputera yang memegang lebih daripada 50% ekuiti saham. Pada tahun 1990, 5 buah syarikat ataupun 16% dimiliki oleh kaum bumiputera.
- (e) Dari segi milik asing pula hanya dua buah syarikat yang disenaraikan pada tahun 1989 dikuasai oleh pihak asing.

Dr Haji Jamaluddin bin Haji Jarjis:
Tuan Yang di-Pertua, kita mengalu-alukan usaha Kerajaan untuk menyelesaikan masalah penggunaan atau penyalahgunaan nama bumiputera di dalam pembelian saham. Soalan tambahan saya ialah oleh sebab sekarang ini kita lihat banyak syarikat-syarikat yang disenaraikan terutama sekali dalam Papan B. Adakah ini akan satu rate, dengan izin, pasaran sebab kita sudah lihat banyak harga-harga saham sekarang ini di mana harga senarai dengan harga pasaran tidak banyak berbeza. Adakah ini benar?

Tuan Abdul Ghani bin Othman:
Tuan Yang di-Pertua, sejak terpisahnya Bursa Saham Kuala Lumpur daripada Singapura maka langkah-langkah Kerajaan khususnya di bidang pasaran modal adalah untuk melebarkan dan mendalami lagi pasaran yang berkenaan.

Jika sekiranya apabila kedua-dua Bursa ini dipisahkan, kita mempunyai lebih kurang 254 stok sahaja tetapi sehingga kini kita sudahpun memiliki lebih kurang 300 lebih stok ekoran daripada penyenaraian syarikat-syarikat yang baru sejak beberapa tahun yang lalu.

Tuan Yang di-Pertua, melebarkan dan mendalami pasaran modal ini sewajarnya kita buat melalui proses kematangan syarikat-syarikat yang telahpun berkecimpung begitu lama. Mereka mempunyai pengurusan yang kukuh, mempunyai modal berbayar yang cukup, track record dari segi untung yang menggalakkan dan potensi yang baik pada masa-masa yang akan datang. Oleh yang demikian, tiba masanya untuk pihak Kerajaan mengambil langkah-langkah yang sewajarnya supaya pasaran itu akan mengizinkan pilihan yang berbagai-bagai sama ada dari segi syarikat ataupun dari segi sektor dan kegiatan-kegiatan bukan sahaja pelabur-pelabur dalam negeri bahkan di peringkat antarabangsa. Apabila syarikat-syarikat itu telah makin lama makin kukuh dan matang, tiba masanya untuk mereka memodenkan syarikat masing-masing dengan menggunakan sumber-sumber kewangan bukan sahaja daripada simpanan mereka sebagai pemegang saham asal, bukan sahaja dapat merujuk kepada bank untuk mendapatkan pinjaman tetapi merujuk kepada masyarakat umum mendapatkan modal-modal tambahan untuk meluaskan lagi perniagaan dan kegiatan mereka.

Tuan Yang di-Pertua, jika sekiranya Ahli Yang Berhormat daripada Rompin tadi mengatakan bahawa perbezaan harga di antara yang diumumkan apabila terbitan dibuat dengan harga yang ditokok dengan premium makin lama makin tidak jauh berbeza antara satu dengan lain.

Tuan Yang di-Pertua, saya berkata tadi bahawa makin lama makin banyak

pilihan maka sewajarnya pelabur-pelabur di pasaran modal bukan sahaja tertarik kerana keuntungan modal ataupun capital appreciation yang mungkin disebabkan oleh sentimen-sentimen yang tidak sewajarnya tetapi berdasarkan kepada fundamental asas yang lebih kukuh lagi iaitu kemampuan syarikat-syarikat berkenaan untuk membayar dividen yang sewajarnya.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menegaskan di sini bahawa penyenaian yang bertambah-tambah adalah wajar dan menyarankan kepada pihak pelabur di pasaran modal supaya menggunakan budibicara yang lebih munasabah iaitu daripada bukan sahaja fundamental syarikat yang berkenaan yang membayar dividennya tetapi fundamental di peringkat ekonomi Malaysia itu sendiri.

Tuan Haji Ibrahim bin Ali: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin mengetahui, pertama, apakah benar mulai daripada sekarang bahawasanya segala terbitan saham untuk bumiputera tidak diberi lagi kepada individu atau syarikat tetapi hanya akan diberi kepada institusi sahaja, umpamanya terbitan saham untuk TEN pada masa akan datang?

Soalan yang kedua, apakah pihak Kementerian Kewangan sedar di mana dalam terbitan saham untuk bumiputera ada pihak-pihak menggunakan nama-nama institusi, persatuan ataupun koperasi di mana kerana nama-nama ini mereka diberi saham terbitan ini tetapi sebenarnya yang memiliki kepentingan terbesarnya hanya satu dua individu tetapi kerana nama tersebut sama ada ianya secara usahasama atas nama syarikat ataupun di antara individu dan syarikat. Jadi, apakah Kementerian sedar perkara seumpama ini berlaku, apakah Kementerian Kewangan bercadang untuk menyelidiki perkara ini supaya

terbitan saham seumpama ini dapat dinikmati oleh rakyat secara yang lebih menyeluruh?

Tuan Abdul Ghani bin Othman: Tuan Yang di-Pertua, mendapat peluang memiliki saham terbitan ini dari masa ke semasa sewajarnya dibuat sebegitu rupa supaya faedahnya dapat dipanjangkan sama ada dari segi pemilikan saham tersebut ataupun dapat diluaskan daripada nikmat pemilikan saham tersebut. Maka, Tuan Yang di-Pertua, apabila Yang Berhormat Pasir Mas menanyakan bagaimanakah hendak dibuat, adakah sebegitu rupa sehinggakan individu ataupun orang tertentu tidak akan mendapat kesempatan. Saya ingin memaklumkan di Dewan ini bahawa garis panduan yang digunakan oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan ialah pada kasarnya berdasarkan kepada bagaimana saham terbitan itu dapat dimiliki seberapa ramai. Keduanya, bagaimana mereka dari golongan yang tertentu tadi mampu untuk membuat pembayaran daripada peruntukan tersebut. Ketiganya, bagaimana pemilikan tersebut dapat dikekalkan supaya dapat faedah bukan sahaja daripada mungkin kenaikan harga saham itu ataupun daripada pembayaran dividen saham yang berkenaan.

Jadi, Tuan Yang di-Pertua, oleh yang demikian, Yang Berhormat Menteri Kewangan merujuk kepada persatuan-persatuan, yayasan-yayasan untuk diberikan kesempatan tersebut. Apabila Ahli Yang Berhormat daripada Pasir Mas menyebut ada maklumat bahawa pihak-pihak tertentu mengambil kesempatan daripada persatuan-persatuan ataupun daripada yayasan-yayasan, pihak Kementerian amat gembira sekali jika sekiranya Yang Berhormat dapat memberi maklumat-maklumat supaya tidak ada pihak yang menyalahgunakan kesempatan tersebut melalui atas nama yayasan ataupun persatuan-persatuan.

SOC SO—BAYARAN KEPADA PEKERJA

4. Tuan Wee Choo Keong minta Menteri Sumber manusia menyatakan:

- (a) adakah beliau sedar bahawa gantirugi yang dibayar oleh SOC SO sekarang kepada pekerja-pekerja atau keluarga mereka untuk kecederaan atau kematian semasa menjalankan tugas pekerjaan mereka sudah ketinggalan masa dan tidak selaras dengan kos kehidupan sekarang; adakah Menteri tersebut bertujuan untuk menambahkan gantirugi di bawah SOC SO supaya pekerja-pekerja dan keluarga mereka akan dibayar dengan gantirugi mengikut kos kehidupan sekarang; jikalau tidak, sila nyatakan sebab-sebabnya dan jika ya, sila nyatakan bilakah gantirugi tersebut di bawah SOC SO akan ditambah; dan
- (b) adakah beliau sedar bahawa apabila seseorang mula membayar caruman kepada SOC SO, beliau akan membayar caruman tersebut dalam masa sepanjang pekerjaan seumur hidupnya walaupun beliau dinaikkan pangkat sehingga peringkat pengurusan; apakah tindakan yang akan diambil oleh Menteri supaya pekerja-pekerja dalam kategori tersebut dapat membuat pilihan untuk dikecualikan daripada membayar caruman SOC SO apabila mereka dinaikkan pangkat sehingga peringkat pengurusan dalam sesebuah syarikat.

Timbalan Menteri Sumber Manusia (Dato' M. Mahalingam): Tuan Yang di-Pertua, menjawab soalan (a), pembayaran yang dibuat oleh Pertubuhan Keselamatan Sosial atau PERKESO bukan merupakan gantirugi

tetapi merupakan faedah yang dibayar kepada pekerja-pekerja atau keluarga mereka akibat kejadian-kejadian luar jangka bencana kerja, atau keilatan dan kematian akibat dari sebarang sebab yang berlaku kepada pekerja-pekerja itu. Faedah-faedah PERKESO kebanyakannya merupakan faedah jangka panjang yang dibayar secara bulanan seperti faedah orang tanggungan, pencen ilat dan pencen penakat.

Adalah tidak benar kadar-kadar faedah PERKESO sudah ketinggalan masa dan tidak selaras dengan kos kehidupan sekarang. Malahan kadar-kadar faedah PERKESO adalah tinggi. Perkiraan kadar faedah adalah berdasarkan kepada caruman sebelum kemalangan atau kematian berlaku manakala caruman pula adalah berdasarkan kepada gaji pencaerum. Faktor gaji seseorang pencaerum seperti Yang Berhormat sedia maklum adalah berubah mengikut perkembangan ekonomi.

Penyesuaian kos sara hidup ada dibuat dari masa ke masa kepada faedah-faedah jangka panjang seperti faedah hilangupaya langsung yang kekal, faedah orang tanggungan dan pencen ilat. Semenjak Akta Keselamatan Sosial Pekerja berkuatkuasa, penyesuaian kos sara hidup telah dibuat sebanyak lima kali bagi faedah hilangupaya langsung yang kekal dan faedah orang tanggungan dan tiga kali bagi pencen ilat.

Dengan pindaan-pindaan yang telah dibuat itu, faedah-faedah PERKESO adalah tinggi sesuai dengan kos hidup semasa. Kerajaan akan sentiasa mempertimbangkan kadar bayaran faedah ini untuk menyesuaikan dengan taraf ekonomi dan kos kehidupan.

Menjawab soalan (b), Dewan Rakyat yang bersidang pada 22hb Oktober 1991 baru-baru ini telah meluluskan pindaan kepada Akta keselamatan Sosial Pekerja, dalam mana antara peruntukan-peruntukan penting ialah perlindungan

di bawah Akta ini diperluaskan kepada pekerja-pekerja yang bergaji sehingga \$2,000 sebulan atau kurang sebulan tanpa mengambil kira taraf jawatan seseorang pekerja itu sama ada pekerja itu seorang buruh atau pun seorang pengurus.

Di bawah Akta ini, peruntukan juga dibuat untuk memberi peluang kepada pekerja-pekerja yang bergaji lebih daripada \$2,000 sebulan serta belum pernah diliputi di bawah Akta ini untuk membuat caruman. Ini adalah tertakluk kepada persetujuan kedua-dua pihak majikan dan pekerja yang berkenaan. Dalam kedua-dua keadaan ini, prinsip sekali layak terus layak adalah diamalkan, dengan izin, once a member always a member. Pilihan untuk mencarum atau tidak terpulang kepada pihak individu dan pihak majikan.

Selain dari ini, Akta ini juga dikuatkuasakan ke atas pekerja-pekerja badan berkanun dan kuasa tempatan yang tidak diliputi oleh Akta Pencen.

Tuan Wee Choo Keong: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya hendak bertanya Timbalan Menteri sama ada beliau sedar atau tidak pampasan ataupun bayaran faedah yang dibayar sekarang semasa seorang pekerja mati waktu mereka menjalankan tugas ialah \$14,000 dan \$14,000 yang dibayar kepada keluarga si mati ini memang tidak cukup pada masa sekarang dan juga wang pampasan \$14,000 ini saya rasa sudah lima tahun atau sepuluh tahun, jadi, sudah out-of date, dengan izin.

Dato' M. Mahalingam: Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat berkenaan salah faham, \$14,000 yang dibayar di dalam Workmen's Compensation Act, bukan di dalam Akta PERKESO.

PESAKIT KENCING MANIS

5. Tuan Shahidan bin Kəssim minta Menteri Kesihatan menyatakan:

- (a) perangkaan bilangan pesakit kencing manis (diabetes) dan

pecahan mereka mengikut kumpulan kaum dan kumpulan umur;

- (b) bilangan pesakit kencing manis yang memerlukan rawatan haemodialysis akibat kerosakan buah pinggang akibat penyakit kencing manis mereka dan bilangan yang kini menjalankan rawatan haemodialysis;
- (c) langkah yang diambil oleh Kementerian Kesihatan untuk mengesan dan mengimbangi kuantiti "advanced glycosylation end products" ataupun AGES di dalam pesakit-pesakit berkenaan dan sama ada AGES dapat dikesan dan ditapis oleh mesin-mesin haemodialysis; dan
- (d) jangkaan tempoh hayat untuk pesakit buah pinggang yang memerlukan rawatan haemodialysis.

Timbalan Menteri Kesihatan (Tuan Mohamed Farid bin Ariffin): Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Kementerian Kesihatan tidak menyimpan perangkaan pesakit kencing manis mengikut kumpulan kaum dan kumpulan umur. Walau bagaimanapun, Kementerian Kesihatan mempunyai maklumat-maklumat kes-kes kencing manis bagi tahun 1985 hingga 1990 mengikut discaj atau kes discaj dan kematian dan ianya adalah seperti berikut:

<i>Tahun</i>	<i>Discaj</i>	<i>Kematian</i>
1985	14,767	261
1986	17,301	264
1987	17,901	261
1988	17,815	227
1989	19,059	271
1990	19,563	231

- (b) Adalah sukar untuk mengetahui peratus pesakit kencing manis yang memerlukan rawatan haemodialysis akibat kerosakan buah pinggang. Pada masa sekarang, lebih kurang 20% pesakit yang menjalani haemodialysis adalah dari golongan pesakit-pesakit kencing manis.
- (c) Cara-cara untuk mengesan "Advanced Glycosylation End Products" ataupun AGES masih belum dimulakan di negara ini.
- (d) Bagi pesakit-pesakit haemodialysis yang bukan mengidap penyakit kencing manis, jangka masa tempoh hayat adalah 70% daripada mereka yang masih hidup 3 tahun selepas dimulakan rawatan. Bagi pesakit haemodialysis yang mengidap kencing manis, hanya 30% sampai 40% masih hidup 3 tahun selepas memulakan rawatan.

Tuan Haji Ibrahim bin Ali: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri, apakah pihak Kementerian sedar bahawa mesin-mesin haemodialysis ini tidak mencukupi di mana pesakit-pesakit yang memerlukan rawatan menggunakan mesin-mesin ini terpaksa menunggu masa yang lama dan ada yang terpaksa berulang-alik di salah satu pusat rawatan di Bangi. Jadi, apakah langkah pihak Kementerian untuk memperbanyakkan lagi mesin-mesin seumpama ini supaya ianya memudahkan para pengguna ataupun mereka yang ingin menggunakan mesin-mesin untuk rawatan ini?

Tuan Mohamed Farid bin Ariffin: Tuan Yang di-Pertua, kita sedar bahawa adalah mustahil untuk kita menyediakan mesin yang cukup untuk semua pesakit-pesakit tersebut. Walau bagaimanapun, kita sudahpun menambah mesin-mesin tersebut di tempat-tempat yang tertentu

dan kita menasihatkan orang-orang yang mempunyai penyakit buah pinggang yang agak teruk menjalani pembedahan buah pinggang jika sekiranya perlu, tetapi sebelum mereka menjalani pemindahan buah pinggang, kita ingin menasihatkan orang ramai supaya mereka berjaga-jaga agar buah pinggang yang diterima itu adalah terselamat daripada penyakit HIV sebab baru-baru ini kita telah mendapat tahu selepas kita kenalpasti beberapa orang daripada Oman telahpun menerima buah pinggang daripada sebuah negara yang tidak jauh daripada Malaysia mengidap penyakit HIV selepas menerima buah pinggang yang dibeli daripada orang-orang yang menjualnya secara commercial transplantation.

Di Malaysia, kita telah kenalpasti tiga orang yang telah pun menerima buah pinggang yang dikesan mempunyai virus HIV dan dua daripada mereka telahpun mendapat AIDS sepenuhnya ataupun Developed Full Blown AIDS, dengan izin. Ketiga-tiga mereka itu telah menerima buah pinggang itu daripada sebuah negeri yang tidak jauh daripada Malaysia—oleh kerana diplomatic reason, saya tidak boleh sebut negara itu. Walau bagaimanapun, kita menasihati orang ramai supaya mendapat nasihat daripada Kementerian sebelum mereka pergi ke negara tersebut untuk mendapatkan perubatan yang saya sebutkan tadi.

ORANG ISLAM YANG MURTAD

6. Tuan Haji Nik Abdullah bin Haji Arshad minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) adakah Kerajaan sedar mengenai adanya orang-orang Islam yang menukar agama dan menjadi murtad. Jika sedar, apakah tindakan yang diambil;
- (b) adakah Kerajaan bercadang untuk menggubal undang-undang baru bagi menghukum dan mencegah orang-orang Islam menjadi murtad; dan

- (c) adakah sebarang kajian telah dibuat oleh Pusat Islam bagaimana mereka ini menjadi murtad.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato Dr Haji Abdul Hamid bin Haji Othman): Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Kerajaan mengetahui adanya orang-orang Islam yang murtad tetapi bilangannya amat kecil. Majlis Agama Islam Negeri bila mengetahui adanya orang Islam yang murtad atau berniat untuk menukar agama akan mengambil tindakan segera membuat penyiasatan dan seterusnya memberi nasihat dan kaunseling kepada individu berkenaan dan kepada keluarganya.
- (b) Kerajaan Persekutuan tidak boleh membuat undang-undang mengenai perkara murtad kecuali bagi Wilayah Persekutuan. Namun begitu, Kerajaan tidak menganggap bahawa mengadakan undang-undang untuk menghukum orang-orang murtad adalah cara yang baik dan berkesan untuk mencegah kejadian itu. Cara yang lebih baik dan berkesan ialah pendidikan dan dakwah.
- (c) Hasil kajian yang dibuat menunjukkan bahawa kejadian murtad berlaku dalam keadaan seperti berikut:

- (i) orang yang baru memeluk agama Islam dan kembali kepada agama asal setelah dipujuk oleh keluarga atau orang tertentu; dan
- (ii) gadis muslim yang jatuh cinta kepada lelaki bukan Islam dan ingin menukar agama untuk berkahwin dengan lelaki tersebut.

Tuan Haji Wan Mohd. Jamil bin Wan Mahmood: Tuan Yang di-Pertua, soalan saya yang pertama, apakah boleh pihak Kerajaan dengan peruntukan Perlembagaan yang ada sekarang ini membenarkan Kerajaan Negeri Kelantan untuk menggubalkan undang-undang murtad?

Dato Dr Haji Abdul Hamid bin Haji Othman: Tuan Yang di-Pertua, sepertimana sedia maklum bahawa Kerajaan Negeri boleh membuat undang-undang selagitidak bercanggah dengan undang-undang Persekutuan.

Tuan R. Karpal Singh: Tuan Speaker, bolehkah saya tahu apakah cara-caranya yang boleh menjadikan seseorang menjadi murtad? Jika itu begitu, bolehkah saya tahu dalam peruntukan-peruntukan undang-undang negeri masing-masing, adakah peruntukan bagi menghukum seseorang Islam yang menjadi murtad?

Dato Dr Haji Abdul Hamid bin Haji Othman: Seseorang itu akan menjadi murtad apabila dia mengakui bahawa dia keluar daripada agama Islam.

Tuan R. Karpal Singh: Saya mahu mendapat tahu mengenai peruntukan atau apakah cara-caranya?

Dato Dr Haji Abdul Hamid bin Haji Othman: Tuan Yang di-Pertua, adakah Ahli Yang Berhormat itu mempunyai vested interest dalam soalan ini?

Tuan R. Karpal Singh: Jawablah (*Menyampuk*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, dia telah jawab.

Beberapa Ahli: Duduklah, kalau tidak mahu dengar, duduk! (*Menyampuk*)

Tuan R. Karpal Singh: Saya tidak ada vested interest, bolehkah jawab?

Dato Dr Haji Abdul Hamid bin Othman: Soalannya ialah seseorang itu dianggap murtad. 'Murtad' ertinya keluar daripada agama Islam sama ada dengan perakuan atau dengan perbuatan.

Tuan R. Karpal Singh: Perbuatan sebagai apa?

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Soalan Yang Berhormat sudah dijawab, apabila dia mengisytiharkan dirinya keluar, maka dia terkeluar daripada agama Islam.

Tuan R. Karpal Singh: Apa cara-caranya?

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Caranya dia mengisytiharkan

Tuan R. Karpal Singh: Semua orang dalam negara ini mahu tahu bukan orang Islam sahaja (*Diganggu*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Sebentar ya!

Dato' Dr Haji Abdul Hamid bin Othman: Pengisytiharan murtad itu caranya sama ada dengan lisan atau dengan bertulis, itu sahaja.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ya.

Tuan Haji Nik Abdullah bin Haj Arshad: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah Kerajaan setuju kalau saya katakan bahawa bahaya dan bencana murtad ini lebih besar daripada bahaya najis dadah dan penyakit AIDS kepada umat Islam? Kalau setuju, mengapa Kerajaan sampai ke hari ini tidak bersedia untuk membentangkan rang undang-undang ke dalam Dewan ini?

Yang kedua, siapakah yang bertanggungjawab jika berlaku ke atas seseorang Islam perkara murtad ini. Adakah Kerajaan tidak berdosa termasuk Yang Berhormat sendiri,

sekiranya membiarkan keadaan seperti ini? Dan saya dukacita dalam jawapan Yang Berhormat Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri sekejap tadi yang mengatakan Kerajaan tidak bersedia dan tidak perlu kerana yang perlunya melalui didikan.

Adakah Yang Berhormat sedar dalam Islam sendiri sudah ada undang-undang murtad, cuma untuk menjalankan sahaja?

Dato' Dr Haji Abdul Hamid bin Haji Othman: Tuan Yang di-Pertua, sesuatu undang-undang yang hendak dibuat itu mestilah diperhati suasana yang baik apabila sampai masanya. Maka inilah yang kita menunggu biarlah undang-undang yang dibuat itu mempunyai kesan yang baik. Kalau dibuat sahaja, tetapi tidak mempunyai kesan maka itu akan menjadi sia-sia.

Tuan Haji Nik Abdullah bin Haji Nik Arshad: (*Bangun*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Dia sudah jawab, Yang Berhormat.

Tuan Haji Nik Abdullah bin Haji Nik Arshad: Dia tidak boleh jawab. (*Ketawa*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat Che Ibrahim bin Mustafa.

(*Soalan No. 7 Y.B. Che Ibrahim bin Mustafa tidak hadir*)

PELACURAN— MENGHARAMKAN

8. Dr Sanusi bin Daeng Mariok minta Perdana Menteri menyatakan sama ada Kerajaan mempunyai hasrat untuk menguatkuasakan pengharaman pelacuran di negara ini memandangkan amalan maksiat ini adalah salah satu faktor besar bagi penyebaran AIDS.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri dan Menteri Kehakiman (Tuan Syed Hamid bin Syed Jaafar Alfar): Tuan Yang di-Pertua, soalan sama ada Kerajaan mempunyai hasrat untuk menguatkuasakan pengharaman pelacuran dinegara ini tidaklah timbul, kerana tidak ada undang-undang yang menghalalkan pelacuran. Malahan terdapat beberapa undang-undang yang menyekat kegiatan pelacuran dari berleluasa di negara kita seperti Kanun Keseksaan Jenayah dan juga Akta Perlindungan Wanita dan Gadis, 1973.

Tuan Haji Mohamad bin Sabu: Tuan Yang di-Pertua, mengikut Ketua Polis Negara, Tan Sri Haniff Omar sekarang ini terdapat 900 tempat pelacuran ataupun sarang pelacuran di Kuala Lumpur. Apakah Polis tidak mempunyai cukup kuasa untuk membanteras 900 sarang pelacuran yang ada di Kuala Lumpur sekarang?

Tuan Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar: Tuan Yang di-Pertua, soalan ini tidak ada kena-mengena.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ya, saya setuju. Jelutong.

Tuan R. Karpal Singh: Tuan Speaker, saya hairan apabila Yang Berhormat Menteri berkenaan menyatakan tidak ada undang-undang mengharamkan pelacuran, seperti apa yang dikatakan tadi pelacuran tidak dihalalkan, tetapi apa yang saya tahu, dengan izin, *soliciting* is an offence.

Adakah Yang Berhormat sedar itu menjadi satu kesalahan? Jikalau perkara itu menjadi satu kesalahan, adakah undang-undang dan di bawah mana perkara itu menjadi satu kesalahan? Atau ini tidak ada undang-undang? (*Ketawa*)

Tuan Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar: Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat boleh bertanya kepada saya, tetapi bukan berhujah sebagaimana di mahkamah untuk bergaduh. (*Tepuk*)

Saya boleh jawab, *soliciting* is not prostitution. *Soliciting* memanglah satu kesalahan di bawah undang-undang dan saya menjawab berkenaan pelacuran, jadi saya tidak mengatakan yang pelacuran itu ada undang-undang yang mengatakan

Tuan R. Karpal Singh: Penjelasan.

Tuan Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar: Ya.

Tuan R. Karpal Singh: Prostitutes solicit bukan?

Tuan Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar: Saya boleh

Tuan R. Karpal Singh: Prostitutes solicit. Jikalau itu, *soliciting* is an offence because prostitutes solicit.

Tuan Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar: Tuan Yang di-Pertua, ini adalah satu perkara yang mempunyai seninya untuk dia berhujah di dalam sini. Saya boleh berhujah dengan Yang Berhormat tetapi bukan ruang ini untuk berhujah berkenaan perkara itu. Saya hanya mengatakan, saya menerima hakikat bahawa *soliciting* adalah satu perkara yang salah di sisi undang-undang, tetapi prostitution kita tidak pernah menghalalkan. (*Tepuk*)

PROTON SAGA DIPASARKAN DI LUAR NEGERI

9. Tuan Haji Abdul Hamid bin Abdul Rahman minta Perdana Menteri menyatakan mengikut:

- (a) jumlah Kereta Nasional yang telah dipasarkan di dalam dan luar negeri sehingga September 1991;
- (b) jumlah tempahan hadapan yang dibuat di dalam dan luar negeri dan negara manakah yang membuat tempahan tersebut; dan

- (c) bilakah Kereta Nasional akan mengeluarkan Kereta Pandu Sebelah Kiri (Left-hand Drive) bagi negara luar yang mengamalkan cara ini dan negara manakah yang telah menempah kereta ini dan bilangannya.

Tuan Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar: Tuan Yang di-Pertua, saya minta maaf

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, ... (*Menyampuk*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, sebentar! Yang Berhormat tungguilah.

Tuan Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar: Inilah, Tuan

Dr Tan Seng Giaw: Mengapa cakap macam ini (*Menyampuk*)

Tuan Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar: Tuan Yang di-Pertua, saya tengok ahli DAP ini tidak ada isu, jadi apapun dia hendak sangkut. (*Tepuk*) Saya fikir gunakanlah kita punya ruang yang baik ini dengan akal dan fikiran yang bagus untuk kerja-kerja yang berfaedah.

Saya juga mencari soalan, dan saya sudah baca, saya boleh berikan jawapan.

Tuan Yang di-Pertua, untuk jawapan:

- (a) Sehingga bulan September, 1991 sejumlah 321,285 kereta Proton Saga telah dipasarkan di dalam dan di luar negeri.
- (b) Setakat ini jumlah tempahan hadapan yang dibuat di dalam negeri adalah sebanyak 12,000 unit. Manakala tempahan hadapan dari luar negeri untuk tahun 1992 adalah dianggarkan sebanyak 19,020 unit.

Negara-negara yang membuat tempahan tersebut adalah United Kingdom, Singapura, New

Zealand, Brunei Darussalam, Mauritius, Jamaica, Sri Lanka, Malta, Malawi dan Bangladesh.

- (c) PROTON bercadang mengeluarkan kereta pandu sebelah kiri pada pertengahan tahun 90an. Sehubungan dengan ini PROTON belum lagi membuat keputusan mengenai pemasarannya. Tidak ada tempahan sebenar yang telah diterima bagi Kereta PROTON Saga pandu sebelah kiri. Hanya beberapa negara telah menunjukkan minat untuk menempahnya.

Bagi mengatasi permintaan yang begitu tinggi untuk pasaran dalam negeri, PROTON telah meningkatkan keupayaan secara berperingkat-peringkat. Pada akhir bulan Mac 1991, keupayaan pengeluaran telah ditingkatkan daripada 80,000 unit setahun kepada 100,000 unit setahun.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Pihak kami memang menggunakan ruang ini dengan baik (*Disampuk*) Tuan Yang di-Pertua, saya hendak tanya soalan tambahan, bukan hendak bising di sini. (*Tepuk*) Saya hendak orang ini senyap, diam sahaja di dalam Dewan yang mulia ini (*Disampuk*) Saya tidak bising, saya buat ucapan yang membina, yang bernas, teguran-teguran yang baik belaka.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Tenang Yang Berhormat, teruskan.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya nampak daripada senarai yang diberikan oleh Yang Berhormat tadi tidak termasuk Amerika Syarikat yang merupakan pasaran yang terbesar untuk kereta. Mengapa pihak Kerajaan tidak berusaha untuk memasuki pasaran Amerika Syarikat, kerana itulah kita dapat untung dan bolehkah Yang Berhormat menerangkan kepada Dewan Rakyat ini harga bagi kereta kalau dibandingkan

dengan harga yang dieksport dan harga yang dijual di dalam negara ini sama ada subsidi untuk Kereta PROTON. Saya dijual di dalam negara berbanding dengan subsidi yang diberi kepada PROTON Saga yang dieksport kepada senarai negara yang telah disebutkan tadi supaya rakyat Malaysia tahu setakat mana amaun subsidi yang rakyat yang diberi kepada orang-orang di luar negara.

Tuan Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih, Yang Berhormat sudah mula tahu macam mana hendak bertanya soalan.

Berkenaan dengan jualan mengapa kita tidak menjual kereta kita ke pasaran Amerika Syarikat. Saya bersetuju pasaran Amerika Syarikat adalah pasaran kereta yang besar. Tetapi buat masa ini, oleh kerana ada beberapa masalah teknikal yang perlu diubahsuai dari segi kereta, juga ia memerlukan penukaran kepada kiri. Jadi, itulah sebabnya PROTON sedang mengambil langkah-langkah untuk membuat pandu steeringnya di sebelah kiri. Jadi, bila ada peluang dan pengubahsuaian boleh dilakukan, insya Allah kita akan memasuki juga pasaran Amerika Syarikat.

Berkenaan subsidi yang dibangkitkan, oleh kerana soalan Yang Berhormat itu panjang lebar mengenai jumlah subsidi, saya hendak beritahu, yang pertamanya, tidak ada subsidi, tetapi ada berbagai cara yang kita dapat menentukan harga PROTON Saga itu dapat dijual di pasaran dengan harga yang munasabah. Tetapi kalau bertanya berkenaan subsidi secara langsung, jawabnya tidak ada subsidi. Kalau hendak mengetahui berapa harga jualan kepada negara-negara yang saya sebutkan tadi di dalam jawapan saya, saya perlu kepada notis dan insya Allah, kalau ada notis, soalan itu jelas, terang boleh dijawab, kami akan menjawabnya.

KANAK-KANAK TIDAK MEMASUKI SEKOLAH

10. Tuan Lau Dak Kee minta Menteri Pendidikan menyatakan:

- (a) bilangan kanak-kanak yang tidak masuk sekolah apabila mencapai umur persekolahan;
- (b) bilangan kanak-kanak berhenti sekolah kerana masalah persendirian dan masalah sosial dalam Pelajaran Rendah, Menengah dan Tinggi; dan
- (c) langkah-langkah untuk mengatasi masalah tersebut.

Timbalan Menteri Pendidikan (Dr Leo Michael Toyad): Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat,

- (a) bilangan kanak-kanak yang tidak memasuki sekolah apabila mencapai umur persekolahan pada setiap tahun adalah dalam lingkungan 2% ke 3% atau 14,143 orang dari jumlah seramai 450,610 orang kanak-kanak yang dilahirkan pada tahun 1983 yang dijangkakan memasuki persekolahan pada tahun 1989. Walau bagaimanapun, bilangan ini tidak menggambarkan jumlah yang sebenarnya kerana Kementerian Pendidikan tidak mempunyai data mengenai bilangan kematian kanak-kanak yang lahir pada tahun tersebut, bilangan penghijrahan ibu bapa kanak-kanak tersebut ke negara-negara lain dan bilangan kemasukan kanak-kanak tersebut ke sekolah swasta seperti sekolah-sekolah agama negeri dan sekolah-sekolah agama rakyat.
- (b) Adalah sukar untuk menyatakan bilangan kanak-kanak yang tidak meneruskan pelajaran di peringkat sekolah rendah, sekolah menengah dan institusi

pengajian tinggi atas sebab masalah persendirian dan masalah sosial. Ini kerana kanak-kanak yang meninggalkan sekolah Kerajaan adalah atas pelbagai sebab seperti atas pilihan sendiri untuk meneruskan pelajaran di sekolah-sekolah swasta ataupun sekolah-sekolah agama rakyat/sekolah-sekolah agama negeri atau atas sebab-sebab seperti penghijrahan dan kematian. Di samping itu, adalah tidak mudah untuk kita membezakan di antara masalah persendirian dan masalah sosial, kerana ia membawa intepretasi yang berbagai.

(c) Di antara langkah yang diambil bagi mengatasi masalah ini adalah dengan :

- (i) mengadakan sekolah-sekolah agama anjuran Kementerian Pendidikan dan juga mengadakan aliran agama di sekolah-sekolah biasa anjuran Kementerian Pendidikan.
- (ii) menyediakan kemudahan asrama seperti asrama harian atau asrama desa di luar bandar;
- (iii) kita juga memberi bantuan biasiswa Persekutuan dan juga biasiswa Negeri;
- (iv) memberi bantuan makanan, pakaian seragam dan tambang pengangkutan dengan kerjasama Jabatan Kebajikan Masyarakat di peringkat Negeri dan PIBG; (Persatuan Ibubapa dan Guru-guru); dan
- (v) mengadakan penerangan dan nasihat kepada ibubapa dan murid-murid mengenai perlunya pelajaran.

Tuan Haji Ibrahim bin Ali: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya secara khusus, sejauh manakah masalah kemiskinan terutamanya di luar bandar yang menyebabkan kanak-kanak tidak masuk sekolah. Kalau masalah lain, itu tiada hallah, tetapi masalah kemiskinan.

Yang kedua, tadi ada dijawab bahawasanya Kementerian Pendidikan tidak mempunyai maklumat ataupun data yang lengkap bersabit dengan masalah ini. Saya ingin bertanya, apakah fungsi Pejabat Pendidikan Daerah selain daripada kerja harian, apakah mereka tidak dipergunakan untuk mendapatkan maklumat dan mengemaskinikan maklumat di kawasan luar bandar bagi menentukan bahawa jumlah bilangan kanak-kanak tidak bersekolah ini tidak mencapai angka yang tinggi. Kalau disebut 2%, 3% mungkin sedikit. Tetapi bila saya dengar angka 14,000 lebih, pada pandangan saya, Tuan Yang di-Pertua, adalah masalah yang serius, sebab ia merupakan hak rakyat negara ini mendapat pendidikan yang sewajarnya.

Dr Leo Michael Toyad: Untuk menjawab soalan yang kedua dahulu, kerana ini mungkin tidak berapa jelas dalam jawapan saya tadi bahawa maklumat untuk kita menentukan berapa banyak kanak-kanak yang harus bersekolah tidak menghadiri sekolah adalah mereka tidak pernah berdaftar di sekolah. Dan keduanya sebab-sebab di mana kanak-kanak yang meninggal dalam toddlers age group itu sebelum mereka sampai ke tahap memasuki sekolah ke enam tahun, itu adalah di bawah perangkaan Kementerian Kesihatan. Yang keduanya, di mana dapat kita tentukan di peringkat daerah ialah keciciran daripada sekolah rendah di mana mereka telah berdaftar dalam darjah satu tetapi mereka tidak datang ke sekolah kerana sebab-sebab sosial dan lain-lainnya. Di peringkat ini kita menentukan bahawa langkah akan diambil oleh Guru Besar yang terlibat di

kawasan tertentu khususnya di mana masalah seperti ini timbul di luar bandar dan di mana mereka ini tidak pergi ke sekolah kerana sebab-sebab sosial yang kita interpretasikan sebagai masalah keluarga dan lain-lainnya.

Di sini saya akan menjawab soalan yang pertama di mana masalah kemiskinan di kalangan pelajar-pelajar kita khususnya di mana tempat yang masih mundur dan yang boleh dikatakan depressed area, dengan izin, Tuan Yang di-Pertua, di mana masalah seperti kekurangan perbelanjaan makanan dan lain-lainnya kita atasi dengan menyediakan asrama-asrama di luar bandar seperti asrama desa dan asrama harian di mana Kementerian Pendidikan menyediakan peruntukan makanan tambahan dan program-program yang lain untuk mengatasi masalah-masalah ini. Bagi masalah uniform dan kemudahan-kemudahan sekolah, kita menyediakan buku teks dan juga pakaian-pakaian seragam di peringkat negeri menerusi Jabatan Kebajikan Negeri.

Jadi, soal masalah kemiskinan yang menjadi satu halangan pelajar-pelajar kita di negara ini pergi sekolah adalah tidak menjadi satu masalah.

Tuan Lau Dak Kee: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Kerajaan bercadang mengadakan satu undang-undang untuk menjamin setiap kanak-kanak dapat masuk sekolah mengikut undang-undang yang ada itu?

Dr Leo Michael Toyad: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak faham soalan itu. *(Ketawa)*

Tuan Lau Dak Kee: Boleh saya ulang? Adakah Kerajaan berhasrat untuk membuat satu undang-undang memaksa setiap kanak-kanak apabila mencapai umur persekolahan itu boleh masuk sekolah dengan paksanya?

Dr Leo Michael Toyad: Tuan Yang di-Pertua, soalan ini tidak timbul di negara kita kerana kemudahan yang

disediakan di sekolah rendah boleh dikatakan adalah percuma untuk rakyat kita di Malaysia dan kemudahan ini disediakan oleh Kerajaan.

Keduanya, peringkat kesedaran atas keperluan kependidikan di kalangan masyarakat kita di Malaysia adalah menunjukkan bahawa beberapa prihatin masyarakat Malaysia atas pendidikan dan tidak perlu kita wujudkan satu undang-undang.

DEFISIT IMBANGAN BAYARAN NEGARA—LANGKAH-LANGKAH

11. Tuan Haji Mahbud bin Haji Hashim minta Menteri Kewangan menyatakan apakah langkah-langkah konkrit yang sedang dan akan diambil oleh pihak Kerajaan untuk mengurangkan defisit imbalan bayaran negara.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kewangan (Tuan Mustapa bin Mohamed): Tuan Yang di-Pertua, dalam tahun 1991, keseluruhan imbalan pembayaran negara dijangka mencatatkan lebih sebanyak \$1 ribu juta. Ini adalah kerana kedudukan akaun modal jangka panjang yang kukuh dengan mencatatkan lebih sebanyak \$9.2 ribu juta berikutan dengan kemasukan pelaburan asing yang terus pesat dalam tahun 1991. Jumlah pelaburan korporat dianggarkan meningkat daripada \$7.8 ribu juta pada tahun 1990 kepada \$8.7 ribu juta dalam tahun 1991.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, imbalan pembayaran mempunyai dua komponen yang terbesar, iaitu akaun modal dan akaun semasa. Walaupun akaun modal menunjukkan lebih yang besar, akaun semasa imbalan pembayaran negara telah menunjukkan prestasi yang kurang menggalakkan dengan mencatatkan defisit sebanyak \$11.8 ribu juta dalam tahun 1991. Ini terutamanya disebabkan

oleh kadar pertambahan import yang ketara serta defisit akaun perkhidmatan yang tinggi.

Kedudukan imbalan pembayaran negara dalam tahun 1991 telah diuraikan dengan panjang lebar dalam Laporan Ekonomi 1991-1992 dan juga dalam ucapan Belanjawan Yang Berhormat Menteri Kewangan pada hari Jumaat yang lalu.

Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan sentiasa mengambil langkah-langkah yang wajar bagi mengurangkan defisit akaun semasa imbalan pembayaran negara. Antara langkah-langkah yang telah dan sedang diambil termasuklah:

- (a) menggalak dan mempelbagaikan eksport negara khususnya keluaran perkilangan;
- (b) mengurangkan jumlah import khususnya barang-barang penggunaan dan modal;
- (c) menggalakkan pengeksporn meluaskan pasaran eksport mereka ke pasaran baru bukan tradisional seperti Amerika Latin;
- (d) menggalakkan pelaburan semula di kalangan pelabur-pelabur asing;
- (e) menggalak dan memajukan industri pelancongan; dan
- (f) memaju dan mempertingkatkan lagi kapasiti sektor perkhidmatan dalam negeri khususnya dalam bidang perkapalan, pengangkutan, insurans dan pendidikan tinggi.

Langkah-langkah tersebut dijangka akan dapat mengurangkan masalah defisit akaun semasa imbalan pembayaran. Defisit dalam akaun semasa imbalan pembayaran merupakan masalah sementara sahaja kerana kenaikan pesat import barang-barang modal dan perantaraan akan

seterusnya mendorong pertambahan eksport dalam masa dua atau tiga tahun akan datang. Setelah pendapatan eksport meningkat dengan lebih pesat, kedudukan imbalan pembayaran negara akan bertambah baik.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ahli-ahli Yang Berhormat, masa untuk soal jawab telah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Soalan No. 7 dan 12 hingga 30 adalah diberi di bawah ini)

DASAR PENERANGAN KEBANGSAAN

7. Che Ibrahim bin Mustafa minta Menteri Penerangan menjelaskan:

- (a) sejauh manakah dasar penerangan kebangsaan telah berjaya digubal;
- (b) apakah matlamat utama dan ciri penting dasar ini; dan
- (c) apakah dasar ini dapat merapatkan jurang komunikasi maklumat di antara Kerajaan dengan rakyat.

Setiausaha Parlimen Kementerian Penerangan (Dato' Haji Fauzi bin Abdul Rahman): Bagi menjawab soalan (a) dan (b), Kementerian Penerangan pada masa ini sedang menggubal semula dasar penerangan atau dasar komunikasi media supaya diselaraskan dengan matlamat negara seperti termaktub dalam Wawasan 2020 dan akan mengambilkira perkembangan teknologi yang pesat pada hari ini. Ianya akan mencangkupi antara lain, penyebaran maklumat yang tepat dan terkini dengan seluas-luasnya kepada sebesar-besar bilangan penduduk negara ini sesuai dengan matlamat untuk mewujudkan masyarakat yang bermaklumat. Ianya akan juga

memastikan masyarakat dalam dan luar negeri dapat memahami dan menyedari dengan jelas segala dasar, rancangan dan kegiatan-kegiatan Kerajaan.

Di samping itu, dasar ini juga akan digubal bagi memainkan peranan yang pro aktif untuk membantu negara mencapai matlamat pembangunan mental ke arah kecemerlangan bangsa dan negara. Pada masa ini Kementerian sedang memperoleh input daripada pihak-pihak yang boleh membantu mengemaskan dasar tersebut. Deraf dasar akan dibentangkan pada satu mesyuarat Majlis Penerangan Kebangsaan yang dijangka bersidang pada awal tahun 1992.

Bagi menjawab soalan (c), Dasar ini memang bertujuan dan seharusnya dapat merapatkan jurang komunikasi maklumat di antara Kerajaan dengan rakyat dan di antara rakyat dengan Kerajaan selaras dengan prinsip rakyat dan Kerajaan berpisah tiada.

PELABURAN HONG KONG DI MALAYSIA

12. Tuan Haji Mohamad bin Sabu minta Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri menyatakan bahawa Hong Kong akan dikembalikan kepada China Komunis pada tahun 1997:

- (a) apakah ada usaha Malaysia untuk menarik para usahawan Hong Kong melabur di Malaysia; dan
- (b) apakah terdapat jaminan atau tawaran kepada usahawan Hong Kong untuk bermastautin terus di Malaysia.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Industri (Tuan S.S. Subramaniam):

- (a) Saya ingin menyatakan bahawa pelaburan dari Hong Kong di Malaysia semakin bertambah dari masa ke semasa. Jumlah

pelaburan Hong Kong bagi tempoh 1981 hingga Ogos 1991 adalah seperti berikut:

Tahun Jumlah Pelaburan M\$ juta

1981	90.5
1982	10.3
1983	61.9
1984	21.4
1985	28.2
1986	55.9
1987	88.9
1988	298.4
1989	352.1
1990	375.0
1991	567.6

(hingga Ogos)

Bagi projek-projek yang diluluskan untuk lapan bulan pertama tahun ini, pelaburan dari Hong Kong merupakan keenam terbesar di Malaysia. Salah satu usaha yang dijalankan untuk menarik pelaburan Hong Kong ke Malaysia ialah dengan missi-missi galakan pelaburan ke Hong Kong. Sebagai contoh, pada bulan Jun tahun ini, satu seminar pelabur telah diadakan di Hong Kong. Seminar pelaburan ini diterima dengan baik oleh pelabur-pelabur Hong Kong.

- (b) Jaminan atau tawaran kepada usahawan Hong Kong untuk bermastautin terus di Malaysia tidak digunakan sebagai satu galakan untuk menarik pelaburan dari Hong Kong. Walau bagaimanapun Malaysia mempunyai ciri-ciri yang positif dan menguntungkan bagi pelaburan asing, seperti keadaan politik yang stabil, kemudahan infrastruktur yang moden, tenaga kerja yang mahir dan galakan cukai yang menarik. Tambahan lagi, Kerajaan juga bersedia menimbangkan permohonan jawatan penting untuk mereka. Pelabur-pelabur asing boleh memegang jawatan-jawatan ini selama mana projek mereka beroperasi di Malaysia.

KERUNTUHAN MORAL MUDA-MUDI DI KILANG-KILANG

13. Puan Siti Zainabon binti Abu Bakar minta Menteri Belia dan Sukan menyatakan apakah langkah-langkah yang diambil untuk mengatasi masalah keruntuhan moral muda-mudi yang bekerja di kilang-kilang. adakah Kementerian bercadang untuk menempatkan pegawai-pegawai kaunseling di sesuatu kawasan perindustrian untuk membantu muda-mudi menyelesaikan masalah dan tekanan jiwa mereka.

Timbalan Menteri Belia dan Sukan (Cik Teng Gaik Kwan): Kementerian Belia dan Sukan belum bercadang untuk menempatkan pegawai-pegawai kaunseling di kawasan perindustrian, kerana masalah yang dihadapi oleh belia kilang boleh diselesaikan sendiri oleh pihak majikan serta pengurusan di tempat mereka bekerja.

Masalah keruntuhan moral seperti yang diperkatakan oleh Yang Berhormat itu adalah masih terkawal kalau dibandingkan dengan negara-negara maju yang lain. Usaha-usaha pencegahan keruntuhan moral bukanlah menjadi tanggungjawab pihak Kerajaan sepenuhnya, tetapi adalah menjadi tanggungjawab semua pihak. Walau bagaimanapun, Kerajaan dari masa ke semasa sentiasa berikhtiar mencari jalan penyelesaian bagi mengurangkan kegiatan yang negatif ini dengan mengadakan beberapa program yang diperkenalkan oleh Kementerian-kementerian, Jabatan-jabatan dan Agensi Kerajaan.

PINJAMAN PERNIAGAAN PENJAJA KECIL

14. Tuan Fong Kui Lun minta Menteri Kewangan menyatakan jumlah pinjaman perniagaan penjaja kecil yang telah diluluskan oleh bank-bank dan beberapa banyak lagi permohonan yang belum diluluskan dan beberapa yang ditolak sepanjang tahun 1991 sehingga 30.9.1991.

Tuan Abdul Ghani bin Othman: Sepertimana termaklum, pada masa ini terdapat dua skim pinjaman yang diwujudkan khas untuk penjaja dan peniaga kecil yang dikendalikan oleh Syarikat Jaminan Kredit. Skim-skim itu ialah:

- (i) Tabung Pinjaman Penjaja dan Peniaga Kecil yang menyediakan pinjaman sehingga \$5,000 dengan kadar faedah 4% setahun; dan
- (ii) Skim Pinjaman Khas Persatuan yang menyediakan pinjaman sehingga \$2,000 tanpa faedah. Ia hanya dikenakan bayaran perkhidmatan sebanyak \$50 bagi setiap pinjaman kurang daripada \$1,000 dan \$80 bagi pinjaman melebihi \$1,000.

Dalam tempoh 9 bulan pertama tahun 1991, sebanyak 4,470 permohonan dengan nilai sebanyak \$11.7 juta telah diterima di bawah kedua-dua skim pinjaman tersebut. Dari jumlah itu sebanyak 83% atau 3,702 permohonan dengan nilai sebanyak \$9.9 juta telah diluluskan. Bilangan permohonan yang masih dalam pertimbangan adalah sebanyak 267 yang bernilai sebanyak \$649,475. Bilangan permohonan yang ditolak kerana tidak memenuhi syarat-syarat pinjaman dalam tempoh itu adalah sebanyak 501 yang bernilai sebanyak \$1.1 juta.

Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, sejak skim pinjaman untuk penjaja dan peniaga kecil diwujudkan dalam tahun 1986 sehingga 30hb September 1991, seramai 19,254 pemohon telah diluluskan pinjaman sejumlah \$44.5 juta.

LATIHAN DOKTOR KE PERINGKAT PARAMEDIC

15. Dato' Haji Mohammad Abu Bakar bin Rautin Ibrahim minta Menteri Kesihatan menyatakan adakah Kerajaan bercadang mengadakan latihan

doktor hanya sehingga peringkat paramedic bagi mengatasi masalah kekurangan doktor.

Tuan Mohamed Farid bin Ariffin: Kementerian Kesihatan tidak bercadang untuk mengadakan latihan doktor hanya sehingga peringkat paramedic bagi mengatasi masalah kekurangan doktor. Peranan doktor dan paramedic adalah berlainan.

KESATUAN SEKERJA— PERANAN MATLAMAT TAHUN 2020

16. Dr V. David minta Perdana Menteri menyatakan bolehkah beliau memberitahu Dewan tentang peranan yang diharapkan dimain oleh pergerakan kesatuan sekerja dan pertubuhan-pertubuhan pembaharuan masyarakat lain bagi mencapai matlamat Malaysia sebagai negara maju pada tahun 2020.

Timbalan Menteri Sumber Manusia (Dato' M. Mahalingam): Negara kita sedang menuju ke arah mencapai taraf sebagai sebuah negara maju. Prinsip dan aspirasi ini adalah wawasan kita untuk mencapai status ini menjelang tahun 2020.

Untuk mencapai impian kita ini, bukanlah hanya tanggungjawab Kerajaan sahaja, tetapi adalah tanggungjawab setiap lapisan masyarakat. Kesatuan-kesatuan Sekerja juga diharap untuk memainkan peranan yang positif dalam usaha Kerajaan untuk mewujudkan serta mengekalkan suasana yang baik bagi mempercepatkan pembangunan sosio-ekonomi negara kita. Sosio-ekonomi dan taraf kehidupan pekerja akan bertambah apabila kek ekonomi bertambah.

Untuk mencapai pertumbuhan ekonomi yang pesat, negara kita memerlukan pelaburan asing. Pelaburan asing tidak akan datang kecuali kita mempunyai pekerja-pekerja yang berdisiplin dan besikap positif.

Keharmonian perusahaan merupakan salah satu faktor yang penting dalam usaha Kerajaan untuk mencapai matlamat menjadikan negara ini negara maju menjelang tahun 2020. Saya merayu kepada pemimpin-pemimpin kesatuan sekerja untuk mengamalkan falsafah 'negotiation and consultation' dalam menyelesaikan pertikaian. Selain dari itu, gunakan saluran-saluran yang sedia ada, misalnya Majlis Penasihat Buruh Kebangsaan atau National Labour Advisory Council (NALC) untuk menyelesaikan masalah-masalah di mana wakil Kerajaan, kesatuan sekerja dan pihak majikan yang menjadi anggota Majlis tersebut.

Akhir kata, untuk mewujudkan suasana yang harmoni bagi menarik pelabur-pelabur dan menjaga imej, ia adalah tanggungjawab kita semua. Kerajaan percaya kesatuan sekerja boleh memainkan peranan yang positif ke arah wawasan 2020. Kesatuan sekerja yang dihasrati adalah kesatuan yang benar-benar memberi manfaat kepada kaum pekerja dan negara.

HOSPITAL LADY TEMPLER DAN SYARIKAT RAMPAI MUDA— PERTELINGKAHAN

17. Tuan Tan Kok Wai minta Menteri Kesihatan menyatakan:

- (a) apakah yang memaksa Kerajaan memutus untuk menyelesaikan di luar mahkamah tuntutan undang-undang antara Kerajaan, Lembaga Amanah Hospital Lady Templer dan Rampai Muda Sdn. Bhd.
- (b) sebab Kerajaan menjual lot tanah Hospital Lady Templer kepada sebuah syarikat swasta dengan mengorbankan pelan awal untuk menukar hospital itu menjadi Hospital Besar Kuala Lumpur Cawangan Cheras; dan
- (c) bagaimana Kerajaan akan membantu bekas-bekas pekerja Hospital Lady Templer dalam

menyelesaikan masalah tuntutan yang sudah lama berpanjangan seperti perumahan, faedah pemberhentian kerja dan caruman KWSP yang dihutangi oleh Rampai Muda Sdn. Bhd.

Tuan Mohamed Farid bin Ariffin:

- (a) Dua pihak yang bertelingkah iaitu Lembaga Amanah Hospital Lady Templer dan Syarikat Rampai Muda Sdn. Bhd. telah mengemukakan tuntutan Mahkamah di antara satu sama lain. Perkara ini telah berpanjangan semenjak tahun 1986 dan Kerajaan terpaksa mengambil tindakan untuk mencari penyelesaian di luar Mahkamah untuk membolehkan kawasan berkenaan dibangunkan mengikut keperluan semasa, memandangkan kawasan yang boleh dimajukan di Wilayah Persekutuan ini adalah begitu terhad.
- (b) Tapak Hospital Lady Templer akan dimajukan sebagai satu pusat komersil bagi menampung keperluan sebelah selatan Wilayah Persekutuan. Pihak Universiti Kebangsaan Malaysia akan membangunkan sebuah 'teaching hospital' bersebelahan dengan tapak Hospital Lady Templer. Hospital ini akan dapat memenuhi keperluan di kawasan berkenaan.
- (c) Dalam membuat penyelesaian di luar Mahkamah antara kedua-dua pihak yang bertelingkah, Kerajaan juga mengambilkira masalah-masalah yang dihadapi oleh bekas-bekas pekerja Hospital Lady Templer di mana sebahagian daripadanya telah dibenarkan terus berkhidmat dengan Kementerian Kesihatan sebagai kakitangan kontrak dan lain-lain bekas kakitangan yang terus berhenti pertimbangan juga

diberi untuk mendapatkan faedah pemberhentian kerja dan pembayaran caruman KWSP.

SEKOLAH TAMIL— PERUNTUKAN PEMBANGUNAN

18. Tuan G. Palanivel minta Menteri Pendidikan menyatakan di bawah Rancangan Malaysia Keenam, apakah peruntukan yang diberi bagi pembangunan Sekolah-sekolah Tamil yang dalam keadaan serba kekurangan.

11-11-91

3. Dr T. Marimuthu minta Menteri Pendidikan menyatakan:

- (a) maklumat tentang bilangan sekolah Tamil yang berada dalam keadaan fizikal yang tidak memuaskan. Apakah tindakan yang diambil oleh Kementerian bagi mempertingkatkan mutu kemudahan fizikal di sekolah-sekolah untuk meningkatkannya; dan
- (b) memandangkan prestasi akademik di sekolah-sekolah Tamil adalah rendah, apakah tindakan Kementerian untuk meningkatkannya.

18.12.91

6. Tuan Ong Tin Kim minta Menteri Pendidikan menyatakan adakah Kementerian beliau sedar bahawa keadaan S.R.J.K.(T) di ladang-ladang dan di luar bandar sangat buruk dan tidak memuaskan, baik pun dari segi bangunan, ataupun alat-alat perlengkapan seperti meja, kerusi dan sebagainya. Apakah rancangan Kementerian untuk membetulkan keadaan ini. Apa langkah telah dan sedang diambil untuk memperbaiki keadaan ini.

Dr Leo Michael Toyad: Oleh kerana terdapat 3 orang Ahli Yang Berhormat yang mengemukakan isu mengenai

sekolah-sekolah yang mendapat bantuan Kerajaan, oleh itu saya memohon agar soalan-soalan tersebut dijawab secara serentak.

Ahli-ahli Yang Berhormat serta tarikh soalan tersebut dikemukakan di Dewan Rakyat adalah seperti berikut:

Yang Berhormat dari Hulu Selangor (4.11.1991)

Yang Berhormat dari Telok Kemang (11.11.1991)

Yang Berhormat dari Telok Intan (18.12.1991)

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kementerian Pendidikan menyedari bahawa terdapat sebahagian SRJK(T) yang bangunannya berada dalam keadaan yang kurang memuaskan. Bagi mengatasi masalah ini, Kementerian sentiasa menyediakan peruntukan kepada sekolah-sekolah termasuklah SRJK(T), dengan tujuan untuk memperbaiki dan memper-lengkapkan sekolah-sekolah tersebut. Peruntukan yang diberikan kepada SRJK(T) ini adalah sama dengan peruntukan yang diberikan kepada sekolah-sekolah lain. Dalam Rancangan Malaysia Kelima, Kementerian Pendidikan telah memperuntukkan \$2.2 juta kepada SRJK(T), dan dalam Rancangan Malaysia Keenam pula, Kerajaan telah memperuntukkan sejumlah \$1,020 juta kepada sekolah-sekolah rendah termasuklah juga kepada SRJK(T).

Pada tahun ini sehingga bulan Oktober, 1991 sahaja Kementerian Pendidikan telahpun mengeluarkan peruntukan sebanyak \$1.3 juta kepada SRJK(T). Keutamaan akan diberi kepada sekolah yang dalam keadaan yang mendesak dan bergantung kepada peruntukan yang ada. Kerajaan tidak membeza-bezakan di antara berbagai jenis sekolah dalam memberi peruntukan

untuk pembangunan sekolah itu. Peruntukan dari segi jawatan dan bilangan guru terlatih, misalnya, adalah mengikut kadar yang telah ditetapkan oleh JPA (agensi pusat) dan digunakan untuk semua jenis sekolah.

UKUN TETANGGA DI SABAH

19. Tuan Nurnikman bin Abdullah minta Menteri Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat menyatakan berapakah kawasan-kawasan Rukun Tetangga yang telah ditubuhkan di Sabah setakat ini. Apakah peranan yang dimainkan oleh Rukun Tetangga di Sabah. Adakah Kementerian bercadang hendak menubuhkan lebih banyak lagi kawasan Rukun Tetangga khasnya di Sandakan, Lahad Datu, Tawau dan pedalaman Sabah.

Timbalan Menteri Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat (Dato' Alexander Yu Lung Lee): Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, setakat ini sejumlah 20 buah kawasan Rukun Tetangga telah ditubuhkan di seluruh negeri Sabah.

Peranan utama Rukun Tetangga ialah untuk memupuk dan mempertingkatkan semangat kejiranan serta perpaduan di kalangan masyarakat setempat. Ke arah ini, Jawatankuasa-jawatankuasa Rukun Tetangga yang ditubuhkan di setiap kawasan adalah bertanggungjawab untuk merancang dan melaksanakan kegiatan-kegiatan yang boleh mengukuhkan lagi semangat kejiranan dan perpaduan di kalangan penduduk berbilang keturunan di kawasan masing-masing.

Kementerian saya bercadang untuk mengadakan lebih banyak lagi kawasan Rukun Tetangga di negeri Sabah, tetapi perkara ini akan dilaksanakan secara berperingkat-peringkat.

BAYARAN PERUBATAN DI HOSPITAL-HOSPITAL

20. Tuan Foo Piew Kok minta Menteri Kesihatan menyatakan:

- (a) mengapakah warganegara kita dikenakan bayaran perubatan yang sama dengan orang asing di hospital Kerajaan; dan
- (b) adakah Kerajaan bercadang orang asing itu dikenakan bayaran perubatan Kelas 1 ataupun lebih tinggi dari warganegara kita supaya meringankan beban pembayar cukai kita.

Tuan Mohamed Farid bin Ariffin:

- (a) Bayaran perubatan yang dikenakan oleh hospital-hospital adalah berpandukan kepada Perintah Fee (Perubatan) 1982. Perintah ini tidak mengasingkan pesakit warganegara dengan pesakit-pesakit bukan warganegara.
- (b) Kementerian Kesihatan Malaysia sedang dalam usaha mengkaji semula Perintah Fee (Perubatan) 1982 termasuk kemungkinan untuk mengenakan kadar yang berbeza ke atas warganegara asing.

SIARAN RADIO DAN TV

21. Puan Rohani binti Abd. Karim minta Menteri Penerangan menyatakan apakah tindakan tertentu yang pihak Kementerian akan ambil dalam tempoh lima tahun akan datang untuk memastikan lebih ramai lagi rakyat di negeri ini, khususnya yang berada di kawasan pendalaman dapat menerima siaran Radio dan TV.

6.11.91

18. Puan Rohani binti Abd. Karim minta Menteri Penerangan menyatakan iaitu mengikut penerangan Kementerian

dalam jangkamasa beberapa tahunkah siaran Radio dan TV dapat diterima oleh semua atau sekurang-kurangnya 90% rakyat negeri Sarawak dan bagaimanakah peringkat pelaksanaannya.

Dato' Haji Fauzi bin Abdul Rahman: Dalam menjawab soalan Yang Berhormat dari Santubong, saya juga ingin menjawab soalan Yang Berhormat yang sama yang dijadual dijawab pada 6.11.1991.

Pihak Kementerian sedang berusaha bagi memastikan lebih ramai lagi rakyat negara ini dapat menerima siaran Radio dan TV di mana dalam Rancangan Malaysia Keenam, empat projek sedang dilaksanakan iaitu:

(i) Penggantian alat pemancar TV	\$59.5 juta
(ii) Mengisi Liputan TV	\$ 6.1 juta
(iii) Liputan Radio VHF/FM	\$15.3 juta
(iv) Penggantian Alat Pemancar Radio	\$ 3.0 juta

Projek Penggantian Alat Pemancar TV melibatkan penggantian 21 stesen pemancar dengan pemancar TV baru dan yang lebih keras pemancarannya.

Projek Mengisi Liputan TV, di mana sebanyak 12 buah stesyen pemancar TV berkuasa rendah akan didirikan untuk maksud 'pocket filling' bagi kawasan-kawasan yang tidak dapat menerima TV dengan jelas. Ini akan meluaskan penerimaan pancaran TV dari 86%-95% penduduk.

Projek Liputan Radio VHF/FM akan memperkenalkan siaran FM rangkaian 1 sehingga 6 di Sabah dan Sarawak. Untuk tujuan ini, sebanyak 21 stesen iaitu 8 di Sabah, 9 di Sarawak dan 4 lagi di Semenanjung telah dikenalpasti.

Dengan Projek Penggantian Alat Pemancar Radio, Kuasa Pemancar Radio Gelombang Pendek di Setapok Sarawak dan di Kajang, Selangor yang ada

(berkuasa 10KW) akan diganti dengan pemancar yang lebih kuat iaitu 100KW, supaya liputan Radio khususnya di kawasan pendalaman Sarawak yang tidak dapat siaran FM akan lebih berkesan.

Dengan memperkenalkan sebuah stesen FM di Bintulu (1990) dan sebanyak 9 buah stesen FM tersebut di bawah RM6, liputan penduduk akan meningkat dari 55% ke 85%.

BORANG JABATAN KERAJAAN— BAYARAN

22. Tuan Ahmad bin Omar minta Menteri Kewangan menyatakan:

- (a) Soalan bahagian (c) dengan lebih lanjut Dasar Mengenakan Bayaran ke atas borang-borang Jabatan Kerajaan; dan
- (b) Mengenai soalan bahagian (b), bagaimana pula dasar dan kawalan (garispanduan) yang akan meliputi dasar mengenakan bayaran ke atas borang-borang di Jabatan bukan Kerajaan (swasta).

Tuan Abdul Ghani bin Othman:

Soalan bahagian (a) telah pun diberi jawapannya dalam persidangan Dewan ini pada 21hb Oktober, 1991 iaitu semasa menjawab soalan Ahli Yang Berhormat daripada Kota Melaka.

Mengenai soalan bahagian (b), saya ingin menjelaskan bahawa dasar Kerajaan mengenakan bayaran ke atas borang-borang adalah ditujukan kepada jabatan-jabatan dan agensi-agensi Kerajaan dan tidak meliputi sektor swasta.

PENCEROBOHAN TENTERA SINGAPURA

23. Dr Nawawi bin Mat Awin minta Menteri Pertahanan menyatakan:

- (a) benarkah laporan-laporan bahawa berlaku banyak pencerobohan oleh Tentera Republik

Singapura dalam kawasan Malaysia, dan berpandukan kecelakaan pesawat-pesawat Tentera Republik itu terhempas di bumi kita, begitu banyak penerbangan tenteranya di ruang angkasa Malaysia, adakah bermakna bahawa sasaran ketenteraan mereka ialah Malaysia; dan

- (b) dalam tahun 1991 dan dalam tempoh lima tahun sebelumnya, berapa kes kehadiran Tentera Republik Singapura di darat, laut dan udara Malaysia yang dikesan dan bagi tiap-tiap kes nyatakan sama ada diberi kebenaran oleh Kementerian sebelumnya.

**Timbalan Menteri Pertahanan
(Dato' Wan Abu Bakar bin Wan
Mohamed):**

- (a) Dimaklumkan bahawa laporan-laporan yang menyatakan banyak pencerobohan oleh Tentera Republik Singapura dalam kawasan Malaysia adalah tidak berasas dan tidak benar. Penggunaan ruang angkasa negara oleh Tentera Udara Republik Singapura (TURS) adalah di dalam pengawasan, pengetahuan dan keizinan Kementerian Pertahanan. Sukacita juga dimaklumkan bahawa ruangan legar pesawat TURS yang berlepas dan mendarat adalah termasuk di dalam ruang udara Selatan Johor yang mana masih di bawah kawalan (control zone) menara lapangan terbang TENGAH, PAYA LEBAR dan SELETAR mengikut Aeronautical Information Publication (AIP) yang telah ditetapkan oleh International Civil Aviation Organisation. Atas faktor-faktor tersebut adalah tidak benar menyatakan bahawa negara Malaysia sebagai sasaran ketenteraan Singapura.

- (b) Dalam masa lima tahun kebelakangan ini tidak terdapat pencerobohan dalam ertikata yang sebenarnya sama di darat, udara mahupun perairan negara oleh Tentera Republik Singapura.

RELA—SENJATAPI YANG DIAMBIL BALIK

24. Tuan Wong Wing On minta Menteri Dalam Negeri menyatakan bilangan senapang yang telah diambil balik daripada anggota-anggota RELA yang tua dan uzur.

Timbalan Menteri Dalam Negeri (Dato' Megat Junid bin Megat Ayob): Sejumlah 1,335 laras senjata telah diambil balik daripada anggota-anggota RELA yang telah mencapai umur 55 tahun, iaitu umur persaraan bagi anggota-anggota RELA.

OIL REFINERY DI SABAH

25. Tuan Michael Asang minta Perdana Menteri menyatakan sama ada PETRONAS mempunyai cadangan untuk membina:

- (a) Oil Refinery'nya di Sabah; dan
- (b) membiayai pembangunan seperti projek perumahan dan jalanraya memandangkan negeri Sabah adalah pengeluar minyak dan menyumbangkan tidak kurang 30% daripada jumlah hasil minyak negara.

Tuan Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar:

- (a) Pada masa ini PETRONAS tidak mempunyai rancangan untuk membina loji penapisan minyak di Sabah.
- (b) PETRONAS tidak mempunyai cadangan untuk membiayai projek-projek pembangunan secara langsung kerana fungsi PETRONAS yang ditetapkan

oleh Kerajaan ialah untuk mengurus pembangunan sumber petroleum negara. Hasil daripada aktiviti-aktiviti yang dijalankan, PETRONAS memberi sumbangan kepada hasil pendapatan negara melalui keuntungan dan cukai yang diperolehi daripada pembangunan sumber tersebut. Sejajar dengan keupayaan pendapatan negara, Kerajaan Persekutuan mengadakan peruntukan untuk melaksanakan projek-projek pembangunan di semua negeri termasuk negeri Sabah. Bagi negeri-negeri yang berhak menerima sebahagian daripada royalti yang dibayar oleh PETRONAS seperti negeri Sabah, pendapatan daripada royalti itu boleh juga digunakan oleh Kerajaan Negeri untuk membiayai projek-projek pembangunan di negeri masing-masing.

CUKAI JALAN DAN INSURANS BAGI KENDERAAN

26. Tuan Haji Mohd. Zihin bin Haji Mohd. Hassan minta Menteri Pengangkutan menyatakan langkah-langkah yang diambil mengenai motokar-motokar yang tidak mempunyai cukai jalan dan insurans. Adakah benar mengikut laporan bahawa hampir tiga (3) juta kenderaan tiada mempunyai kedua-duanya—cukai jalan dan insurans.

Timbalan Menteri Pengangkutan (Datin Paduka Hajah Zaleha binti Ismail): Laporan yang mendakwa bahawa hampir 3 juta kenderaan tidak mempunyai kedua-duanya cukai jalan dan insurans adalah tidak benar. Kutipan hasil dari cukai jalan sebanyak \$832 juta pada tahun 1990 merupakan satu petunjuk yang jelas bahawa 70%—80% kenderaan yang didaftarkan di negara ini mempunyai cukai jalan dan insurans, iaitu dianggarkan sebanyak 4 juta kenderaan.

Jumlah 5.5 juta kenderaan yang didaftarkan tidak boleh dianggap sebagai bilangan kenderaan yang digunakan di jalanraya oleh kerana angka tersebut merupakan jumlah terkumpul kenderaan yang didaftarkan sejak tahun 1959. Sebahagian daripada kenderaan tersebut telah dihapuskan (written off) uzur dan tidak digunakan lagi, tetapi pemilik-pemiliknya tidak memohon untuk membatalkan pendaftaranannya.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Akta Pengangkutan Jalan 1987 mewajibkan semua kenderaan motor yang digunakan di jalanraya mempunyai cukai jalan dan insurans. Jabatan Pengangkutan Jalan tidak melesenkan sesuatu kenderaan jika nota perlindungan insurans tidak dikemukakan apabila permohonan cukai jalan dibuat. Peraturan ini dapat memastikan bahawa semua kenderaan yang dilesenkan itu adalah dilindungi oleh insurans. Seterusnya bagi menentukan supaya penyelewengan tidak berlaku, satu salinan nota perlindungan insurans diserahkan oleh Jabatan Pengangkutan Jalan kepada Persatuan Insurans Am Malaysia (PIAM) untuk dikembalikan dan disemak oleh syarikat insurans berkenaan.

TAN JOO LEONG—KEMATIAN DI HOSPITAL BESAR IPOH

27. Tuan R. Karpal Singh minta Menteri Kesihatan menyatakan sama ada benar bahawa seorang kanak-kanak bernama Tan Joo Leong yang berumur 10 tahun telah mendapat virus HIV dari pemindahan darah di Hospital Besar Ipoh dan mati akibat daripadanya pada tahun lepas. Adakah kematian Tan Joo Leong disebabkan oleh kecuaihan pihak berkuasa di Hospital Besar Ipoh. Sekiranya demikian, adakah Kerajaan

bersedia untuk memberi pampasan kepada ibu bapa Tan Joo Leong bagi kehilangan anak lelaki mereka.

Tuan Mohamed Farid bin Ariffin: Pesakit bernama Tan Joo Leong telah diketahui mengidap penyakit haemophilia (kekurangan faktor pembekuan darah yang ke VIII atau Factor VIII) dan telah dirawat dengan Factor VIII concentrate semenjak tahun 1983 daripada Hospital Besar Kuala Lumpur dan Hospital Besar Ipoh. Beliau telah diberi Factor VIII setiap kali beliau mengalami pendarahan yang mengancam nyawanya, seperti juga keadaan yang selalu dialami oleh kanak-kanak lain yang mempunyai penyakit yang sama. Factor VIII concentrate adalah didapati dari Amerika Syarikat dan Factor VIII ini adalah rawatan yang disyorkan untuk pesakit haemophilia.

Penggunaan Factor VIII concentrate telah dihentikan oleh Kementerian Kesihatan Malaysia sebaik sahaja laporan mengenai jangkitan kuman AIDS melaluinya diterima. Pada masa sekarang, Kementerian Kesihatan Malaysia hanya menggunakan Factor VIII Concentrate yang telah diberikan rawatan 'heat-treatment'. Malangnya pesakit tersebut telah menjangkiti penyakit AIDS yang bukan berpunca dari salah sesiapa, tetapi berpunca dari kurangnya pengetahuan mengenai penyakit tersebut pada masa itu.

PENYAKIT AIDS

28. Tuan Yim Chee Chong minta Menteri Kesihatan menyatakan:

- (a) apakah langkah-langkah yang akan diambil oleh Kementerian Kesihatan untuk mengelakkan darah yang mengandungi kuman AIDS dari memasuki tubuh pesakit-pesakit yang memerlukan bantuan darah; dan

- (b) adakah Kementerian bercadang untuk menubuhkan satu unit khas bagi mengkaji dan mengawal dari merebaknya penyakit AIDS di negara kita.

Tuan Mohamed Farid bin Ariffin: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, jawapan kepada soalan ini telahpun saya buat dalam jawapan saya kepada soalan mulut oleh Yang Berhormat Tuan Ruhanie bin Haji Ahmad dari Parit Sulong pada 21.10.1991.

DEPOT MINYAK KELAPASAWIT

29. Dato' Dr Affifudin bin Haji Omar minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan apakah konsep menubuhkan depot minyak kelapa sawit di luar negara menunjukkan kejayaan yang memuaskan. Adakah ia akan ditambah lagi selain dari yang sedia ada di Mesir. Adakah konsep ini akan digunakan untuk komoditi-komoditi lain.

Menteri Perusahaan Utama (Dato' Seri Dr Lim Kheng Yaik): Penubuhan depot atau pusat pengedaran di beberapa negara pengguna untuk mengenarkan barangan utama termasuk minyak kelapa sawit sedang dijaji oleh Kerajaan bersama dengan syarikat-syarikat swasta. Dengan penubuhan pusat pengedaran ini, adalah diharapkan pengedaran barangan utama di negara-negara berkenaan akan menjadi lebih mudah dan cepat mengikut masa yang diperlukan oleh pengguna. Ketika ini pusat pengedaran barangan utama di negara-negara pengguna belum lagi ditubuhkan oleh syarikat Malaysia. Syarikat pengeksport barangan utama telah menggunakan pusat-pusat pengedaran syarikat swasta di beberapa negara asing atau dibekalkan terus daripada Malaysia. Penubuhan pusat pengedaran yang sedang dikaji itu akan menentukan negara-negara dan tempat yang sesuai dan kos penubuhan pusat pengedaran. Di samping itu, syarikat-syarikat yang berminat juga akan ditentukan.

UNIVERSITI PENUH DI SARAWAK

30. Tuan Joseph Voon minta Menteri Pendidikan menyatakan apakah sebab-sebab dan justifikasi Kerajaan Persekutuan memberikan sebuah universiti penuh di Sarawak. Dan kenapa pula permintaan Sabah untuk mendapatkan sebuah universiti tidak dipertimbangkan.

26.11.91

24. Tuan Lai Lun Tze minta Menteri Pendidikan menyatakan:

- (a) adakah Kerajaan merancang ingin mendirikan sebuah universiti di negeri Sabah; dan
- (b) sekiranya Kerajaan telah mempunyai rancangan tersebut, setakat manakah Kerajaan telah buat. Jika belum, sila berikan alasan.

Dr Leo Michael Toyad: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, oleh kerana terdapat dua orang Ahli Yang Berhormat yang mengemukakan soalan yang sama, Yang Berhormat dari Tanjong Aru pada 4.11.91 dan Yang Berhormat dari Sandakan pada 26.11.91, maka saya memohon supaya soalan ini dijawab serentak.

Penubuhan universiti di Sarawak adalah sebagai proses pengembangan kampus cawangan Universiti Pertanian Malaysia di Bintulu yang merupakan nuklias sebuah universiti penuh di Sarawak. Perancangan pembangunan dalam Rancangan Malaysia Keenam telah memperuntukkan sebanyak \$94.11 juta kepada kampus tersebut untuk kemudahan infrastruktur tambahan dan membeli alat kelengkapan serta bahan-bahan bacaan akademik dan bukan akademik. Universiti ini juga boleh memenuhi keperluan seluruh Malaysia Timur.

USUL MENANGGUHKAN MESYUARAT DI BAWAH PERATURAN MESYUARAT

18

BANJIR KILAT DI KEPONG-DAN HULU LANGAT

3.35 ptg.

Dr Tan Seng Giaw (Kepong): Tuan Yang di-Pertua, menurut Peraturan Majlis Mesyuarat 18(2), dengan ini saya memberi Pemberitahuan bahawa saya ingin meminta izin mencadangkan Majlis Mesyuarat ditangguhkan bagi tujuan merunding perkara tertentu berkenaan banjir kilat dahsyat yang berlaku di sekitar negara termasuk di kawasan Kepong, termasuk Taman Bukit Maluri dan Jinjang Utara dan juga di daerah Hulu Langat, khususnya di Kampung Baru Balakong dan Batu 11 Cheras.

Usul saya berbunyi:

“Bahawa Dewan ini memberi izin di bawah Peraturan Majlis Mesyuarat 18(2) kepada Yang Berhormat Dr Tan Seng Giaw untuk mencadangkan supaya Majlis Mesyuarat ditangguhkan bagi tujuan membincangkan perkara banjir kilat di seluruh negara, termasuk sekitar kawasan Kepong dan daerah Hulu Langat.

Ini berupa amaran kepada Kerajaan terhadap ancaman akan berlakunya malapetaka banjir di seluruh negara sepertimana yang pernah berlaku pada tahun 1970 di Kuala Lumpur.”

Tuan Yang di-Pertua, pada 31hb Oktober dan 1hb November 1991, banjir kilat dahsyat berlaku di hulu dan hilir Taman Bukit Maluri, Kepong. Pada 1hb November 1991 kira-kira pukul 5.30 petang, iaitu ketika Yang Berhormat Menteri Kewangan membentangkan Belanjawan 1992, hulu Taman Bukit Maluri, Kepong iaitu sepanjang Jalan

Burung Garuda dilanda banjir kilat setinggi tiga hingga lima kaki. Tiga orang kanak-kanak dan seorang dewasa cedera akibat terkena serpihan kaca. Dua orang kanak-kanak, seorang bayi berumur lima bulan dan seorang lagi tiga tahun, nyaris-nyaris mati lemas dihanyutkan oleh air bah yang deras. Kira-kira 10 buah kereta terendam di bawah air. Kesemuanya lebih 80 keluarga yang menjadi mangsa. Kerosakan harta-benda dijangka bernilai lebih \$400,000 . . .

Beberapa Ahli: (Menyampuk)

Dr Tan Seng Giaw: Ini tidak menunjukkan masyarakat penyayang. Kita tengok macam mana keadaan ini—yang cedera pun ada, yang nyaris mati pun ada. Tuan Yang di-Pertua, ini tidak menunjukkan perasaan simpati, compassion, lain langsung tidak menunjukkan. (Tepuk)

Tuan Yang di-Pertua, sementara itu, di kawasan setinggian hilir Taman Bukit Maluri, Kepong, iaitu dekat dengan landasan keretapi, kira-kira 40 rumah setinggian dilanda banjir setinggi tujuh kaki. Kesemua harta benda, termasuk barangan makanan bagi kegunaan sebulan, persiapan-persiapan untuk perayaan Deepavali dan baju-baju baru para setinggian habis dibinasakan oleh air banjir.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli-ahli MIC ada di sini juga . . .

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat teruskan ucapan.

Dr Tan Seng Giaw: . . . dan harus mengambil perhatian juga.

Walaupun pihak Dewan Bandaraya Kuala Lumpur, Jawatankuasa Bencana Alam, Keretapi Tanah Melayu serta Jabatan Kebajikan sudah mengunjungi kedua-dua kawasan tersebut, sehingga hari ini, bantuan kebajikan masih tidak disediakan untuk para setinggian terutama sekali mereka yang akan meraikan Deepavali pada hari esok.

Pada hari Jumaat yang sama, Tuan Yang di-Pertua, banjir kilat juga berlaku di kawasan sekitar Jinjang Utara. Semalam, 3hb November 1991, banjir kilat dahsyat berlaku lagi di kawasan ini. Kawasan Jinjang Utara, khususnya mereka yang berada di utara Jinjang Utara menghadapi masalah banjir kilat dahsyat dua hingga tiga kali seminggu setiap kali melibatkan di antara 200 hingga 300 buah rumah.

Tuan Yang di-Pertua, jadi saya sebagai Ahli Parlimen yang bertanggungjawab mengambil masa yang panjang untuk menyiapkan ucapan saya untuk Belanjawan. Tetapi dua tiga hari yang lepas tidak sempat, kerana sibuk sebagai Pegawai Jabatan

Beberapa Ahli: Baca terus usul!

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, baca teks usul.

Dr Tan Seng Giaw: Saya tidak boleh baca kerana ada bising.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Selesaikan itu dahulu. Sila baca teks usul.

Dr Tan Seng Giaw: Jadi Yang Berhormat Menteri Kewangan, saya hendak ambil masa untuk membuat persiapan untuk Belanjawan tetapi bising di sini.

Beberapa Ahli: Baca usul!

Dr Tan Seng Giaw: Ya, baca usul. Tuan Yang di-Pertua, banjir berlaku di kawasan-kawasan tersebut kerana Kerajaan telah tidak memberi perhatian, tidak menunjukkan keprihatinan yang cukup (*Disampuk*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Teruskan, Yang Berhormat.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, dia hendak saya baca tetapi ada gangguan di situ (*Disampuk*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Dia puji itu, bertenang ya.

Dr Tan Seng Giaw: Pihak Kerajaan telah tidak memberi perhatian serius mahupun perancangan yang sebaik-baiknya atau berusaha menyediakan sistem saliran yang baik.

Di kedua-dua lembah hilir dan hulu Taman Bukit Maluri di mana masing-masing mempunyai lima culvert, sub-kontraktor telah menutup kesemua, kecuali satu, daripada culvert yang ada. Maka terjadilah bencana banjir. Nah! culvert seperti ini ditutup semua lubang, maca mana hendak masuk? Air tidak boleh mengalir. (*Ketawa*) Sekarang baru dia tahu.

Tuan Yang di-Pertua, jelas sekali pihak KTM, Unit Penyelarasan Pelaksanaan Jabatan Perdana Menteri dan DBKL tidak menghirau langsung mengenai kesan penutupan culvert tersebut ke atas saliran di kedua-dua kawasan yang disebutkan tadi. Sikapnya ialah kebajikan serta keselamatan orang ramai boleh dikorbankan, tetapi tidak sekali-kalinya projek TEAM harus dijejas. Dia panggil "projek Team" di sini T-E-A-M.

Tuan Yang di-Pertua, di kawasan utara Jinjang Utara, perkara yang sama berlaku. Kontraktor yang bertanggungjawab membina 1,000 unit rumah panjang untuk menempatkan para setinggan di bawah Projek TEAM tidak menyediakan sistem perparitan. Kalau tiada sistem perparitan, saya pun khuatir bagaimana pihak Dewan Bandaraya boleh meluluskan projek, malah telah menyekat saliran sungai-sungai kecil serta menimbus sesetengah bekas kolam lombong yang sekian lama ini adalah penyalur aliran air darat semasa hujan.

Kawasan Jinjang Utara yang tersedia kala kawasan banjir kerana berada di paras yang lebih rendah kerana sistem saliran yang tidak baik, kini dilanda banjir kilat dahsyat dan lagi melarat setiap kali ada hujan.

Tuan Yang di-Pertua, sudah tentunya orang ramai, termasuk mangsa banjir Taman Bukit Maluri, menuntut supaya Kerajaan memberi bantuan kewangan untuk menebus kehilangan harta benda mereka.

Di daerah Hulu Langat pula, pada 11hb Oktober, 1991, saya sendiri pernah terpaksa menghadiri jamuan makan di tengah-tengah air banjir di Kampung Baru Balakong. Saya dan para hadirin duduk di situ sedang makan, tiba-tiba paras air naik menjadikan Majlis Makan Malam itu di dalam banjir. Itulah masalah sekarang ini. Pada 23hb dan 24hb September, 1991, banjir besar berlaku di sepanjang Batu 9 hingga 19 Cheras. Sekarang banjir berlaku sama ada pada setiap hari ataupun selang sehari.

Tuan Yang di-Pertua, yang penting sekali ialah pihak Kerajaan tidak mengambil berat kerana ada pokok-pokok di kawasan Jelevu ditebang dengan begitu sahaja.

Tuan Haji Hamzah bin Haji Mohamed Zain: Point of order—18(1).

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, kesemua contoh . . .

Tuan Haji Hamzah bin Haji Mohamed Zain: Point of order, Tuan Yang di-Pertua.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Point of order apa itu?

Dr Tan Seng Giaw: Saya sudah hendak habis, dia ganggu sahaja, Tuan Yang di-Pertua, dan saya tidak ada masa untuk perbincangan Belanjawan.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ini point of order.

Tuan Haji Hamzah bin Haji Mohamed Zain: 18(1) menyebutkan seorang bolehlah berdiri untuk memohon kebenaran daripada Dewan untuk menangguhkan Dewan ini. Sekarang ini dia sudah berbahas dan berhujah, bukan membaca usul memohon kebenaran.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat Kepong, baca dahulu teks Usul.

Dr Tan Seng Giaw: Saya hendak baca tetapi gangguan, dengan sebab itu macam mana hendak baca?

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Teruskan.

Dr Tan Seng Giaw: Saya harap jangan ada gangguanlah. Yang Berhormat Menteri Kewangan beri nasihat sedikitlah. (*Ketawa*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ya, teruskan.

Dr Tan Seng Giaw: Kesemua contoh di atas cumalah secebis kecil daripada tongkol air batu (tip of the iceberg) mengenai kelalaian Kerajaan membuat perancangan yang tidak mengambil berat tentang penyediaan sistem saliran yang berkesan. (*Disampuk*) Saya sudah dekat habislah. Jangan ganggu lagi. Oleh itu, kita perlu mengagakan perbincangan segera mengenai masalah banjir di sekitar negara, termasuk di Ipoh, Seremban, Pulau Pinang, Kuala Lumpur dan Selangor dan termasuk Pulau Pinang juga walaupun Yang

Berhormat Menteri Kewangan senyum sahaja tetapi ini termasuk Pulau Pinang . . . (*Disampuk*) Saya tidak mahu baca kerana diganggu.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Jangan ganggu.

Dr Tan Seng Giaw: Kerana orang ramai yang menjadi mangsa banjir perlu bantuan segera. Kami juga bimbang kalau-kalau melapetaka banjir sepertimana yang berlaku pada tahun 1970 di Kuala Lumpur akan berulang lagi. Nampaknya, selepas 21 tahun para penduduk Kuala Lumpur mungkin terpaksa menempuh lagi bencana banjir dahsyat.

Tuan Yang di-Pertua, oleh itu, kami menyeru kepada semangat penyayang Kerajaan, selaras dengan masyarakat penyayang yang ditonjol-tonjolkan oleh Kerajaan dan dalam Belanjawan 1992, supaya menyediakan bantuan kewangan di antara \$50 juta hingga \$100 juta sebagai bantuan segera kepada semua mangsa banjir. Kerajaan mesti memperbaiki kesemua kelemahan serta kekurangan pada sistem saliran. Kerajaan mestilah juga tidak meluluskan sebarang projek pembangunan sehingga sistem saliran yang baik dan sempurna dapat disediakan.

Pihak Kerajaan seharusnya memberi bantuan kepada mangsa-mangsa banjir termasuk di hilir Taman Bukit Maluri, mudah-mudahan mereka yang beragama Hindu dapat juga menyambut Deepavali yang merupakan satu perayaan yang suci. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ahli-ahli Yang Berhormat, saya telah menerima satu Pemberitahuan Usul di bawah Peraturan Mesyuarat 18(1)

daripada Ahli Yang Berhormat dari Kepong pagi ini. Teks usul Ahli Yang Berhormat itu adalah seperti yang dibacakannya sebentar tadi. Untuk membolehkan perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat itu ditimbangkan oleh Majlis Mesyuarat hari ini, saya sebagai Yang di-Pertua hendaklah berpuas hati bahawa perkara yang dibangkitkan itu memenuhi tiga syarat, iaitu, pertama, perkara itu tertentu, kedua, ia bagi kepentingan orang ramai dan ketiga, ia berkehendak disegerakan.

Saya telah meneliti perkara ini dan saya berpendapat bahawa mengenai 'tertentu', saya bersetuju perkara itu tertentu; kepentingan orang ramai—saya setuju perkara itu kepentingan orang ramai; perlu disegerakan—pada fikiran saya, tidak perlu disegerakan dengan kerana bencana ini adalah satu perkara yang berlaku di negara kita dan tindakan boleh diambil pada bila-bila masa. Selain daripada itu, saya diberi faham bahawa Kerajaan telah dan sedang mengambil segala tindakan yang perlu untuk mengelakkan banjir, umpamanya, meninggikan ampangan Klang Gate dan membina ampangan Batu di samping mendalamkan sungai-sungai terutama seperti Sungai Kelang, Sungai Gombak dan Sungai Batu.

Kerja-kerja seperti pembaikan sungai dan parit utama juga dilaksanakan di kawasan Kepong Baru dan Jinjang Utara. Kerajaan sedang membesarkan dan mendalamkan parit-parit utama untuk Sungai Kerayong, Sungai Jinjang. Kerajaan juga sedang mengambil tindakan untuk membetulkan, membesarkan dan mendalamkan Sungai Ulu Lui dan Sungai Langat. Usul yang serupa ini telah biasa dikemukakan pada masa yang lepas dan telah ditolak. Oleh kerana itu, saya menolak Usul Ahli Yang Berhormat itu. (*Tepuk*)

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN 1992

Bacaan Kali Yang Kedua

DAN

USUL

ANGGARAN PEMBANGUNAN 1992

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbincangan yang ditangguhkan atas masalah "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang," dan juga atas masalah:

Bahawa Usul yang berikut ini diedarkan kepada Jawatankuasa sebuah-buah Majlis:

"Bahawa Dewan ini, mengikut seksyen 4(3) Akta Kumpulanwang Pembangunan 1966, membuat ketetapan iaitu satu jumlah wang sebanyak tidak lebih daripada \$11,522,236,210 dibelanjakan daripada Kumpulanwang Pembangunan bagi tahun 1992, dan bagi tujuan-tujuan dan butiran-butiran perbelanjaan pembangunan yang dinyatakan di bawah Maksud Pembangunan ("P") dalam senarai Belanjawan Persekutuan, 1992 yang dibentangkan sebagai Kertas Perintah 18 Tahun 1991, adalah diuntukkan di bawah maksud-maksud yang sedemikian jumlah-jumlah yang bersepetangan dengan butiran-butiran itu di ruangan tujuh dan lapan senarai itu." (1hb November 1991)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah bahawa Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi menggunakan sejumlah wang daripada Kumpulanwang Disatukan

untuk perkhidmatan bagi tahun 1992 dan bagi memperuntukkan wang itu untuk perkhidmatan bagi tahun ini dibaca kali yang kedua sekarang dan masalah bahawa Usul di atas nama Yang Berhormat Menteri Kewangan di dalam Aturan Mesyuarat ini diedarkan kepada Jawatankuasa sebuah-buah Majlis sekarang. Kedua-dua masalah tersebut terbuka untuk dibahas. Tanjong.

3.51 ptg.

Tuan Lim Kit Siang (Tanjong):

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Menteri Kewangan apabila memulakan ucapan Belanjawan ulung beliau pada Jumaat lalu ada mengisytiharkan bahawa ia adalah Belanjawan Wawasan 2020, yang pertama, apabila beliau berkata "Belanjawan 1991 dirangka bagi menghadapi cabaran-cabaran strategik dan menterjemahkan hasrat dan cita-cita yang terkandung dalam Wawasan 2020. "Wawasan 2020 Malaysia sebagai sebuah negara yang maju sepenuhnya dalam masa 30 tahun, tidak pernah dibentangkan dan diterima oleh Parlimen tetapi dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri di dalam satu Kertas Kerja kepada Majlis Perdagangan Malaysia pada Februari tahun ini.

Saya sangat terperanjat apabila Yang Berhormat Menteri Kewangan mengambil pendirian begitu partisan ke atas Wawasan 2020 dalam ucapan Belanjawan beliau. Walaupun beliau berkata bahawa "Wawasan 2020 bukan cuma konsep untuk mengarahkan pembangunan ekonomi dan arah politik tetapi satu konsep yang mencakup pembinaan insan secara total supaya ia dapat membina ketahanan daya hidupnya untuk menghadapi kemungkinan masa hadapan." Tetapi beliau melancarkan satu serangan yang hebat ke atas pihak Pembangkang.

Soalan yang harus kita semua fikirkan ialah bagaimanakah Wawasan 2020 boleh berjaya mencapai matlamat sebuah Malaysia yang bersatu-padu dan maju sepenuhnya jika pandangan-

pandangan dan hasrat 48% daripada pengundi-pengundi yang tidak menyokong Barisan Nasional di dalam pilihanraya umum tahun lepas langsung tidak diambil kira.

Dalam pembentangan Belanjawan beliau, Yang Berhormat Menteri Kewangan mendakwa bahawa Kerajaan Barisan Nasional selepas memperolehi sokongan daripada hanya 52% pengundi-pengundi negara di dalam pilihanraya lalu kini sedang memperolehi sokongan yang lebih besar daripada rakyatnya. Dan saya quote "malah nampaknya kita semakin hari semakin mendapat sokongan itu. Oleh kerana itu kita sangat-sangat berterima kasih kepada semua rakyat Sarawak yang telah memberikan sokongan padu kepada Barisan Nasional. Mereka telah menghancurkan impian Pembangkang untuk berkuasa melalui politik perkauman dan kedaerahan. "Siapakah Yang Berhormat Menteri Kewangan rujuk apabila beliau mengatakan tentang mereka di dalam Pembangkang di Sarawak yang cuba berkuasa melalui politik perkauman dan kedaerahan di dalam pilihanraya negeri Sarawak baru-baru ini? Hanya terdapat satu parti pembangkang dalam pilihanraya negeri Sarawak yang cuba jatuhkan BN3 Sarawak dan merampas kuasa dan parti itu ialah Parti Bangsa Dayak Sarawak (PBDS). (*Tepuk*) Adakah Yang Berhormat Menteri Kewangan mengutuk PBDS dan pemimpinnya Yang Berhormat Menteri Kerja Raya yang duduk sebelah dua kerusi daripada beliau semasa pembentangan Belanjawan kerana politik perkauman dan kedaerahan? Dia tidak mungkin merujuk kepada DAP? Kerana walaupun kami bertanding di dalam pilihanraya negeri Sarawak kami tidak pernah cuba merebut kuasa negeri Sarawak. Jika PBDS adalah sasaran serangan Yang Berhormat Menteri Kewangan, maka biarlah saya beritahu Yang Berhormat Menteri Kewangan walaupun jika Yang Berhormat Menteri Kerja Raya tidak berani memberitahu beliau bahawa

beliau telah melakukan ketidakadilan yang amat besar kepada hasrat-hasrat sah bangsa Dayak di Sarawak untuk berada di dalam arus utama politik, pendidikan dan sosio-ekonomi di Sarawak dan selagi hasrat-hasrat sah bangsa Dayak atau lain-lain masyarakat sedemikian dianggap sebagai politik perkauman dan kedaerahan, maka tiada Wawasan 2020 akan berjaya dalam mencapai matlamat integrasi perkauman dan kewilayahan di Malaysia.

Sebenarnya, Yang Berhormat Menteri Kewanganlah yang salah kerana menunjukkan sikap perkauman dan kedaerahan ke atas isu-isu penting dalam pembinaan negara. Dan jika ini adalah Wawasan 2020 Kerajaan Barisan Nasional, Malaysia akan menjadi lebih berpecahbelah di dalam dekad-dekad yang akan datang.

Sebenarnya sikap perkauman dan kedaerahan sedemikian akan menjamin kegagalan Wawasan 2020 Malaysia untuk menjadi sebuah negara maju sepenuh dalam masa 30 tahun.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sendiri telah mengakui di dalam Kertas Kerja beliau bahawa Malaysia tidak akan menjadi negara maju sepenuh melainkan rakyat Malaysia pada akhirnya dapat mengatasi 9 cabaran strategik utama yang kita hadapi semenjak kelahiran negara ini dan cabaran yang pertama ialah cabaran menubuhkan sebuah negara Malaysia yang bersatu-padu dengan kesedaran akan nasib yang bersama. Ia mestilah sebuah negara yang aman, bersatu dari segi kewilayahan dan perkauman, hidup dalam harmoni dan berkongsi penuh dengan adil, terdiri dari satu bangsa Malaysia dengan kesetiaan politik dan dedikasi kepada negara.

Walaupun Yang Berhormat Menteri Kewangan mengisytiharkan Belanjawan ulung beliau ialah Belanjawan Barisan Nasional yang pertama untuk mencapai Matlamat Wawasan 2020, ia tidak

mempunyai semangat Wawasan 2020, untuk menempuh cabaran-cabaran strategik di mana tanpa semangat ini Wawasan sedemikian tidak mempunyai isi, tetapi hanya merupakan slogan kosong sahaja. (*Tepuk*)

Sebelum lebih banyak belanjawan Wawasan 2020 dibentangkan di Dewan rakyat pada tahun-tahun akan datang, Parlimen mesti membahaskan Wawasan 2020 dengan lebih mendalam. Wawasan 2020 mendorong Malaysia mengejar supaya setanding dengan 19 buah negara maju dalam tempoh 30 tahun dan bahawa KDNK kita akan menjadi 8 kali lebih tinggi menjelang tahun 2020 berbanding dengan tahun 1990, dan bahawa rakyat Malaysia akan menjadi 4 kali lebih kaya berbanding dengan tahun 1990. Sebelum kita mengambil keputusan ke atas Wawasan 2020, bukankah seharusnya rakyat Malaysia membahaskan dan memikirkan mengapa Malaysia masih belum menjadi negara maju atau naga kecil sehingga hari ini seperti Korea Selatan, Taiwan, Hong Kong dan Singapura. Sedangkan, pada hal Malaysia telah berada di tempat kedua di Asia selepas Jepun dari segi kemakmuran dan pendapatan apabila kita mencapai kemerdekaan pada tahun 1957.

Pada bulan lepas Menteri Pentadbiran Kerajaan Korea Selatan, Lee Yuen Teik berkata beliau yakin bahawa Malaysia boleh mencapai matlamatnya untuk menjadi negara industri menjelang tahun 2020. Beliau berkata bahawa Korea Selatan mempunyai sedikit sumber manusia dan tiada sumber alam semula jadi apabila ia melancarkan rancangan pembangunan ekonomi dalam awal tahun 1960an, tetapi ia tetap berupaya mencapai kedudukan sebagai negara industri dalam masa 30 tahun.

Saya tidak tahu sama ada rakyat Malaysia harus berasa bangga dengan keyakinan Korea Selatan kepada kita atau berasa amat malu akan kenyataan tersebut. Ini adalah kerana Malaysia

dengan sumber manusia dan sumber alam semula jadi yang memang kaya mempunyai keluaran dalam negara kasar yang lebih besar dan keluaran negara kasar perkapita yang lebih tinggi daripada Korea Selatan pada 25 tahun yang lalu, tetapi hari ini Korea Selatan mempunyai KDNK yang 5 kali lebih besar dan KNK perkapita yang dua setengah kali lebih tinggi daripada kita. Apakah yang silap?

Memang betul di katakan orang bahawa orang yang tidak mahu belajar daripada kesilapan sejarah, akan dihukum untuk mengulangnya. Dengan memanfaatkan untuk membandingkan persembahan Malaysia dengan 4 naga kecil daripada perangkaan, berikut ialah KNK perkapita dalam Dollar US untuk Malaysia, Korea Selatan, Taiwan, Singapura dan Hong Kong:

	Tahun	KNK Perkapita Kenaikan	Gandaan antara 1967-1991
Malaysia	1967 1991	US\$290 US\$2,305	8 kali
Korea Selatan	1967 1991	US\$160 US\$5,569	35 kali
Taiwan	1967 1991	US\$2,500 US\$7,990	32 kali
Singapura	1967 1991	US\$600 US\$11,575	19.3 kali
Hong Kong	1967 1991	US\$620 US\$2,069	19.5 kali

Malah Malaysia telah ketinggalan di belakang negeri Thailand dari segi kenaikan KNK perkapita dari tahun 1969—1991, di mana negeri Thai telah mencatatkan kenaikan 11 kali ganda dari US\$130—US\$1,418 berbanding dengan kenaikan 8 kali ganda bagi Malaysia dalam tempoh ini. Terdapat satu set lagi perangkaan menunjukkan persembahan ekonomi Malaysia dari sudut pandangan yang lebih baik berbanding dengan persembahan negara-negara industri baru dan ASEAN yang boleh dipetik dari Laporan Pembangunan Dunia 1991.

Persembahan Pertumbuhan antara 1965—1989 untuk Malaysia, Filipina, Negeri Thai, Indonesia, Singapura, Korea Selatan, Hong Kong. KDNK dalam US dollar.

sikap, dengan izin, good riddance to bad rubbish dalam menghadapi masalah kehilangan cendekiawan, kepakaran, kreativiti dan modal luar asing yang berterusan.

	KDNK US\$ juta 1965 1989		KDNK Pertumbuhan Bil. Kali	KDNK Kadar Peratusan 1965-1980	Pertumbuhan Peratusan 1980-1989
				(%)	(%)
Malaysia	3,130	37,480	12	7.4	4.9
Philippines	6,010	44,350	7.4	5.9	0.7
Thailand	4,390	69,680	15.8	7.3	7.0
Indonesia	3,840	93,970	24.5	7.0	5.3
Singapore	970	28,360	29.2	10.0	6.1
Korea	3,000	211,880	70.6	9.9	9.7
Hong Kong	2,150	52,540	24.4	8.6	7.1

Tuan Yang di-Pertua, dalam 24 tahun iaitu dari 1965—1989 KDNK Malaysia bertambah sebanyak 12 kali hanya lebih baik dari Filipina yang bertambah sebanyak 7.4 kali sementara mengejar di belakangnya ialah negeri Thai yang bertambah sebanyak 15.8 kali, Indonesia sebanyak 24.5 kali, Singapura sebanyak 29.2 kali, Hong Kong sebanyak 24.4 kali dan Korea Selatan yang bermula dengan KDNK yang lebih kecil dan rendah dari Malaysia sebanyak 70.6 kali.

Kita mesti mengenali bahawa satu sebab penting mengapa kita masih tidak berupaya untuk memaksimakan sumber kita dan ketinggalan peluang untuk menjadi sebuah negara yang maju sepenuhnya pada hari ini ialah kerana dasar kita yang berpandangan begitu sempit dalam dua dekad yang lalu ke atas sumber manusia yang berterusan sehingga hari ini dengan

Kerajaan Malaysia sedang meminta pakar ekonomi Korea Selatan untuk mengetuai satu pasukan bagi mengkaji semula Pelan Induk Industri (Industrial Master Plan) untuk menempuh dekad pertama Wawasan 2020 supaya menjadikan Malaysia sebuah negara yang maju, tetapi adakah Kerajaan Malaysia bersedia belajar daripada pengalaman Korea Selatan dalam perjalanannya ke arah perindustrian. Satu pengajaran daripada pengalaman Korea Selatan ialah betapa pentingnya sains dan teknologi kepada proses perindustrian dan malah orang Korea ada cuba sedaya upaya untuk memujuk kembali jurutera, ahli sains dan penyelidik luar negeri sendiri yang telah berhijrah ke luar negeri dan memperolehi kewarganegaraan di Amerika Syarikat dan lain-lain negara, tetapi di Malaysia sikap Kerajaan masih adalah sikap, dengan izin, good riddance to bad rubbish terhadap rakyat Malaysia yang telah berhijrah ke luar negeri.

Saya telah sebutkan sebentar tadi bahawa Yang Amat Berhormat Perdana Menteri berkata di dalam kertas kerjanya bahawa Malaysia tidak akan maju sepenuhnya melainkan rakyat Malaysia pada akhirnya dapat mengatasi 9 cabaran strategi utama yang mana pertama sekali ialah cabaran menubuhkan sebuah Malaysia yang bersatupadu dengan kesedaran akan nasib yang sama yang menghasilkan sebuah negara yang aman, bersatu dari segi kewilayahan dan perkauman, hidup dalam harmoni dan berkongsi penuh dan adil, terdiri daripada satu bangsa Malaysia dengan kesetiaan politik dan dedikasi kepada negara. Ini telah membawakan perbincangan-perbincangan yang hangat akan sama ada Kerajaan akhirnya sudah mengenali danersetujui bahawa rakyat Malaysia unggul yang ingin kita hasilkan melalui proses pembinaan negara bukanlah seorang Melayu, Cina, India, Iban atau Kadazan tetapi seorang rakyat atau bangsa Malaysia yang menganggap dirinya sebagai orang Malaysia dahulu dan kaumnya kemudian.

Apabila Yang Berhormat Menteri Kewangan membuka pembentangan Belanjawan 1992 beliau dan menyumbangkan kepada Wawasan 2020 dan berkata bahawa Belanjawan tersebut adalah bertujuan membina satu bangsa dan saya quote, "bangsa Malaysia yang berdaya maju". Beliau memberikan gambaran bahawa ini adalah satu komitmen yang benar-benar untuk menghasilkan satu bangsa Malaysia, satu bangsa yang menganggap dirinya sebagai orang Malaysia dahulu dan pengenalan kaumnya kemudian. Tetapi apabila saya membaca teks bahasa Inggeris beliau, saya mendapati bahawa beliau bukanlah membincangkan bangsa Malaysia yang dirujuk oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri di dalam cabaran strategi pertama beliau ke arah Wawasan 2020. Di dalam teks Bahasa Malaysia, Yang Berhormat Menteri ada berkata seperti berikut,

"pertimbangan sewajarnya harus diberikan terhadap isu-isu ekonomi semasa dan persoalan struktural untuk mengukuhkan asas ekonomi dalam jangka masa sederhana dan seterusnya membina ketahanan ekonomi bagi melahirkan bangsa Malaysia yang berdaya maju". Tetapi dalam bahasa Inggeris ialah, dengan izin, "the Budget has also taken into a consideration the current economic issues in order to strengthen the economy in the medium term and into enhance national economic resilience so that we can build a progressive nation". Bangsa Malaysia menjadi "nation", bukan "Malaysian nation".

Tuan Yang di-Pertua, ini adalah penterjemahan yang luar biasa untuk bangsa Malaysia selepas ianya dinaikkan ke satu tahap kedudukan yang khas selepas pengisytiharan Wawasan 2020. Kepada Yang Berhormat Menteri Kewangan yang rupanya akan menjadi pengganti atau at-designate jawatan Perdana Menteri. Istilah bangsa Malaysia dalam Wawasan 2020 langsung tidak ada makna, malah ia tidak bererti negara Malaysia pun, cuma negara. Tetapi kalau begitu, kenapakah Yang Berhormat Menteri Kewangan tidak menggunakan perkataan "negara". Kita semua tahu bahawa Yang Berhormat Menteri terkenal dengan ketelitiannya dalam memilih perkataan-perkataan beliau, sama ada Bahasa Malaysia atau bahasa Inggeris. Jadi nampaknya beliau tidak menggunakan perkataan "negara". Mengapakah beliau tidak menggunakan perkataan "negara" jika beliau ingin merujuk kepada negara sahaja. Adakah Yang Berhormat Menteri Kewangan cuba mencapai dua matlamat pada waktu yang sama iaitu membangkitkan erti bangsa Malaysia seperti yang digunakan dalam Wawasan 2020 kepada setengah orang dan kepada yang lain untuk menjelaskan bahawa bangsa Malaysia langsung tidak bermakna kepada beliau dan bahawa beliau hanya merujuk kepada negara. Ini

menimbulkan persoalan sama ada bukan sahaja Yang Berhormat Menteri Kewangan tetapi juga pemimpin-pemimpin UMNO benar-benar percaya akan konsep bangsa Malaysia.

Sebagai rakyat Malaysia yang unggul yang menganggap dirinya sebagai orang Malaysia dahulu dan kaumnya kemudian. Seseorang itu mesti dimaafkan jika ia meragui bahawa pemimpin-pemimpin UMNO benar-benar percaya akan konsep bangsa Malaysia dan menempatkan pertalian perkaumannya di bawah identiti kebangsaan Malaysia, kerana ia adalah bertentangan dengan asas kewujudan atau *raison d'être* UMNO sebagai sebuah parti yang eksklusif untuk orang Melayu. Tambahan pula, siapakah yang tidak akan meragui Wawasan 2020 untuk membina satu bangsa Malaysia yang bersatupadu dengan kesedaran akan nasib yang bersama apabila hanya 4 bulan sebelum pembentangan kertas kerja oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, pemimpin-pemimpin UMNO telah menggunakan politik amat tidak prinsip dan unscrupulous di dalam pilihanraya umum untuk menghasut perasaan perkauman dan agama dengan menggunakan media elektronik untuk panic dan stampede, dengan izin, pengundi-pengundi Melayu supaya mengundi UMNO atas alasan bahawa pemimpin Semangat 46, Yang Berhormat dari Gua Musang telah menggadaikan bangsa Melayu dan mengkhianati agama Islam dengan isu Tengkolok Kadazan.

Pada minggu yang lalu apabila Ahli Parlimen DAP membangkitkan soalan tentang peruntukan Kerajaan kepada Kampung Baru, Yang Berhormat Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menuduh Ahli-ahli DAP sebagai chauvinist dan perkauman kerana hanya memberi perhatian kepada isu-isu kaum Cina apabila itupun tidak benar. Tetapi apa yang mustahak ialah amat menyedihkan bahawa Kerajaan

Barisan Nasional dan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan MCA membenarkan Timbalan Menteri beliau untuk membuat tuduhan yang melulu dan tanpa asas apabila menjawab soalan di Parlimen bagi pihak beliau. Ini menunjukkan bahawa setengah pemimpin-pemimpin UMNO semakin bersikap perkauman, enggan menerima masalah-masalah yang dihadapi oleh rakyat Malaysia sama ada Cina, Melayu, India, Kadazan, Iban sebagai masalah rakyat Malaysia yang sepatutnya mendapat perhatian penuh dan adil daripada Kerajaan. Adakah ini bukti selanjutnya bahawa kepada pemimpin-pemimpin UMNO konsep bangsa Malaysia dalam Wawasan 2020 hanya merupakan rhetoric kosong sahaja.

Jika kita adalah ikhlas dan mengharapkan kewujudan satu bangsa Malaysia menjelang tahun 2020 dan bukan bangsa Melayu, bangsa Cina, bangsa India, bangsa Iban, bangsa Kadazan yang berasingan, Kerajaan mesti memberikan erti kepada konsep ini dari sekarang, juga dalam semua aspek dasar dan tindakan Kerajaan bermula dengan Belanjawan 1992 di mana bangsa Malaysia tidak bererti negara, tetapi satu bangsa Malaysia baru yang menempatkan identiti kaumnya di bawah identiti bangsa Malaysia.

Adakah Kerajaan, umpamanya bersedia untuk meminda Perlembagaan Malaysia untuk memberikan istilah "bangsa Malaysia", penafsiran dan kewujudan dari segi Perlembagaan sebagai menafsirkan warganegara Malaysia yang patriotik yang merupakan matlamat Wawasan 2020. Adalah tidak bermakna untuk membincangkan tentang wawasan Malaysia menjadi sebuah negara maju menjelang tahun 2020 dan bahawa 9 cabaran strategik mesti diatasi apabila sementara itu Kerajaan dan negara ini semakin menjauhi dari kedua-dua wawasan dan 9 matlamat strategik sama ada untuk mencipta satu bangsa Malaysia,

memelihara satu masyarakat demokratik, mencipta sebuah masyarakat Malaysia yang bebas dari segi psikologi, selamat dan maju, menubuhkan satu masyarakat yang penuh bermoral dan beretika, satu masyarakat yang matang, liberal dan bertoleransi, satu masyarakat saintifik dan progresif, satu masyarakat penyayang, satu masyarakat yang adil dari segi ekonomi dan satu masyarakat makmur.

Sebagai contoh, Wawasan 2020 Malaysia untuk menjadi sebuah masyarakat yang matang dalam demokratik dan mengamalkan satu bentuk demokrasi Malaysia yang consensual dan berorientasikan masyarakat Malaysia yang boleh dijadikan contoh kepada banyak negara sedang membangun tidak mempunyai apa-apa makna apabila Kerajaan bukan sahaja melengkapkan dirinya dengan undang-undang dan kuasa-kuasa yang amat tidak demokratik dan menindas semenjak kemerdekaan pada tahun 1957, bahkan Kerajaan sedang mula memijak hak-hak asasi manusia dan kebebasan demokratik yang sehingga kini masih dihormati di Malaysia.

Contoh terbaru ialah tindakan yang diambil oleh Kerajaan Barisan Nasional yang cuba mengharamkan parti-parti Pembangkang daripada menghasilkan, menerbit dan mengedarkan penerbitan politik kepada masyarakat awam Malaysia dalam cubaan mereka untuk memecah monopoli media dan kawalan akhbar Barisan Nasional. Selama 25 tahun DAP telah menerbitkan akhbar Raket dalam empat bahasa, iaitu Bahasa Malaysia, bahasa Inggeris, bahasa Cina dan bahasa Tamil untuk penjualan dan pengedaran kepada orang awam. Sekarang Kerajaan yang memperkatakan tentang demokrasi matang dalam Wawasan 2020 ingin mengharamkan Raket daripada rakyat Malaysia, menghadkannya kepada Ahli DAP sahaja, langsung tidak

mengendahkan dan melanggar kebebasan asasi yang termaktub di dalam Perlembagaan Malaysia berkenaan kebebasan bersuara.

Apabila saya berjumpa dengan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sebelum Pilihanraya Umum lepas, beliau mengulangi bahawa di Malaysia memang ada kebebasan akhbar, malah beliau membalas pertanyaan saya dengan mengatakan bahawa beliau bersedia mengeluarkan KDN kepada DAP untuk menerbitkan akhbar harian, tetapi apabila DAP menerima tawaran itu dan menghantarkan permohonan untuk akhbar nasional harian, tiada sebarang balasan daripada Kementerian Dalam Negeri sehinggalah selepas Pilihanraya Umum apabila kami diberitahu bahawa Yang Amat Berhormat Perdana Menteri akan meluluskan KDN bagi DAP untuk menerbitkan sebuah akhbar harian kebangsaan dengan syarat ia hanya terhad untuk Ahli-ahli DAP sahaja, apa nasional harian itu?

Adakah Utusan Malaysia, The New Straits Times, Utusan Melayu dan The Star, sanggup menerbitkan akhbar harian mereka sekiranya edaran mereka dihadkan kepada pemegang-pemegang sahamnya sahaja? (*Tepuk*) Semakin ramai rakyat Malaysia sedang bertanya sama ada Wawasan 2020 yang memperlihatkan Malaysia sebagai negara demokrasi yang matang di dalam masa 30 tahun kini sedang digunakan sebagai justifikasi bagi lebih banyak tindakan tidak demokratik serta perlanggaran hak asasi manusia di Malaysia diambil, misalnya penahanan berterusan enam orang rakyat Sabah, antaranya ialah Dr Jeffrey Kitingan di bawah ISA kerana dituduh bersubahat untuk mengeluarkan Sabah daripada Malaysia walaupun Kerajaan tidak berupaya membentangkan sebarang bukti ataupun menerbitkan satu Kertas Putih mengenainya.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah menjadi seorang jurucakap di atas subjek berkenaan dengan hak asasi manusia, demokrasi dan Kerajaan

yang baik (good government) bagi pihak dunia yang sedang membangun yang juga ada disebut oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan dan tesis beliau adalah bahawa pelanggaran demokrasi dan hak asasi manusia merupakan urusan dalaman dan negara-negara lain tidak berhak untuk campurtangan.

Adakah ini merupakan satu lagi pertunjukan bahawa selepas perisytiharan Wawasan 2020, maka akan wujudnya sebuah regim yang lebih menindas authoritarian serta tidak demokratik di Malaysia? Apabila Yang Amat Berhormat Perdana Menteri pulang dari CHOGM di Harare, beliau menuduh Majlis Peguam menyebarkan fitnah di luar negeri berkenaan dengan krisis kehakiman yang berlaku pada 1988 dan dengan itu secara tidak langsung telah mensabotajkan ekonomi negara ini kerana sebilangan pelabur-pelabur luar telah hilang keyakinan terhadap Malaysia.

Tidak kira bagaimana Yang Amat Berhormat Perdana Menteri cuba membuat penjelasan, beliau tidak dapat lari daripada kenyataan bahawa prinsip kebebasan kehakiman di Malaysia telah mengalami satu serangan hebat akibat daripada krisis kehakiman sama ada dari segi luar negeri atau antarabangsa dan beliaulah yang sepatutnya bertanggungjawab sepenuhnya. Soal pokok adalah sama ada Kerajaan mengakui keperluan yang mendesak untuk memulihkan keyakinan dalam prinsip kebebasan kehakiman dan keluhuran undang-undang. Apakah Kerajaan rela, umpamanya menjemput Suruhanjaya Kehakiman Antarabangsa atau International Commission of Jurists (ICJ) untuk membuat satu kajian serta memberi cadangan-cadangan bagi memulihkan keyakinan di kalangan rakyat negara dan masyarakat antarabangsa terhadap badan kehakiman dan prinsip keluhuran undang-undang di Malaysia memandangkan beliau tidak yakin kepada Majlis Peguam Negara?

Sepanjang ucapan ini saya telah menumpukan perhatian ke atas Wawasan 2020 kerana ia akan digunakan sebagai asas bagi Belanjawan 1992 dan lain-lain Belanjawan akan datang dan juga bagi kesemua dasar-dasar dan rancangan-rancangan Kerajaan dan amat penting bagi rakyat Malaysia bukan sahaja untuk memahami dengan jelasnya apa tujuan sebenar Wawasan 2020, tetapi juga tentang pencabulan hak-hak manusia, tindakan tidak demokratik, ketidakadilan sosial ekonomi dan penyelewengan yang akan dilakukan atas nama Wawasan 2020. Lain-lain rakan saya dari DAP akan menyentuh dengan lebih spesifik dan mendalam tentang Belanjawan 1992. Saya akan mengkhususkan ucapan saya kepada beberapa pengamatan sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, inflasi kini menjadi kebimbangan yang terbesar bagi rakyat jelata di Malaysia hari ini kerana harga-harga bagi setiap barangan seolah-olahnya telah meningkat dalam lingkaran, dengan izin, vicious spiral. Yang Berhormat Menteri Perusahaan Awam telah mengumumkan beberapa hari lepas bahawa beliau akan mencadangkan kepada jemaah Menteri untuk menaikkan tambang bas mulai bulan Januari dan tidak ketinggalan juga kadar sewaan telefon juga dilaporkan akan dinaikkan. Dalam perkara ini apa yang diperlukan oleh penumpang-penumpang bas yang menderita sekian lama ini, adalah perkhidmatan bas yang lebih baik dan bukannya menaikkan kadar tambang.

Sebelum Kerajaan meluluskan kenaikan tambang, ia harus merombak semula sistem pengangkutan awam dengan keseluruhannya bagi menyediakan perkhidmatan bas yang lebih cekap dan economical, dan bukan sepertimana keadaan sekarang di mana perkhidmatan bas tidak dikawal rapi di seluruh negara.

Kerajaan harus memerhatikan kenaikan harga-harga dengan lebih dekat memandangkan kadar inflasi akan meningkat kepada 5% pada tahun depan berbanding dengan 4.5% tahun ini.

Saya akan menyeru Yang Berhormat Menteri Kewangan untuk mengkaji dan mengubahsuaikan cadangannya untuk mengenakan Cukai Perkhidmatan ke atas firma-firma guaman, dan hospital swasta bagi memastikan hanya golongan yang berada dikenakan bayaran ini. Mungkin Yang Berhormat Menteri Kewangan salah anggap bahawa rakyat biasa yang kini dibebani oleh kesan-kesan inflasi tidak menggunakan perkhidmatan daripada firma-firma guaman dan hospital swasta. Oleh kerana perkhidmatan yang diberikan oleh hospital Kerajaan tidak begitu memuaskan, kebanyakan rakyat Malaysia yang berpendapatan sederhana terpaksa menggunakan perkhidmatan hospital swasta dan akibatnya mereka perlu menanggung beban kewangan yang berat.

Adalah amat tidak adil jika satu beban kewangan tambahan dikenakan ke atas kategori rakyat Malaysia yang akan dipinda kepada mereka ini Cukai Perkhidmatan yang dikenakan sekarang ke atas firma-firma guaman dan hospital swasta yang mempunyai keputaran tahunan sebanyak \$300,000 dan ke atas.

DAP mengalu-alukan pengenalan semula garispanduan untuk institusi kewangan dalam memberikan pinjaman perumahan kepada perumahan yang berharga kurang daripada \$100,000, dan mengekalkan kadar bunga tetap sebanyak 9% dan lain-lain langkah seperti penurunan Cukai Stem ke atas dokumen tukar milik, rumah-rumah kos rendah bagi membantu golongan berpendapatan rendah memperoleh tempat perlindungan mereka. Tetapi harus diakui bahawa garispanduan dahulu berkenaan pinjaman perumahan untuk rumah kos rendah tidak berupaya untuk menyelesaikan masalah perumahan bagi golongan yang tidak mempunyai rumah sendiri. Dan pengenalan semula atau re-introduction garispanduan ini tidak akan menyelesaikan masalah tersebut

sekarang, khususnya apabila definisi rumah kos rendah sekarangpun adalah di luar kemampuan golongan miskin.

Perumahan untuk golongan yang tidak berumah adalah kegagalan terbesar Kerajaan dalam dua dekad yang lalu, seperti yang boleh diperlihatkan oleh sebilangan besar tunggakan golongan miskin yang tidak berumah dan kegagalan program khas perumahan kos rendah.

Sepertimana yang dinyatakan oleh Laporan Ekonomi baru yang mengatakan bahawa prestasi keseluruhan Program Khas Perumahan Kos Rendah (PKPKR) yang meliputi projek-projek swasta dan awam masih tidak menunjukkan kemajuan yang pesat sejak pelancarannya pada tahun 1986.

Sehingga bulan Disember, 1990, sejumlah 83,940 unit rumah di bawah Program ini telahpun siap, manakala sejumlah 150,140 unit lagi masih dipelbagaikan di bawah peringkat pembinaan. Ini bererti jumlah rumah yang mungkin dapat disiapkan sehingga akhir tahun 1991 masih lagi kurang sebanyak kira-kira 33% daripada jumlah 348,000 unit yang diluluskan untuk dibina di bawah Program PKPKR. Dan PKPKR ini dijadualkan sebenarnya siap pada bulan Jun 1989. Walau bagaimanapun, tempoh tersebut telah dilanjutkan selama 2-3 tahun lagi bagi membolehkan projek-projek tersebut disiapkan. Apa yang perlu ialah satu ikhtiar yang baru di mana sebuah Lembaga Perumahan Negara (National Housing Authority) yang boleh menggembelingkan dan menggabungkan sumber-sumber awam dan swasta bersama dengan, yang amat mustahak kezaman, kemahuan politik (political will) untuk mengatasi masalah tunggakan besar dalam perumahan kepada golongan tidak berumah. Walaupun Yang Berhormat Menteri Kewangan meramalkan dalam Ucapan Belanjawan bahawa permintaan yang

bertambah untuk kemudahan-kemudahan pendidikan yang lebih baik, tetapi saya ingin bertanya di manakah Universiti Sarawak yang penuh sebagaimana yang dijanjikan kepada rakyat Sarawak dalam pilihanraya besar baru-baru ini? Tidak terdapat sebarang peruntukan diberikan untuk Universiti Sarawak di dalam Belanjawan. Memang nyata bahawa rakyat Sarawak berhak untuk mendapatkan satu penjelasan yang penuh.

Dalam Ucapan Belanjawannya, Yang Berhormat Menteri Kewangan mengisytiharkan bahawa ia tidak akan berkompromi atas soal rasuah dan penyelewengan. Rakyat ingin tahu apa terjadi dengan usaha Yang Berhormat Menteri Kewangan memerangi amalan niagaan dalaman dan laporan mengenai niagaan dalaman yang diumumkan pada bulan Julai lalu akan dibentangkan di Kabinet.

Pada bulan Jun lalu, Yang Berhormat Menteri Kewangan telah memberi gambaran kepada rakyat Malaysia bahawa beliau akan mengambil tindakan tegas terhadap niagaan dalaman, dengan menangkap dan pendakwaan ke mahkamah beberapa ahli politik dan korporat sehingga beliau sedia berhadapan dengan Kabinet dengan laporan penuh dan teliti mengenai siasatan ke dalam niagaan dalaman.

Pihak akhbar juga melaporkan masa itu bahawa Yang Berhormat Timbalan Menteri Dalam Negeri telah mengesahkan bahawa bekas Pengerusi Bank Bumiputra, Tan Sri Bashir Ismail, Pengerusi Eksekutif Renong Bhd., Halim Saad dan Peguam Zahid Ibrahim telah disoal-siasat oleh Polis berhubung dengan niagaan dalaman. Walaupun beliau kemudian menafikan ada membuat kenyataan begitu, akan tetapi pada hujung bulan Ogos, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah mengumumkan bahawa industri sekuriti di Malaysia adalah sihat apabila ia kata

bahawa pihak Kerajaan tidak mendapat apa-apa bukti bahawa telah berlaku niagaan dalaman dalam Bursa Saham Kuala Lumpur.

Bulan lalu apabila Yang Berhormat Menteri Kewangan berada di Bangkok menghadiri mesyuarat IMF, dia dilaporkan berkata bahawa perlulah lebih transparensi ke atas siasatan skandal sekuriti di Malaysia bagi memastikan skandal raksasa tidak tercetus. Beliau berkata siasatan-siasatan ke atas kesalahan dalam industri sekuriti di Malaysia masih dijalankan walaupun terdapat kes-kes yang telah ditutup. Beliau juga menyatakan bahawa beliau menjangka orang-orang yang sangat penting akan ditangkap selepas memeriksa fakta-fakta dan data-data yang dikumpul.

Dalam tempoh 4 bulan kebelakangan ini tidak sesiapa pun yang ditahan bersabit dengan niagaan dalaman walaupun ada seorang yang didakwa kerana terlibat dalam niagaan saham yang haram (illegal trading) dan bukan insider trading. Ada golongan tertentu yang telah menyoalkan sama ada Yang Berhormat Menteri Kewangan telah terkeliru tentang insider trading dengan illegal trading.

Memandangkan dalam Belanjawan 1992 beliau telah menegaskan bahawa beliau tidak akan berkompromi dengan rasuah atau penyelewengan, maka Yang Berhormat Menteri Kewangan harus membentangkan di Parlimen satu laporan yang lengkap, yang sepenuhnya mengenai usahanya yang nampaknya kadang-kadang ada, kadang-kadang tidak ada, mengenai perangnya ke atas niagaan dalaman di Malaysia untuk membersihkan industri sekuriti di Malaysia. Sekian, terima kasih. (*Tepuk*)

Tuan Yang di-Pertua: Marang.

4.40 ptg.

Tuan Haji Abdul Hadi bin Haji Awang (Marang): Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua, assalamualaikum warahmatullahi wabarakatuh. Bagi menyertai perbincangan Belanjawan yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan, insya-Allah, saya akan mengemukakan beberapa pandangan dan pendapat di samping teguran-teguran yang membina supaya mendapat perhatian pihak Kerajaan dan pertimbangan yang sewajarnya.

Tuan Yang di-Pertua, apabila membentangkan Belanjawan, menurut kebiasannya pihak Kerajaan tidaklah menghadapi masalah kewangan, kerana tetap mempunyai sumber kewangan sama ada melalui hasil atau melalui pinjaman, tetapi apabila pilihan dari segi pelaksanaannya seringkali masih menghadapi berbagai-bagai rintangan, masalah dan kekurangan sehingga terpaksa diadakan Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan dan lain-lain. Oleh itu, perlu dibuat perhitungan supaya dapat mengatasi masalah-masalah yang dihadapi, kelemahan-kelemahan yang berlaku dan tidak seringkali mengulangi kesilapan-kesilapan yang berulang. Menunjukkan bahawa selagi perubahan dasar, perubahan prinsip dan sikap tidak dilakukan, walaupun berlakunya perubahan tokoh dan Menteri, maka selama itulah perkara yang sama seperti skandal, diskriminasi, campurtangan politik terhadap pentadbiran akan berulang. Inilah kelaziman yang berlaku di dalam negara yang dipisahkan daripada agama atau menjadikan agama sebahagian daripada kegiatan dan aktiviti, bukannya sebagai dasar, akidah dan amalan.

Tuan Yang di-Pertua, Belanjawan yang dibentangkan memberi imej dan sokongan serta galakan yang sekuat-kuatnya kepada Wawasan 2020. Memanglah menjadi harapan setiap

rakyat yang setia kepada negara supaya negara ini menjadi maju dan kalau boleh dengan lebih cepat dan secepat-cepatnya, tetapi apakah dasarnya meneruskan sistem kapitalisme yang dilahirkan oleh sekularisme kerana tidak menyatakan secara tegas untuk menjadikan Islam yang dikatakan agama negara sebagai dasar prinsip dan menterjemahkan amalannya yang adil secara menyeluruh kepada semua kaum yang menganut berbagai agama dan terdiri daripada berbagai lapisan, terutamanya lapisan miskin dan termiskin. Kita tidak mahu hanya perubahan tokoh dan Menteri yang membentangkan sekadar perubahan style dan perkataan-perkataan baru seperti menggunakan istilah-istilah baru, nama baru, gaya bahasa yang baru seperti menggunakan perkataan 'hukum jumud' dan sebagainya.

Tuan Yang di-Pertua, walaupun Kerajaan masih mengamalkan slogan 'Penerapan Nilai-nilai Islam' sekali-sekala tanpa memberi penekanan kepada Islam sebagai akidah negara yang boleh mengubah sikap dan perangai serta membuahkan amalan secara jujur dan ikhlas, maka amalan undang-undang manusia yang seringkali boleh dibocori oleh pencemaran politik, pentadbiran, ekonomi dan akhlak akan terus-menerus melanda individu dan masyarakat. Kerana untuk menjadikan manusia itu mampan, individu dan masyarakatnya bukan sahaja perlu diisi dan memenuhi tuntutan-tuntutan jasad dan jasmaninya, tetapi juga mereka memerlukan pengisian rohani dan akal.

Tuan Yang di-Pertua, apabila Perdana Menteri mengarahkan jangan berlaku politik dalam pentadbiran, apabila mengadakan hubungan di antara Kerajaan pusat dan Negeri Kelantan, sesungguhnya Kerajaan Negeri Kelantan mengamalkannya secara praktikal di dalam pentadbiran dan membahagikan keperluan rakyat. Contohnya, dalam pembahagian baja

yang menjadi keperluan para petani tanpa mengira penyokong Barisan Nasional atau tidak, bahkan ada petani-petani PAS dan Semangat 46 yang tidak mendaftarkan dirinya, tidak mendapat baja dan ada petani-petani UMNO yang mendaftarkan diri kepada pihak yang berkenaan di Kelantan untuk mendapat baja diberi baja walaupun Kerajaan Negeri terpaksa mengeluarkan perbelanjaan \$4 juta lebih. Dan baja diberi dengan pembayaran daripada petani dan mereka menerimanya dengan rela hati kerana baja menjadi keperluan mereka.

Tetapi masalahnya mengapa di peringkat pentadbiran pusat ada tanda-tanda yang menunjukkan berlakunya politik. Tidak menjadi masalah besar kalau sekadar untuk mempolitikkan guni baja oleh Kementerian Pertanian. Tetapi kita ingin tahu mengapa perlunya Kerajaan Pusat menubuhkan Jabatan Pembangunan Persekutuan (JPP) untuk negeri Kelantan sahaja, tidak dilakukan di negeri lain untuk campurtangan dalam mengendalikan program pusat yang sepatutnya diserahkan kepada Kerajaan Negeri melakukannya. Adakah telah berlaku penyelewengan di negeri Kelantan? Adakah ternyata wujudnya penyelewengan di negeri Kelantan? Adakah pegawai atau pemimpin negeri Kelantan melakukan rasuah dan kalau ada, sila buktikan secara terus-terang dan kita bersedia untuk menerima apa sahaja tindakan yang adil atau adakah ia semata-mata untuk melakukan politik sehingga mewujudkan dua pentadbiran dalam satu perkara seperti menganjurkan dua imam dalam sebuah mesjid.

Tuan Yang di-Pertua, walau bagaimanapun, pada kesempatan ini saya menyokong pertambahan peruntukan yang diberi kepada negeri-negeri berdasarkan kepada jumlah penduduk, capitation grant, tetapi pihak Kerajaan juga hendaklah mengambilkira perbezaan di antara negeri yang ramai

rakyat termiskin dengan yang lebih baik, kerana ada negeri yang penduduknya ramai tetapi keadaan ekonomi negeri tersebut lebih baik daripada negeri lain. Ada negeri yang penduduknya kecil dan penduduknya yang termiskin lebih ramai. Dan tanpa membezakan di antara negeri yang diperintah oleh parti Pembangkang atau Kerajaan sebagaimana Kerajaan tidak membezakan negeri dalam pengambilan cukai dan hasil yang diambil oleh Kerajaan Pusat.

Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan masih teragak-agak dan tidak serius untuk mencegah kemungkaran yang ketara berlaku di dalam masyarakat. Contohnya, masalah riba, arak dan judi masih terus menjadi salah satu sumber walaupun tidak besar, tetapi mencemarkan keadaan. Walaupun negeri Kelantan mempunyai kuasa yang terhad menurut bidangkuasa Kerajaan Negeri, tetapi Kerajaan Negeri Kelantan telah bertindak menurut bidang kuasanya itu dengan mengharamkannya. Negeri Sarawak juga mengisytiharkan untuk mengharamkannya. Sabah juga berhasrat begitu. Tetapi mengapa Kerajaan Pusat yang mempunyai bidangkuasa yang lebih besar masih tidak mahu bertegas untuk mengharamkannya, bahkan melebarkan keizinan kepada judi yang belum ada di Sarawak dan Sabah untuk beroperasi di sana. Apakah Kerajaan tidak menyedari bahawa arak juga haram seperti dadah, bahkan lebih daripada dadah, di mana terdapat bukti yang menunjukkan melalui kajian yang dibuat bahawa mereka yang mati kerana ketagih arak lebih ramai daripada yang mati kerana ketagih dadah.

Tuan Yang di-Pertua, perjudian juga menunjukkan kesan yang buruk terhadap individu, rumahtangga dan masyarakat. Kita tidak boleh menerima alasan-alasan dengan menaikkan cukai arak dan

melesenkan judi sebagai langkah untuk membendung dan seterusnya membasmi. Adakah pihak Kerajaan merasa tidak berdosa dalam tempoh arak itu masih dicukaikandan judi masih dilesenkan dalam tempoh sebelum diharamkan. Apakah pihak Kerajaan lebih mengira untuk mendapat hasil tanpa perhitungan terhadap perkara-perkara akhlak.

Ini dibuktikan lagi oleh bebas dan berleluasanya maksiat-maksiat yang lain, termasuklah maksiat yang menjadi salah satu daripada punca penyakit AIDS dengan membuat kenyataan seolah-olah membiarkan maksiat itu asalkan ia tidak boleh menunjukkan berlakunya AIDS, dengan menganjurkan pencegahan dan dengan menggalakkan penggunaan kondom, bukannya dengan mengharamkan zina dan liwat dengan undang-undang Islam yang tegas dan menjadi sangat malang apabila Malaysia menjadi salah sebuah negara yang mengeksport kondom. Dan apabila ditimbulkan hanya dijadikan bahan gurauan untuk bergelak ketawa, di samping masih banyak dan berleluasanya tempat maksiat sama ada yang berpayung di bawah berbagai lesen ataupun tidak dengan disertai oleh penyebaran filem-filem yang merangsangkan maksiat dan jenayah melalui televisyen dan video-video yang dapat menembusi penapisan-penapisan yang bocor.

Tuan Yang di-Pertua, untuk mengatasi masalah kemungkaran yang berleluasa, saya mencadangkan supaya pihak Kerajaan menubuhkan badan pencegah kemungkaran yang diberi kuasa bukan seperti Pencegah Maksiat di Jabatan-jabatan Agama yang ada sekarang tetapi mempunyai bidang kuasa yang lebih luas dan besar di samping undang-undang yang tegas seperti Kerajaan telahpun mengadakan Badan Pencegah Rasuah dan sebagainya kerana mencegah kemungkaran adalah

kewajipan untuk kepentingan umat dan negara yang menjamin wawasan mereka. Betapa besarnya kewajipan ini sehingga Al-Quran menegaskan:

“Hendaklah ada dari kalangan kamu suatu golongan yang menyeru kepada kebaikan, menyuruh kepada yang makruf, yang baik dan mencegah dari kemungkaran. Mereka itu adalah orang-orang yang mendapat kemenangan.”

Di mana Allah s.w.t. mengaitkan kemenangan dan kejayaan itu kepada sejauh mana melaksanakan kewajipan menyuruh kepada yang baik dan mencegah kemungkaran. Rasulullah s.a.w. bersabda yang bermaksud:

“Sesiapa yang melihat di kalangan kamu akan perkara yang mungkar, maka hendaklah ia mengubah dengan tangannya. Maka jika ia tidak mampu, maka dengan lidahnya, maka jika ia tidak mampu maka dengan hatinya dan yang dengan hati itu adalah selemah-lemah iman.”

Para ulama mentafsirkan bahawa yang dimaksudkan dengan tangan itu di antaranya ialah kuasa pemerintahan yang ada kepada pemimpin-pemimpin negara. Berdasarkan kepada perkembangan maksiat yang sangat serius dan membahayakan berlaku di dalam negara kita ini, maka sudah tiba masanya pihak yang berkenaan menggunakan kuasa yang ada pada mereka dengan tindakan yang sewajarnya. Firman Allah s.w.t. yang bermaksud:

“Orang-orang yang Kami berikan kepada mereka kekuasaan memerintah di bumi, mereka mendirikan sembahyang, mereka menunaikan zakat, mereka menyuruh kepada yang baik, mereka mencegah daripada kemungkaran. Dan bagi Allah s.w.t. sahaja akibat segala urusan.”

Ini menunjukkan bahawa salah satu daripada tugas yang besar yang diamanahkan kepada pemimpin negara ialah mencegah kemungkaran dan ianya termasuk di dalam Perjanjian Negara Islam ketika Rasulullah s.a.w. mengadakan bai'ah dengan penduduk Madinah yang menyediakan tanahair mereka untuk menjadi negara Islam yang pertama di mana salah satu daripada bai'ah ataupun janji setia itu ialah kesediaan mereka bagi menolong dan mengorbankan apa sahaja kepada mencegah kemungkaran. Dan Islam memberi amaran yang tegas sekiranya pemerintah dan umat tidak menunaikan kewajipan dengan firman Allah s.w.t. yang bermaksud:

“Dilaknatkan orang-orang yang kafir dari kalangan Bani Israel melalui lidah Nabi Daud dan Isa bin Maryam. Sebabnya ialah kerana mereka itu derhaka, mereka itu melampaui batas, mereka itu tidak mencegah kemungkaran yang berlaku dan alangkah buruk apa yang mereka itu lakukan.”

Sabda Rasulullah s.a.w. memberi amaran kepada pemerintah dan masyarakat, yang bermaksud:

“Demi Tuhan, yang diriku berada di dalam kekuasaanNya, sama ada kamu menyuruh kepada yang baik atau kamu mencegah kemungkaran ataupun Allah akan menjatuhkan hukuman kepada kamu, kemudian kamu berdoa, maka doa kamu tidak diperkenankan.”

Malapetaka yang melanda sebahagian besar daripada dunia hari ini sama ada yang dinamakan bencana alam atau bencana penyakit hendaklah mengingatkan kita kepada amaran-amaran Tuhan itu.

Tuan Yang di-Pertua, terdapat tanda-tanda yang menunjukkan bahawa kadang-kadang pihak Kerajaan menjadi

hanyut oleh kepentingan untuk mendapat keuntungan benda tanpa nilai-nilai akhlak yang mulia seperti program menggalakkan pelancongan tanpa undang-undang yang ketat untuk mencegah kesan-kesan negatif yang dibawa oleh para pelancong asing yang lebih bebas daripada warganegara untuk melakukan maksiat bahkan dalam memberikan kemudahan-kemudahan infrastruktur pun terdapat beberapa buah negeri yang lebih mengutamakan tempat-tempat yang menjadi kunjungan para pelancong daripada tempat-tempat rakyat termiskin seperti menyediakan jeti pendaratan pelancong lebih diutamakan daripada jeti tempat pendaratan para nelayan termiskin.

Tuan Yang di-Pertua, pihak Kerajaan hendaklah membawa suatu dasar dan amalan yang mengubah rakyat bukan sahaja untuk menjamin perut dan isi perut mereka tetapi juga mestilah mengambil kira keperluan moral dan akhlak yang mulia. Kita tidak sepatutnya hanyut seperti sesetengah negeri Barat yang menghalalkan beberapa maksiat kerana meraikan majoriti rakyat yang memberi undi dalam masa pilihanraya walaupun tidak tepat dengan harga diri manusia semata-mata untuk mendapat sokongan. Sekiranya itulah yang berlaku, maka berlakulah Firman Allah s.w.t. yang bermaksud:

“Telah zahirilah keburukan, kemusnahan di darat, di laut hasil daripada kerja tangan, hasil daripada perbuatan tangan-tangan manusia supaya Allah merasakan sebahagian daripada hukuman daripada apa yang mereka itu lakukan supaya mereka kembali kepada kebenaran.”

Tuan Yang di-Pertua, pihak Kerajaan perlu mengambil iktibar daripada perkembangan yang berlaku di dunia dalam segala aspek. Berlakunya jenayah politik, ekonomi dan lain-lain adalah hasil daripada kegagalan sekularisme yang membuahkan berbagai ideologi

dan teori yang memisahkan urusan dunia dan agama termasuk "pemisahan di antara negara dan agama" yang diimport oleh penjajah Barat ke Timur dan masih berakar umbi dengan teguh selepas mencapai kemerdekaan dalam masa yang begitu lama.

Berlakunya kegiatan untuk berkuasa semata-mata tanpa memelihara akhlak pemerintah menyebabkan sanggup melakukan penyelewengan seperti campurtangan politik dalam pentadbiran kerana masing-masing mahu meletakkan golongan mereka di dalam Jabatan-jabatan Kerajaan dan agensi-agensinya di dalam kegiatan-kegiatan ekonomi ke arah pembangunan negara masih kelihatan campur-aduk orang-orang yang memerintah negara bagi membina kekayaan yang boleh menggalakkan kegiatan rasuah dan diskriminasi dalam pengagihan hasil negara dan pembahagian hak.

Tuan Yang di-Pertua, pelaksanaan undang-undang dan mereka yang terlibat dengannya tidak bermoral menyebabkan tidak boleh mengawal keamanan, kestabilan dan kegagalan membendung keruntuhan akhlak yang membawa pula merebaknya jenayah politik, perdagangan dan moral.

Sebenarnya, Tuan Yang di-Pertua, faham sekularisme yang memisahkan di antara agama dan negara itu lahir dalam masyarakat Kristian Barat yang menerima agama Kristian yang telah dipinda daripada asalnya dan tidak secara sempurna kerana Allah s.w.t. mengutuskan Nabi Isa a.s. kepada Bani Israel yang telahpun menerima Kitab Taurah yang diwahyukan kepada Nabi Musa a.s. dengan mendedahkan penyelewengan-penyelewengan orang-orang Yahudi daripada At-Taurah, mengekalkan sebahagian daripada hukum syariatnya dan membatalkan sebahagian yang lain. Selepas Nabi Isa, agama itu dipinda lagi dan dibawa ke Eropah dalam bentuk tidak ada di dalamnya ajaran-ajaran yang berkait dengan urusan duniawi seperti politik dan lain-lain.

Apabila para paderi campurtangan dalam urusan pemerintahan dan perkembangan sains yang diambil dari tamadun Islam, Ya-Andalus dan Baghdad menyebabkan para paderi menolak kerana tidak secocok dengan agama Kristian dan berlaku pertembungan hangat di antara istana dan paderi-paderi yang saling merebut kuasa dan pengaruh di antara satu sama lain. Maka masyarakat Eropah mengambil tindakan memisahkan agama dengan urusan duniawi terutamanya dalam urusan pemerintahan.

Apabila penjajah datang ke Timur, mereka membawa ajaran ini untuk tidak memberi tempat kepada Islam dalam urusan duniawi sebagai dasar dan pengawasannya dan inilah yang diamalkan oleh Kerajaan Barisan Nasional sekarang dengan membuat make-up yang munasabah dengan masyarakat Malaysia dan Islam sebagai agama Persekutuan.

Kita tidak menafikan bahawa pihak Kerajaan telah melaksanakan program Islam tetapi ianya tidak mencukupi segala aspek yang dikehendaki oleh Islam dan berlakunya pemisahan di antara Islam dengan beberapa perkara yang penting. Inilah yang memisahkan pendapat dan fahaman di antara PAS dan UMNO yang menjadi teras Kerajaan Barisan Nasional. UMNO menjadikan Islam satu juzuk daripada Kerajaan dengan meletakkan kedudukan Islam di bawah kemahuan Kerajaan. Mana yang difikirkan oleh akal para pemimpin munasabah untuk kepentingan dan keutuhan mereka, mereka amalkan. Mana-mana yang tidak terpijak oleh akal maka ditinggalkan.

PAS berpendapat bahawa Kerajaan adalah satu juzuk daripada Islam yang meletakkan Kerajaan itu mestilah mengabdikan kepada Allah dan Islamnya adalah untuk menegakkan keadilan dan menjamin kebebasan kepada semua kaum termasuklah yang tidak menganut Islam.

Tuan Yang di-Pertua, perkara ini berlaku ialah kerana ciptaan penjajah yang menyebabkan timbulnya salah faham terhadap Islam. Oleh itu menjadi kewajipan kepada pihak Kerajaan mengatasi masalah ini, terutamanya melalui sistem pendidikan dengan membuat pembetulan bukan sahaja di dalam mendirikan bangunan-bangunan, pusat-pusat pengajian di semua peringkat, menambah tenaga-tenaga pengajar tetapi juga dasar pelajaran dan pendidikan negara dalam penekanan ilmu yang memupuk kebudayaan dan intelektual sehingga salah faham terhadap Islam di kalangan orang-orang Islam sendiri dapat diatasi di samping menjelaskannya kepada orang-orang yang bukan Islam dan seterusnya fahaman yang memisahkan agama di dalam mentadbir urusan dunia tidak diamalkan lagi.

Tuan Yang di-Pertua, sistem Kehakiman negara dan pentadbirannya perlu dikaji semula selaras dengan perkembangan kegagalan undang-undang ciptaan manusia yang berlaku di mana-mana sahaja di dunia ini dan berlakunya kegelisahan di antara Majlis Peguam dengan pihak Kehakiman. Sepatutnya Kerajaan tidak boleh bersikap berat sebelah tetap mestilah mengkaji dan berbincang secara jujur tanpa mempertahankan sesebuah pihak atau berbasah dari jauh melalui kenyataan-kenyataan akhbar dan TV. Walau bagaimanapun, saya mengalu-alukan jawapan yang diberikan oleh pihak Jabatan Perdana Menteri kepada soalan saya dalam persidangan ini berhubung dengan kewajipan Kerajaan Pusat untuk melaksanakan Islam secara menyeluruh walaupun dengan menolak soalan itu kerana katanya ia di bawah kuasa Kerajaan Negeri, dengan makna ia memberi peluang juga kepada Kerajaan Negeri Kelantan untuk menunjukkan contoh perlaksanaan Islam yang tidak boleh dilakukan oleh Kerajaan Pusat dan boleh diambil contoh oleh Kerajaan Pusat dari masa ke semasa.

Seterusnya, Tuan Yang di-Pertua, saya ingin membuat penjelasan berhubung dengan perkara luar negeri iaitu Persidangan Damai Arab/Israel. Kami menerima keputusan Tuan Yang di-Pertua menolak usul supaya dibahaskan perkara itu baru-baru ini dan ianya telah berlangsung dengan keputusan yang kita semua mengetahuinya. PAS menentang sidang damai itu kerana mengambil kira beberapa perkara yang tersirat di sebaliknya, bukan kami menentang perdamaian yang sebenar. Perlu dimengertikan bahawa perdamaian itu ada beberapa cara dan sifat-sifatnya. Ada perdamaian untuk memberhentikan peperangan secara menyelesaikan masalah dengan adil dan tidak menjejaskan hak kepada semua pihak yang terlibat. Ada perdamaian secara tidak adil dengan memaksa orang lain dan merampas hak orang lain secara zalim.

Adapun Sidang Damai Arab/Israel itu jelas sekali mempunyai sifat yang kedua dengan mengenepikan perkara-perkara al-Masjidil Aqsa, hak rakyat Palestin dan mengiktiraf negara haram Israel dengan semata-mata untuk kepentingan Amerika yang memaksa dunia dengan order barunya, di samping latar belakang yang kotor kepada mereka yang menganjur dan terlibat secara langsung di mana kesemuanya mempunyai watak peperangan bukannya perdamaian, penipuan bukannya keikhlasan.

Tuan Yang di-Pertua, yang pertama, Amerika yang menjadi watak penting dalam sidang damai itu, Amerika sendiri mempunyai latar belakang sejarah dan perkembangan masa kini yang penuh dengan peperangan-peperangan yang zalim dan kejam. Ia diasaskan oleh orang-orang buangan dari Eropah yang menyerang dan membunuh beramai-ramai penduduk asli Red Indian, melaksanakan dasar imperialisme ekonomi dan politik, menceroboh Granada dan Panama di hadapan mata

dunia dengan mencabul kedaulatan negara lain, terlibat secara langsung menubuhkan negara haram Israel pada tahun 1948 dan menjadi salah satu kuasa besar dunia yang mengiktiraf Israel pada hari-hari pertama ia diisytiharkan dan menjadi pembekal dan pembantu utama persenjataan Israel yang lebih canggih untuk menindas rakyat Palestin dan menceroboh negeri-negeri jirannya. Bahkan peperangan Teluk yang berlaku tahun yang lalu sebenarnya lebih mempunyai matlamat untuk menyelamatkan Israel, bukannya untuk menentang pencerobohan, sebaliknya mengapa Amerika tidak bertindak apabila Israel berkali-kali menceroboh dan masih menakluk bumi-bumi negeri jirannya sehingga sekarang.

Yang kedua, Russia. Russia juga diasaskan di atas peperangan, penindasan dan pembunuhan sejak zaman Tzar sehinggalah zaman Lenin dan Stalin. Menjadi salah sebuah kuasa besar dunia yang mengiktiraf Israel pada hari-hari pertama penubuhannya, menganjur penghijrahan orang-orang Yahudi ke Palestin di samping mengambil kesempatan berniaga senjata kepada negeri-negeri Arab yang terdesak dalam masalah Asia Barat.

Yang ketiga, bangsa Yahudi yang mendirikan negaranya di Palestin dengan nama Israel yang mempunyai latar belakang yang sangat jahat, menganggap bangsa yang lain daripada bangsa Yahudi adalah hina dan rendah tarafnya. Memakan riba haram sekiranya bersama Yahudi dan halal sekiranya dengan bangsa lain. Membunuh Nabi-nabi dan Rasul-rasul alaihissalatu wassalam, menindas penganut-penganut agama yang lain daripada Yahudi, menganjurkan peperangan dan maksiat dalam dunia.

Allah mendedahkan kejahatan mereka di dalam al-Quranul-karim. Allah tidak menyebut bangsa lain yang menandakan betapa buruknya latar

belakang mereka. Firman Allah s.w.t yang bermaksud:

“Allah Taala menurunkan murka yang umum kepada mereka kerana mereka itu mengkufuri ayat-ayat Allah. Mereka membunuh Nabi-nabi dengan cara yang tidak sebenar, mereka itu menderhakai Allah dan mereka itu melampaui batas.”

Mereka bercita-cita besar untuk menakluki dan meluaskan wilayah, bahkan ditulis di pintu Parlimen Israel bahawa negara yang ditubuhkan nanti luasnya dari Sungai Nil di Mesir sehingga Sungai Furat di Iraq. Ketika Rasulullah s.a.w. menegakkan negara Islam di Madinah, pernah diadakan perjanjian dengan mereka dan mereka diterima menjadi rakyat di dalam negara Islam dan dilayan dengan seadil-adilnya tetapi mereka melakukan pengkhianatan yang besar dengan menganjurkan bala tentera Ahzab untuk menyerang Madinah untuk menghancurkan negara Islam yang pertama itu. Seterusnya mereka terlibat dalam setiap peperangan untuk menguasai bangsa lain secara langsung atau tidak langsung. Seterusnya mereka merancang untuk membunuh Rasulullah s.a.w. dan akhirnya meletakkan racun pada makanan yang menyebabkan Baginda Rasulullah s.a.w. sakit yang membawa kepada wafatnya.

Mereka terus menerus menunjukkan sikap yang sangat degil dan ternyata di dalam persidangan yang diadakan di Sepanyol baru-baru ini di mana semata-mata untuk mengambil kesempatan bagi pengiktirafan Arab ke atas negara haramnya tanpa membenarkan perbincangan tentang bumi Palestin dan penghijrahan orang-orang Yahudi dan merompak kampung halaman rakyat Palestin.

Yang keempat, mereka yang dinamakan perwakilan Palestin sebenarnya bukan mewakili majoriti orang Palestin. Mereka lebih merupakan pelakon-pelakon yang dipasang oleh mereka yang menganjurkan persidangan itu bagi menjayakan kononnya usaha

damai yang dianjurkan itu. Pemimpin-pemimpin Palestin yang sebenarnya mewakili majoriti rakyat Palestin masih di dalam penjara-penjara Israel. Oleh itu saya berharap supaya pihak Kerajaan berhati-hati di dalam Dasar Luar Negeri dan hubungannya dengan tergerakan antarabangsa supaya tidak terjebak ke dalam permainan politik kuasa-kuasa besar yang zalim dan menolong kezaliman.

Kesimpulannya, Tuan Yang di-Pertua, bagi mencapai Wawasan 2020 yang bukan sahaja dikehendaki oleh pihak Kerajaan bahkan semua pihak termasuklah Pembangkang, mahu tanahair kita menjadi tanahair yang maju di masa yang akan datang dan kalau boleh lebih cepat daripada tahun 2020. Tetapi dalam melaksanakan perkara-perkara itu kita mestilah mengambil kira, yang pertama, dasar yang betul. Dalam mengambil kira dasar yang betul ini, Kerajaan hendaklah membuat perhitungan kepada kegagalan kapitalisme liberalisme Barat. Kegagalan komunisme dan sosialisme yang melanda dunia hari ini untuk mencari suatu dasar yang benar-benar baik boleh menyelesaikan masalah dunia termasuklah masalah menjadikan negara kita sebagai sebuah negara yang maju.

Yang kedua, pelaksanaan daripada dasar yang dikemukakan itu janganlah diganggu oleh pihak-pihak yang boleh menjejaskan perjalanannya seperti gangguan yang dilakukan oleh kalangan politik terhadap pentadbiran, gangguan-gangguan bagi memelihara kepentingan orang-orang yang tertentu dan juga gangguan kerja-kerja yang betul yang dilakukan oleh pihak pentadbiran. Umpamanya, di dalam membasmi penyelewengan, di dalam membasmi pengkhianatan, di dalam mengatasi masalah rasuah, tindakan-tindakan yang diambil oleh pihak BPR sebagai satu contoh, janganlah diganggu oleh orang-orang politik kerana terdapat bukti-bukti yang jelas dan nyata apabila pihak BPR

ingin mengambil tindakan ke atas orang-orang yang tertentu, pegawai yang berkenaan ditukar dengan serta-merta.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam mencapai Wawasan ini juga pelaksanaan keadilan di semua peringkat hendaklah dilakukan. Keadilan yang saya maksudkan bukan sahaja keadilan di dalam pembahagian hak tetapi juga keadilan di dalam pelaksanaan undang-undang. Kita hendaklah mengkaji dari satu masa ke satu masa dalam semua perkara yang tersebut supaya apa yang kita cita-citakan.

Tuan Haji Hamzah bin Haji Mohamed Zain (Tasek Chenderoh):
(*Bangun*)

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, Tasik Chenderoh bangun.

Tuan Haji Abdul Hadi bin Haji Awang: . . . akan dapat dicapai dan sesungguhnya kami menyokong apa yang baik dan kami membangkang apa yang tidak baik. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Pasir Mas.

5.11 ptg.

Tuan Haji Ibrahim bin Ali (Pasir Mas): Tuan Yang di-Pertua, tahniah kepada Menteri Kewangan yang berjaya merancang dan menghasilkan Belanjawan 1992 yang umumnya mendapat sambutan baik oleh semua pihak.

Begitu jelas Belanjawan 1992 ini bertujuan mengatasi masalah jangka pendek seperti pengawalan inflasi, pengangguran, defisit imbalan pembayaran dan lain-lain. Manakala di satu aspek lagi ialah sebagai persediaan jangka panjang menjadikan Malaysia sebagai sebuah negara perindustrian atau negara maju iaitu menuju matlamat Wawasan 2020.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Ketua Pembangkang di waktu menyampaikan ucapan perbahasannya agak berlainan sedikit dengan ucapan sebelum ini. Begitu juga ucapan daripada Yang Berhormat dari Marang tidaklah mencemaskan. Kerana nyata sekali Belanjawan 1992 ini mencerminkan keprihatinan Menteri Kewangan sebagai Belanjawannya yang pertama.

Tuan Yang di-Pertua, keprihatinan Menteri Kewangan kepada golongan berpendapatan rendah dan malang seperti menurunkan duti setem Suratcara Perjanjian Pindahmilik Rumah Kos Rendah daripada \$320 kepada tidak melebihi \$100; pengecualian cukai bagi anak cacat dinaikkan dari \$1,000 kepada \$1,600 tanpa had umur; pengecualian cukai diberi kepada individu yang membeli peralatan sendiri, isteri atau anak cacat sehingga \$3,000 setahun sangatlah dialu-alukan dan saya mengucapkan syabas. Disamping itu, pengecualian cukai royalti penulis dinaikkan dari \$6,000 ke \$12,000 memberi gambaran bahawa Menteri Kewangan menginsafi peranan golongan karyawan terhadap pembentukan masyarakat.

Tuan Yang di-Pertua, Belanjawan 1992 yang seimbang pandang tidak ada apa-apa keistimewaan ini tetapi kita dapat menyingkap hasrat yang tersurat kepada Belanjawan ini. Semoga Belanjawan "Pak Sheikh" akan mencapai hasrat jangka panjangnya. Biar pun dunia sekarang sedang menuju krisis ekonomi kesan dari keruntuhan blok Russia dan di mana Amerika sedang berusaha melahirkan Orde Baru bagi memenuhi seleranya semata-mata. Semoga harapan "Pak Sheikh" ini tidak akan menjadi khayalan.

Saya menyatakan demikian kerana semua pihak sudah menyambut baik Belanjawan ini. Yang tidak terfikir oleh saya ialah kenyataan Menteri Besar

Kelantan dalam akhbar pada hari semalam. Saya tidak tahu sama ada kenyataan Menteri Besar Kelantan yang merupakan Ketua Dewan Ulamak PAS yang menyatakan Belanjawan ini baik untuk semua dan tidak membeban rakyat; apakah ianya satu kenyataan politik yang boleh bersifat "ada udang di bawah mee" kerana pada masa sekarang ini Kerajaan Kelantan sedang merayu untuk mendapat peruntukan lebih. Saya percaya kenyataannya itu adalah kenyataan ikhlas kerana kalau kita lihat dari segi peruntukan Belanjawan \$45.447 bilion iaitu pertambahan \$6.973 bilion atau 18.1% daripada tahun lepas iaitu sebanyak \$38.474 bilion. Kita dapati sebanyak \$33.925 bilion adalah untuk Perbelanjaan Mengurus dan selebihnya \$11.522 bilion bagi Perbelanjaan Pembangunan.

Pemberian sebanyak \$6.7 bilion kepada Kementerian Pendidikan, \$2.18 bilion kepada Kementerian Pertahanan, \$2.66 bilion kepada Kementerian Kewangan, \$1.8 bilion kepada Kementerian Dalam Negeri, \$1.663 bilion kepada Kementerian Kesihatan, \$1.236 bilion kepada Jabatan Perdana Menteri bagi membiayai Perbelanjaan Mengurus diharapkan dapat meningkatkan dan menggerakkan Kementerian berkenaan secara yang lebih efisien lagi.

Bagi Perbelanjaan Pembangunan sebanyak \$11.522 bilion telah diperuntukkan di mana sebanyak \$5.7 bilion atau 48.4% untuk sektor ekonomi manakala sebanyak \$2.972 bilion atau 25.8% adalah sektor sosial. \$2.012 bilion untuk sektor keselamatan, \$4.511 bilion untuk Perkhidmatan Am dan Simpanan Luar Jangka sebanyak \$500 juta.

Nampaknya daripada keseluruhan peruntukan yang diberi, Kementerian Pertahanan menerima sebanyak \$4.419 bilion iaitu \$2.18 bilion daripada peruntukan perbelanjaan Pengurusan dan \$1.5 billion daripada peruntukan Perbelanjaan Pembangunan.

Kementerian Pertahanan telah mendapat pertambahan sebanyak 13.2% dari peruntukan Perbelanjaan Pembangunan dan sebanyak 12.8% dari peruntukan perbelanjaan Pengurusan.

Peruntukan Perbelanjaan Pengurusan sebanyak \$2.81 billion bagi Kementerian Pertahanan adalah untuk membiayai emolumen, pembelian alat ganti dan penyelenggaraan aset-aset seperti kenderaan, kapal dan pesawat bagi Angkatan Tentera Malaysia. Dan bagi peruntukan perbelanjaan Pembangunan adalah semata-mata untuk alat-ganti dan pemodenan perkakas yang usang. Kita berharap selepas ini berita kemalangan kapal terbang tidak akan berulang lagi.

Tuan Yang di-Pertua, mengikut peruntukan ini, program penggantian itu termasuk pembelian di bawah Memorandum Persefahaman yang dipersetujui dengan United Kingdom, pesawat-pesawat Maritime, sebuah kapal hidrography, kerja pembaikan pengkalan TUDM di Kuantan dan projek perumahan anggota tentera. Adakah peruntukan yang begini besar kepada Kementerian Pertahanan merupakan suatu peruntukan yang tepat dan munasabah memandangkan perubahan yang berlaku kepada politik dunia dewasa ini. Apakah kedudukan sebenarnya berhubung Memorandum Persefahaman yang dipersetujui dengan United Kingdom selepas Kerajaan mengumumkan akan mengkaji semula persefahaman itu? Berapakah jumlah wang yang sebenarnya terlibat kesan dari persefahaman tersebut dan dengan peruntukan baru ini sebanyak manakah rumah untuk tentera dapat disediakan?

Tuan Yang di-Pertua, dunia semakin stabil kesan dari keruntuhan blok Russia dan rantau Asia Tenggara tidak lagi bergolak seperti masa-masa yang lalu. Maka sudah barang tentu saya ingin menggesa Kementerian Pertahanan dalam menjalankan projek untuk

ketenteraan ianya mestilah ada hubungkait dengan kepentingan dan unsur-unsur sosio-ekonomi rakyat dan negara.

Di bawah Rancangan Malaysia Keenam, Kerajaan hanya memperuntukkan sebanyak \$600 juta bagi membiayai program untuk golongan fakir. Bagi tahun 1992, peruntukan sebanyak \$128 juta akan disediakan bagi tujuan tersebut. Di samping ini sebanyak \$19.6 juta diperuntukkan kepada Pusat Masyarakat Setempat untuk membantu dan meningkat mutu perkhidmatan bagi memberi perlindungan kepada kanak-kanak remaja dan orang tua, manakala sebanyak \$25 juta bagi Program Bimbingan. Kekurangan di bawah Jabatan Kebajikan Masyarakat dan \$6.8 juta kepada Bahagian Hal Ehwal Islam, Jabatan Perdana Menteri bagi kegiatan mempertingkatkan ikatan kekeluargaan. Hasrat murni Menteri Kewangan dalam usaha melahirkan masyarakat penyayang dan memberi perhatian kepada golongan fakir adalah dialu-alukan. Tetapi hasrat yang tidak diikuti dengan tindakan bersungguh-sungguh tidak akan memberi hasil pulangan yang baik.

Peruntukan yang tersangat kecil pada pandangan saya, boleh memberi tafsiran, Tuan Yang di-Pertua, seolah-olah peruntukan kepada golongan yang tidak bernasib baik ini sebagai "melepas batu di tangga". Sesungguhnya mereka ini mempunyai hak ke atas kekayaan negara sepertimana firman Allah s.w.t. yang bermaksud "Dalam kekayaan, mereka ada hak yang termaklum bagi pengemis-pengemis dan mereka yang memerlukan".

Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Dalam Negeri telah diperuntukkan sebanyak \$430 juta yang bertujuan bagi pembinaan Ibu Pejabat Polis, balai polis, perumahan anggota Polis, latihan mengukuhkan Bahagian Jenayah Komersial dan meningkatkan keupayaan

membanteras jenayah. Kita dapati masalah perumahan untuk Polis, terutama yang bertugas di bandar-bandar besar adalah terlalu meruncing. Bagaimanakah pihak Polis yang berjawatan rendah boleh bertugas dengan effisyen, sekiranya mereka terbelenggu dengan permasalahan perumahan keluarga?

Tuan Yang di-Pertua, selain dari itu kita dapati jenayah perdagangan atau jenayah komersial semakin meningkat dewasa ini. Apa yang lebih mendukacitakan, jenayah ini telah melibatkan golongan cerdik pandai dan melibatkan orang ramai kerugian besar. Sejauh ini apakah langkah-langkah yang telah diambil bagi memastikan orang ramai atau institusi mendapat kembali wang mereka yang lesap itu? Berhubung dengan masalah jenayah seperti rompakan, peras ugut, rogol yang sering dikaitkan dengan pendatang asing, saya ingin tahu sejauh manakah pendatang-pendatang asing terlibat dalam jenayah tersebut? Memandangkan pihak Polis sering bertugas dalam keadaan tertentu seperti kecemasan, perayaan dan lain-lain, maka saya cadangkan supaya elaun khas mereka dinaikkan sekali ganda.

Tuan Yang di-Pertua, kita mengucapkan syabas kepada Menteri Kewangan kerana telah mengambil perhatian yang berat terhadap rakyat desa. Peruntukkan sebanyak \$5.41 billion bagi projek infrastruktur, pertanian dan perindustrian serta penyediaan kemudahan-kemudahan asas seperti jalan, bekalan air dan elektrik adalah langkah yang bijak. Di mana peruntukkan sebanyak \$1.523 billion bagi Kementerian Pembangunan Luar Bandar serta agensi di bawahnya semoga dapat meningkatkan taraf kehidupan rakyat desa dan melepaskan mereka dari belengu kemiskinan. Biar pun Kerajaan telah mengambil perhatian yang khusus terhadap rakyat desa, namun masih ramai di kalangan rakyat yang masih miskin. Biar pun kadar

kemiskinan luar bandar telah berkurangan dari 58.2% pada tahun 1970 kepada 47.8% pada tahun 1976 menjadi 24.7% pada tahun 1984, 22.4% pada tahun 1987, manakala kemiskinan di kawasan bandar dilaporkan berkurangan dari 21.3% pada tahun 1970 kepada 17.9% pada tahun 1978 menjadikan 8.2% pada tahun 1984 dan 8.1% pada tahun 1987.

Keseluruhannya, mengikut Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelima, kadar kemiskinan di Semenanjung Malaysia telah jatuh daripada 49.3% kepada 18.4% pada tahun 1984 dan 17.3% pada tahun 1987. Dari statistik ini, ternyata matlamat Dasar Ekonomi Baru untuk mengurangkan kadar kemiskinan di Semenanjung Malaysia kepada 16.7% pada tahun 1990 sudah hampir tercapai. Kadar kemiskinan di Semenanjung Malaysia dilaporkan telah menurun dari 51.7% pada tahun 1976 kepada 31.9% pada tahun 1984 dan 24.7% pada tahun 1987, manakala di Sabah pula dari 51.2% pada tahun 1976 kepada 33.1% pada tahun 1984 dan 35.3% pada tahun 1987. Biar pun secara keseluruhannya kadar kemiskinan telah menurun dalam tempoh tahun 1970—1987, tetapi bukan semua negeri di Malaysia melalui proses yang serupa. Di samping itu, kita dapati kadar kemiskinan turut meningkat di negeri Selangor, Wilayah Persekutuan, Negeri Sembilan dan Trengganu.

Di Negeri Sembilan, kadar kemiskinannya ialah 26.7% pada tahun 1976 dan 13% pada tahun 1984 menjadi 21.5% pada tahun 1987. Di Selangor, dari 21.4% pada tahun 1976 kepada 8.6% pada tahun 1984 menjadi 8.9% pada tahun 1987. Trengganu ialah 51.4% pada tahun 1976 kepada 28.9% pada tahun 1984 menjadi 36.1% pada tahun 1987. Wilayah Persekutuan 6.7% pada tahun 1976 kepada 49% pada tahun 1984 menjadi 5.2% pada tahun 1987. Ini statistik rasmi yang ada, Tuan Yang di-Pertua.

Kajian tersebut juga menunjukkan negeri-negeri mundur masih tinggi kadar kemiskinannya, walaupun ianya telah berjaya diturunkan. Kedah masih 31.3% pada tahun 1987 berbanding dengan 55.1% pada tahun 1976. Kelantan masih 31.6% pada tahun 1987 berbanding dengan 59.2% pada tahun 1976—masalah Kelantan sekarang ini dipikul oleh PAS dan Semangat 46. Trengganu masih 36.1%, berbanding 51.4% pada tahun 1976.

Tuan Yang di-Pertua, kajian menunjukkan juga bahawane negeri yang ketinggalan dari segi pembangunan seperti Trengganu, Kelantan, Kedah dan Perlis, di mana peratus isi rumah miskin, meningkat dari 42.3% pada tahun 1976 kepada 44% pada tahun 1987, manakala peratus isirumah miskin di negeri maju seperti Wilayah Persekutuan, Pulau Pinang dan Selangor juga turut meningkat iaitu dari 14.3% pada tahun 1976 kepada 16.7% pada tahun 1987. Angka rasmi juga menunjukkan peratus isirumah di kawasan bandar telah meningkat dari 14.8% pada tahun 1970 menjadi 12.4% pada tahun 1976 kepada 16.8% pada tahun 1984 dan 17% pada tahun 1987. Dengan ini jelaslah bahawa kemiskinan masih lagi menghantui rakyat di negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, pembangunan tidak seimbang antara Wilayah, desa dan bandar boleh menghalang atau melambatkan usaha-usaha mengatasi kemiskinan. Ketidakseimbangan antara Wilayah ini, menyebabkan negeri yang kurang maju masih terus bergantung kepada pertanian, misalnya, dalam tahun 1988 sektor pertanian telah menyumbangkan 21% daripada jumlah KDNK. Bagaimanapun, negeri berikut masih bergantung kepada pertanian. Jika di lihat peratus sumbangan kepada KDNK iaitu Kedah—44%, Pahang—43%, Sabah—41%, Perlis 39%, Johor—33%, Negeri Sembilan—30%, Kelantan—29%, Perak—28% dan Sarawak 22%, sedangkan sektor

pertanian tidak penting kepada Wilayah Persekutuan—0.0%, Pulau Pinang—0.4% dan Selangor 9.4%.

Selepas 20 tahun terlaksananya dasar Ekonomi Baru, berbagai kesan telah timbul. Matlamat utama ialah membasmi kemiskinan, telah menampakkan hasilnya. Bagaimanapun, kemiskinan masih merupakan satu masalah yang serius kepada orang-orang Melayu khususnya, Orang Asli, Iban, Kadazan dan lain-lain kumpulan bumiputera, dan matlamat kedua Dasar Ekonomi Baru pada masa itu hendak mengurangkan pengenalan sesuatu fungsi ekonomi mengikut kaum telah menunjukkan kemajuan yang melibatkan bumiputera di bidang profesional, bidang perdagangan dan perindustrian telahpun berjalan lancar. Bagaimanapun, pencapaiannya masih rendah dan jauh daripada matlamatnya.

Pertambahan penduduk Melayu di Kuala Lumpur iaitu 32% pada tahun 1989 daripada 11% pada tahun 1970 menampakkan sebagai pertumbuhan satu golongan pekerja Melayu dan juga golongan menengah serta golongan atasan Melayu.

Tuan Yang di-Pertua, kita berharap melalui peruntukan \$1.523 billion ini, pihak Kementerian Pembangunan Luar Bandar dapat menjuruskannya kepada sasaran yang sebenar, iaitu golongan yang termiskin dan kawasan termundur. Pemberian kemudahan asas seperti air dan api hendaklah dilaksanakan tanpa mengira kaum dan pegangan politik. Usaha-usaha penyatuan dan pemulihan tanah berkelompok serta mini estet perlulah diteruskan. Mengadakan prasarana bagi mempertingkatkan pendapatan dan gunatenaga golongan miskin perlulah dilaksanakan. Di samping itu Kementerian Pembangunan Luar Bandar juga perlu meningkatkan pembenaan idustri desa yang berasaskan sumber dan tenaga tempatan.

Tuan Yang di-Pertua, langkah Menteri Kewangan menambahkan peruntukan Kementerian Pendidikan sebanyak 20.5% menjadikannya kepada jumlah pertambahan sebanyak \$1.26 bilion adalah anggaran pembangunan yang mencakupi kemudahan pra sekolah bagi kanak-kanak meneruskan penekanan bagi pendidikan teknik dan vokasional serta memperkenalkan pendidikan komputer. Peruntukan sebanyak \$121 juta bagi pembangunan pendidikan vokasional dan teknikal dirasakan belum mencukupi kerana bidang ini perlu diberi perhatian khusus memandangkan peluang pekerjaan sekarang lebih mendekatkan kepada pelajar-pelajar yang mempunyai kemahiran.

Kita mengalu-alukan langkah Menteri Kewangan yang mengambil kira dalam peruntukan bagi Kementerian Pendidikan iaitu untuk kemudahan pra sekolah, di samping pengubahsuaian sekolah rendah dan menengah. Semoga dengan peruntukan ini kanak-kanak yang mengikuti pra sekolah akan dapat ditanamkan dengan perasaan cintakan negara dan sekaligus menguatkan ikatan perpaduan di kalangan semua kaum. Saya merasakan sekolah kebangsaan merupakan saluran yang terbaik bagi menggalakkan interaksi sosial di kalangan para pelajar berbagai kaum yang berkomunikasi melalui satu bahasa. Oleh itu, penumpuan pembangunan kepada sekolah kebangsaan perlu dipertingkatkan lagi. Bagaimanapun, sekolah rendah jenis kebangsaan yang menggunakan sukatan pelajaran kebangsaan yang sama dengan sekolah kebangsaan perlu juga diambil kira dengan tegasnya.

Tuan Yang di-Pertua, nampaknya Kementerian Kesihatan akan memperolehi peruntukan sebanyak \$1.663 bilion di mana \$689 juta dari jumlah itu diperuntukkan bagi perbelanjaan pembangunan, antaranya pembinaan 36 buah hospital, pembinaan

institut jantung, kemudahan kesihatan penduduk desa, pembinaan klinik desa dan hospital-hospital di luar bandar. Saya merasakan peruntukan bagi projek kesihatan desa terlalu kecil kalau dibandingkan dengan peruntukan untuk pembinaan Institut Jantung Negara sebanyak \$26 juta. Kerajaan seharusnya memberi perhatian yang lebih kepada kesihatan penduduk-penduduk desa di mana taraf kemudahan kesihatan yang rendah merupakan salah satu ciri kemiskinan penduduk-penduduk di luar bandar.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam Rancangan Malaysia Keenam, Kerajaan akan membina beberapa buah hospital dengan satu peruntukan yang besar. Adakah pembinaan 36 buah hospital seperti dalam Belanjawan ini merupakan sebahagian dari rancangan tersebut? Adakah benar hanya sebuah syarikat kontraktor sahaja yang memperolehi tender tersebut? Sekiranya benar, kenapa dan berapakah jumlah keseluruhan tender berkenaan.

Tuan Yang di-Pertua, bagi Kementerian Kerja Raya dan Kementerian Pengangkutan, kita dapati \$1.42 bilion disediakan untuk pembaikan dan pembinaan jalan raya serta jambatan manakala bagi Keretapi Tanah Melayu peruntukan sebanyak \$230 juta telah disediakan. Keretapi Tanah Melayu dalam proses diswastakan. Adakah peruntukan ini sebagai persediaan awal ke arah tersebut? Apabila ianya diswastakan, apakah Kerajaan akan mendapat balik peruntukan \$230 juta ini dan bagaimana dengan harta KTM terutamanya tanah-tanah yang bernilai sama ada di Kuala Lumpur dan juga di Singapura?

Tuan Yang di-Pertua, tindakan Kementerian Kewangan menaikkan duti import ke atas rokok dinaikkan antara 54% hingga 56% sekilogram dan bagi cigar, cerut dan cigarillos dinaikkan antara 55% hingga 65% sekilogram,

manakala duti eksais dinaikkan sebanyak 10% lagi. Di samping itu, duti import ke atas minuman keras dinaikkan antara 50% hingga 185%. Saya mengucapkan tahniah di atas tindakan Menteri Kewangan. Duti eksais juga dinaikkan 10% lagi di mana kedua-dua barangan ini bertujuan menghindarkan kesan buruk terhadap kesihatan.

Saya pernah mencadangkan di Dewan yang mulia ini di dalam perbahasan yang lepas supaya arak dan judi dihapuskan. Walaupun nawaitu Menteri Kewangan itu adalah baik, tetapi dengan hanya menaikkan cukai-cukai arak yang membawa kepada kenaikan harga arak tidak boleh menghapuskan peminum-peminum arak. Kenapakah cukai judi tidak dinaikkan dalam Belanjawan tahun ini seperti rokok dan arak? Adakah dengan kita menaikkan cukai-cukai judi, arak dan rokok supaya bayaran untuk judi, arak dan rokok semakin naik akan menamatkan gejala-gejala yang tidak sihat ini? Saya rasa andaian tersebut tidak tepat. Oleh itu, saya sekali lagi ingin mengulangi di Dewan yang mulia ini menggesa Kerajaan menghapuskan segala perjudian dan segala bentuk minuman keras kerana ianya selaras dengan kehendak Islam dan bertujuan membentuk negara bermoral dan berakhlak.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga menggesa Menteri Kewangan supaya mengambil langkah untuk menghapuskan lesen rumah urut, termasuk tempat eksklusif yang dikenali sebagai recreation centre atau health centre. Sekiranya Kerajaan masih tidak bersedia untuk menghapuskannya, barangkali tidak salah Kementerian Kewangan menaikkan cukainya sehingga 1,000% dengan harapan dan andaian untuk mengelakkan tabiat yang buruk kerana saya bimbang akhirnya tempat-tempat eksklusif ini turut menjadi sarang kepada AIDS.

Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Penerangan selama ini dianggap tidak banyak memberi sumbangan kepada pembangunan bangsa, terutama di

bawah bimbingan Menteri Penerangan yang ada sekarang, banyak usaha-usaha positif telah berjaya diadakan. Program Semarak dahulu dan KampungKu nampaknya mempunyai kekuatan tersendiri dalam usaha memupuk kekuatan bangsa dan perpaduan nasional. Falsafah yang dicernakan di dalam KampungKu boleh menghasilkan kesedaran rakyat terhadap perjuangan hidup untuk mencapai matlamat Wawasan 2020. Kita percaya Menteri Penerangan yang ada hari ini mampu membawa perubahan yang besar kepada Kementerian tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, hasrat Yang Amat Berhormat Perdana Menteri untuk memandu negara mencapai tahap negara perindustrian dan keharmonian memerlukan tenaga-tenaga yang kreatif dan bekerja kuat. Menteri Pertanian, Datuk Seri Sanusi Junid dapat dijadikan contoh sebagai seorang Menteri yang kreatif dan banyak idea-idea yang dapat diimplementasikan. Beliau adalah di antara pemimpin-pemimpin yang menjadi Menteri Pertanian yang saya kira berjaya menjadikan Kementerian tersebut popular. Usaha membawa ulam dan kelapa ke hotel-hotel yang pada mulanya dicurigai ramai akhirnya menempa kejayaan. Usaha beliau mengadakan Taman Pertanian Bukit Cerakah merupakan satu pintalan idea yang paling menarik dewasa ini. Kejayaan-kejayaan awal ini membayangkan bukanlah mustahil ianya akan menandingi Al-Amra di Perancis. Ternyata falsafah tentang Mat Jenin dan si Warso membayangkan bahawa sesuatu yang dianggap mustahil bagi orang-orang yang tidak kreatif itu adalah tidak mustahil bagi orang-orang ataupun Menteri yang kreatif seperti Menteri Pertanian ini. Barangkali tidak mustahil kalau saya membuat hipotesis di sini bahawa Mat Jenin yang sedang berfikir besar itu adalah lambang tokoh negara kita yang mampu memandu menundukkan bangsa Amerika, Australia dan Britain atau apa pun bangsa di dunia ini.

Tuan Yang di-Pertua, tindakan Kementerian Kewangan menghapuskan duti harta pesaka atas perhitungan bagi mengatasi kelewatan dan kesulitan kepada mereka yang menguruskan harta pesaka, saya kira kurang tepat. Sekiranya penghapusan duti tersebut diasaskan kepada kesulitan pihak yang mengurus, maka banyak lagi bentuk duti yang terpaksa dihapuskan kerana masalah yang sama. Sepatutnya pihak Kementerian ataupun Kerajaan memperkemaskan lagi sistemnya yang membolehkan ianya efisien. Pelepasan ini saya kira akan menguntungkan pewaris-pewaris yang kaya. Melihat kepada angka harta pesaka si mati yang bermastautin di Malaysia begitu banyak dan si mati yang tidak bermastautin di Malaysia yang melebihi 400,000, maka saya jangka Kerajaan akan kehilangan salah satu dari hasil negara. Saya ingin tahu berapa banyakkah Kerajaan memperolehi duti harta pesaka sepanjang 5 tahun kebelakangan ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin mencadangkan supaya Kerajaan dapat mengembalikan sebanyak mungkin kekayaan yang dimiliki oleh golongan kaya kepada rakyat melalui cukai-cukai tertentu. Untuk itu, saya ingin mencadangkan di sini supaya Kerajaan mengenakan cukai tertentu kepada rakyat negara ini yang pergi ke luar negeri atas kadar \$200 seorang setiap kali ke luar negeri.

Tuan Yang di-Pertua, tadi saya dengar dalam satu jawapan yang bersabit dengan masalah imbalan bayaran negara di waktu sesi soal jawab pada hari ini di dalam Dewan yang mulia ini dan salah satu yang diberitahu oleh Setiausaha Parlimen Kementerian Kewangan ialah kedudukan akaun semasa yang dikirakan agak meruncing dari segi imbalan bayaran luar negeri. Saya percaya salah satu puncanya ialah kerana tabiat rakyat negara kita yang suka melancong ke luar negeri walaupun kempen demi kempen telahpun dibuat supaya kita lebih mementingkan pelancongan dalam negeri.

Cadangan yang saya kemukakan ini bukanlah cadangan yang luar biasa kerana ianya dilaksanakan oleh setengah-setengah negara seperti Indonesia. Kalau \$200 seorang yang saya cadangkan ini dikenakan tetapi dikecualikan kepada mereka yang ke luar negeri bagi tujuan berubab, pelajaran atau pegawai-pegawai Kerajaan yang mengikuti kursus atau urusan rasmi Kerajaan, saya percaya negara boleh memungut berbilion ringgit satu tahun. Dan wang ini boleh diagihkan, dimasukkan dalam tabung bagi tujuan untuk membantu golongan yang termiskin ataupun untuk program-program yang mendatangkan faedah bagi rakyat dan negara. Jika tidak, budaya melancong ke luar negeri akan terus menjadi-jadi dan ianya memberi kesan yang buruk kepada ekonomi negara kita.

Mereka yang melancong ke luar negeri ini adalah orang-orang yang kita anggap berkeupayaan. Sebab kalau mereka melancong ke Amerika, ke Jepun, ke Eropah dan sebagainya, tambang tiket sahaja \$5,000—\$6,000, belum masuk belanja hotel, belum lagi shopping dan belum lagi beli barang-barang yang mahal. Kenapa tidak boleh kita cukai mereka \$200 seorang sekali mereka keluar dari negara ini?

Sebagai bertujuan untuk kepentingan negara, apa sangat \$200 seorang kalau mereka boleh melancong ke luar negeri? Tetapi \$200 ini kalau dikumpulkan dengan jumlah yang keluar negara setiap tahun, kita dapat bukan sahaja satu peruntukan sumber kepada Kerajaan yang begitu banyak malah ianya boleh membantu program pembangunan negara bagi tujuan kepentingan rakyat dinegara ini seperti yang saya maksudkan tadi.

Tuan Yang di-Pertua, peruntukan sebanyak \$23 juta bagi Kementerian Belia dan Sukan untuk membiayai program latihan belia dan \$15.7 juta bagi membina dan membesarkan pusat-pusat latihan belia, melihat kepada angka tersebut adalah terlalu kecil

memandangkan jumlah belia dan pentingnya tenaga belia kepada pembangunan negara. Tetapi kalau diukur dari keberkesanan latihan-latihan yang diberikan kepada belia maka jumlah itu telahpun memadai. Tetapi kita menjadi hairan bagaimana kurikulum di pusat-pusat latihan belia masih ditahap yang lama. Belia-belia ini masih lagi diajar menjahit, bertukang dan berforeman. Setengah-setengah tempat barangkali masih lagi diajar bergayut dan memanjat pokok.

Pada akhir saya pergi ke Pusat Latihan Belia Pelopor Negara Tuan Yang di-Pertua, satu pusat yang saya suka lawati di waktu zaman-zaman remaja dahulu, di waktu zaman di bawah kepimpinan Yang Berhormat Menteri Kewangan menjadi Presiden Majlis Belia Malaysia dahulu, saya masih ingat apakah program di pusat belia tersebut dan saya dapati sekarang tidak ada berubah. Masih lagi mengajar belia-belia kita menjadi tukang jahit atau menjadi foreman. Satu tahun \$5,000 untuk mengajar satu tukang jahit. Berapa ramai kita hendak keluarkan tukang jahit di Malaysia ini? Saya percaya mengikut kehendak pasaran sekarang dengan kemasukan pelaburan asing, Tuan Yang di-Pertua, yang diperlukan ialah tenaga mahir (skilled workers). Kenapa tidak kita latih mereka menjadi operators di industri, sebagai contoh. Ini tukang jahit, sudahlah kita tengok lain-lain agensi pun tukang jahit juga, Pusat Giat MARA pun tukang jahit juga. Jadi, semua hendak jadi tukang jahit. Yang kita hendak ialah skilled workers. Sebab itu saya berharap pihak Kementerian Belia dan Sukan memberi perhatian kepada masalah ini.

Walaupun saya membaca kenyataan bahawa pusat-pusat seumpama ini akan diswastakan tetapi adalah menjadi tanggungjawab Kementerian Belia dan Sukan untuk menentukan bahawa kurikulum latihan hendaklah berketetapan dengan kehendak pasaran semasa apatah lagi sesuai dengan

matlamat Wawasan 2020. Sepatutnya pusat-pusat, belia ini dapat menyesuaikan kurikulumnya dengan permintaan pasaran tenaga kerja sekarang di mana dapat melahirkan operator mesin atau skilled workers bagi memenuhi pertumbuhan industri negara ini. Sekiranya perkara ini dapat diatasi sudah tentu belia yang ramai menganggur dapat dikurangkan dan kilang-kilang tidak kekurangan tenaga pekerja, tidaklah menjadi masalah bagi kita mencari pekerja asing seperti yang berlaku sekarang ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya berpandangan untuk lebih melicinkan lagi perjalanan di Kementerian di mana saya pernah mencadangkan baru ini supaya tidak disalahfaham oleh pihak Kementerian Kewangan, mengenai dengan kuasa meluluskan tender yang terletak di bawah pihak Kementerian Kewangan. Sebelum ini timbul macam-macam tuduhan dan tohmahan liar kepada Menteri-menteri Kewangan, baik sekarang atau sebelumnya kerana perebutan masalah tender. Jika satu keputusan dibuat maka tuduhan dikatakan bahawa ada pihak-pihak tertentu memberi layanan yang lebih kepada satu pihak yang lain. Apakah tidak mungkin supaya konsep tender dari segi yang ada sekarang ini dicentralisasikan dan diberi kepercayaan kepada Kementerian-kementerian yang ada sekarang ini supaya mereka boleh memainkan peranan yang lebih. Dan saya percaya dari segi soal pengawalan, baik dari segi penyelewengan, rasuah dan seumpamanya yang kita tidak berkompromi walau seinci sekalipun, supaya Badan Pencegah Rasuah lebih efisien dan lebih tegas dalam menjalankan tanggungjawabnya.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin mencadangkan di sini dan diharapkan Menteri Kewangan ataupun pihak Kerajaan dapat memberi pandangan di mana dengan perubahan sistem gaji yang baru di mana jawatan Kerajaan

diletakkan ke dalam 4 kategori. Saya ingin mencadangkan mereka dalam Perkhidmatan Pendidikan Kumpulan A diizinkan memegang jawatan politik. Ini memandangkan bahawa guru-guru atau pegawai di dalam Kumpulan A ini tidak ada beza peranannya dengan guru-guru besar di sekolah rendah. Kalau guru besar sekolah rendah boleh berpolitik, apa salahnya mereka yang dalam Kumpulan A sebelum ini. Walau bagaimanapun, pelepasan ini hanyalah kepada Pegawai Pendidikan Kumpulan A dan tidak di bidang-bidang lain.

Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Kewangan mengadakan sistem tender pukal bagi tujuan mendapatkan barangan dengan harga yang murah. Hasrat baik ini kita alu-alukan, terutama langkah tegas Kementerian dalam prosedur kewangan yang disebutkan oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan di waktu membentangkan Belanjawan 1992 ini, dan kenyataan demi kenyataan bersabit dengan soal prosedur kewangan dan hendak membanteras penyelewengan dan seumpamanya. Ini bukan perkara baru tetapi kadang-kadang menimbulkan kelambatan dalam proses tersebut, terutamanya dalam sistem tender pukal ini, lebih-lebih lagi bila terjadi penangguhan di dalam keputusan tender. Saya dapati validity period kadang-kadang sampai 3-4 kali masa diizinkan validity period daripada tarikh tutup tender itu. Kenapa perkara ini terjadi?

Sebab, Tuan Yang di-Pertua, apabila berlaku penangguhan beberapa kali dari segi validity period, maka Kementerian dan agensi Kerajaan memerlukan barang-barang dengan cepat, jadi mereka terpaksa membuat "emergency purchase", iaitu membeli sendiri. Sudah barang tentu dengan harga yang mahal. Kalau melalui sistem tender mungkin \$10, tetapi melalui emergency purchase \$30. Cuba bayangkan berapa banyak wang akan rugi kalau berlaku keadaan seumpama itu. Dan ini adalah masalah

sikap kakitangan dan pegawai di peringkat yang mengendalikan bekalan dan kontrak. Sebab itu, saya ingin menarik perhatian Kementerian Kewangan supaya memerhatikan—bukan saya menuduh, jauh sekali saya menuduh tetapi sebab kita ini manusia yang lemah, kita ini manusia biasa—supaya Kementerian memerhatikan setengah-setengah kakitangan. Kadang-kadang kelewatan dan menangguhkan keputusan sehingga melibatkan beberapa kali validity period, saya bimbang dan takut ada udang di sebalik batu.

Kita ini manusia biasa, kerana saya pernah dengar ada rungutan sebelum ini dengan konsep plannya begitu begini sehingga mengambil masa yang begitu lama. Oleh kerana agensi yang terlibat sudah terdesak, maka seperti saya katakan tadi mereka terpaksa memberi secara emergency purchase dengan harga yang tinggi. Kejadian seperti ini akan merugikan wang rakyat. Saya harap Kementerian Kewangan akan mengkaji dan mengatasi masalah ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya menggesa supaya Kerajaan memikirkan cara-cara yang sesuai untuk membolehkan Wakil-wakil Rakyat boleh berkhidmat sepenuh masa kepada rakyat. Caranya saya tidak tahu. Saya bukanlah hendak mencadangkan dari segi pendapatan tetapi difikirkan cara supaya Wakil-wakil Rakyat ini boleh berkhidmat sepenuh masa seperti langkah yang diambil oleh negara jiran kita. Tuan Yang di-Pertua, bila keadaan ini berlaku dari segi kemudahan Wakil Rakyat memperoleh kemudahan yang secukupnya, mereka tidak lagi perlu menjadi Pengerusi kepada agensi-agensi Kerajaan dan juga melibatkan diri di dalam perniagaan.

Saya mencadangkan dengan seriusnya perkara ini, Tuan Yang di-Pertua, sudah sampai masanya dan sesuai dengan hasrat dan yang tersurat di

dalam fikiran Yang Berhormat Menteri Kewangan dan boleh menyelesaikan masalah kita ini sekali gus bukan case by case tetapi menyelesaikan masalah menerusi pendekatan satu konsep. Satu pendekatan yang saya kira di mana Wakil-wakil Rakyat harus bertugas kepada rakyat dengan sepenuh masa, menjadi pemimpin kepada rakyat, menjadi jurubicara kepada rakyat dengan lebih berkesan daripada memikirkan perkara-perkara lain.

Tuan Yang di-Pertua, penubuhan Perbadanan Usahawan Nasional Berhad (PUNB) yang akan beroperasi pada tahun 1992 dengan peruntukan \$100 juta, modal berbayar \$200 juta lagi untuk kegiatan Yayasan Pelaburan Bumiputera, PUNB akan mengambil pendekatan menyeluruh mencakupi kemahiran perniagaan, pengurusan dan persoalan sikap. Saya berharap PUNB akan mencapai matlamat ini dan tidak dinikmati oleh golongan tertentu sahaja. Apakah jaminan Menteri Kewangan yang PUNB serta Yayasan Pelaburan Bumiputera ini tidak dimonopoli oleh segolongan tertentu seperti sungutan orang ramai terhadap TPU. Ini saya baca dalam suratkhobar, bukan tuduhan, jangan marah pula nanti, sebab saya ini orang mudah marah.

Tuan Yang di-Pertua, satu lagi perkara yang saya hendak menarik perhatian di sini ialah Bank Bumiputra Malaysia Berhad ditubuhkan bagi membantu peniaga bumiputera. Kita sudah dengar cerita BMF dahulu, manakala dalam sesi yang lalu Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sendiri bercakap mengenai apa yang berlaku dalam soal BMF yang disiarkan dalam televisyen dalam sidang yang lalu. Saya pun naik hairan kenapa Ahli Parlimen dari Gua Musang yang saya sokong dahululah sampai hari ini belum lagi menjawab, sebab saya kira ianya serius dan ianya menyakinkan lagi bahawasanya apa yang berlaku dalam skandal BMF ini.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai dengan Bank Bumiputra ini terdapat sungutan terhadap perjalanan bank ini di mana dikatakan peniaga kecil bumiputera sukar mendapat pinjaman. Hal ini banyak kali dibincangkan kerana Bank Bumiputra ini ditubuhkan hasil daripada Kongres Ekonomi Bumiputera dahulu. Di samping itu saya difahamkan NPL ataupun dikenali dengan non-performance loan telah meningkat kepada \$5.6 bilion, merupakan suatu angka yang sangat membimbangkan kedudukan bank tersebut. Adakah kedudukan ini benar? Kiranya benar, apakah tindakan yang akan dibuat bagi menyelamatkan bank ini? Selain dari itu, saya mendapat tahu terdapat rungutan di dalam kenaikan pangkat di Bank Bumiputra yang boleh menjejaskan prestasi bank tersebut.

Baru-baru ini seorang pemandu kepada bos yang tidak mempunyai kelulusan telah dinaikkan pangkat kepada kerani dengan gaji permulaan \$1,300 sedangkan untuk seorang kerani biasa terpaksa berkhidmat selama lebih 18 tahun, baru sampai ke tanggagaji tersebut. Di samping itu seorang pegawai wanita berpangkat Junior Accountant yang berkelulusan SPM dan bertugas di service counter telah dilompatkan pangkat ke Deputy Accountant dengan tidak payah menjawab jawatan Assistant Accountant. Biasanya seorang siswazah untuk menjadi Deputy Accountant terpaksa berkhidmat lebih 18 tahun. Saya berharap Menteri Kewangan dapat menyiasat perkara ini, kerana saya tidak mahu ia menjejaskan semangat dan wibawa bank tersebut terutama di kalangan kakitangan dan pegawai-pegawai bank yang bekerja begitu lama di Bank Bumiputra.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin mencadangkan agar Menteri Kewangan memberi perhatian terhadap perjalanan Bank Negara. Langkah Bank Negara membiarkan institusi kewangan mengeluarkan kad kredit secara

berleluasa sangatlah diragui. Kesan dari tindakan tidak adanya control dari Bank Negara memberi kesempatan kepada institusi kewangan berkenaan mengaut keuntungan ratusan juta secara percuma dan mudah. Tidak mungkinkah Bank Negara tidak mengetahui hal ini?

Saya ingin mencadangkan kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri supaya boleh memperluaskan peranan Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna. Saya kira Kementerian tersebut perlulah bertugas di dalam hal-hal yang bersangkutan dengan segala bentuk perniagaan di dalam negara. Kita dapati sebahagian besar tugas-tugas perdagangan di dalam negara kita diletakkan di bawah Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Industri. Saya kira langkah itu adalah tidak tepat. Kita dapati kuasa pemberian AP dan masalah pemberian saham terbitan untuk bumiputera diletak dibawah Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Industri yang sepatutnya diletak dibawah Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna. Cadangan saya ini saya harap tidaklah disalah-ertikan oleh pihak Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Industri tetapi saya kira lebih profesional dan lebih tepat kerana ianya melibatkan perniagaan dalam negeri.

Tuan Yang di-Pertua, akhir-akhir ini pemaju cenderung mendapatkan tanah Kerajaan untuk dimajukan kerana pembayaran premiumnya murah. Tindakan ini menguntungkan pemaju-pemaju. Mulai sekarang, saya ingin mencadangkan supaya tanah-tanah Kerajaan mestilah dibuat secara tender terbuka supaya ianya diserahkan kepada pemaju mengikut harga pasaran bukan lagi dengan harga premium yang murah yang menyebabkan perebutan dan pergeseran dan bermasam muka di antara satu sama lain di kalangan peniaga-peniaga iaitu dibuat dengan secara tender

terbuka. Langkah ini lebih adil dan diberikan tidak melalui pertimbangan tertentu. Dengan cara ini Kerajaan Negeri juga akan mendapat pulangan yang lebih besar dan munasabah.

Tuan Yang di-Pertua, terdapat syarikat-syarikat franchise yang pada mulanya melantik agensi daripada syarikat bumiputera 100%. Selepas berjalan dalam suatu jangkaan tertentu apabila yang memberi tersebut akan menubuhkan syarikatnya sendiri dengan joint-venture dan syarikat bumiputera ataupun persatuan di mana majoriti saham dikuasai oleh syarikat franchise tersebut kerana mereka menjalankan pengurusan. Maksudnya, Tuan Yang di-Pertua, pernah saya bangkitkan di dalam Dewan yang mulia ini iaitu bersabit dengan syarikat-syarikat bumiputera yang dilantik ataupun memegang franchise di mana syarikat-syarikat luar akhirnya sudah bertapak di negara kita ini. Kemudian memotong ataupun membatalkan franchise yang mereka pegang ini. Sesudah itu, mereka menubuhkan syarikat mereka sendiri dan ada yang menggunakan pertubuhan sebagai usaha pertamanya. Tetapi dari segi penyertaan sahamnya bukanlah 100% dan saya kira kalau ini berlaku ianya satu penganiayaan dan tidak berketepatan untuk kita melahirkan usahawan bumiputera yang berjaya. Saya berharap pihak Kementerian mengambil perhatian berhubung dengan soal ini.

Tuan Yang di-Pertua, salah satu isu yang penting yang mendapat liputan akhbar sekarang ini ialah mengenai dengan MARA. MARA, Tuan Yang di-Pertua, mendapat perhatian dan menjadi isu akhbar-akhbar, boleh dikatakan dalam semua akhbar. Cukup banyak, Tuan Yang di-Pertua, sehingga menggambarkan seolah-olah MARA ini sudah hampir hendak runtuh. MARA ini dengan berbagai-bagai pentafsiran dan tajuk-tajuk berita yang cukup mengelirukan.

Saya tidaklah bercadang untuk hendak mengupas ataupun hendak membahaskan masalah MARA dengan terperinci kerana saya kira peluang di peringkat Jawatankuasa ini nanti lebih tepat untuk membincangkan perkara masalah MARA, tetapi di sini, saya ingin menarik perhatian bahawa MARA ditubuhkan sebagai nukleus, sebagai satu institusi kepada pembangunan orang-orang Melayu. Oleh itu, satu perancangan yang teliti mestilah dibuat supaya ianya benar-benar mencapai tujuan penubuhannya. Kerajaan mestilah menjain kemajuannya dalam semua bidang yang diceburi dan MARA tidaklah boleh kekal dengan imejnya sekarang sebagai institusi atau agensi membantu usahawan secara kecil-kecilan. Tetapi berbalik kepada soal MARA, macam-macam isu telah dikemukakan yang sekaligus seolah-olah MARA ini gagal, apabila Yang Berhormat Pengerusi MARA sekarang ini dari Batu Berendam menjadi Pengerusinya.

Ceritanya panjang, Tuan Yang di-Pertua, kalau saya hendak huraikan di sini mungkin memakan masa satu jam. Saya sudah bawa, satu fail, ada apabila saya buat kajian soal MARA, timbul macam-macam kekecohan yang cukup memalukan. Cuma di peringkat ini, saya hendak minta Yang Berhormat Menteri Perusahaan Awam yang bertanggungjawab kepada MARA supaya membersihkan beberapa isu-isu atau tohmah-tohmah yang seolah-olah memberi gambaran yang tidak baik kepada Pengerusi MARA sekarang ini.

Saya sudah buat kajian dengan teliti, dengan izin, without fear or favour di mana Pengerusi yang ada sekarang ini baru berkhidmat tidak lebih daripada lapan bulan, tetapi di bawah Pengerusi sekarang ini berlaku macam-macam tohmahan. Saya percaya, ianya tidak benar, ada masalah dalaman bersabit

dengan soal Ketua Pengarah MARA yang ada sekarang. Itu soal lain dan saya harap pihak Pembangkang pun tidak mengambil kesempatan untuk dijadikan isu.

Tetapi persoalannya, Tuan Yang di-Pertua, pihak Kementerian Perusahaan Awam mestilah bertindak cepat membetulkan satu tanggapan terutamanya pihak-pihak akhbar. Dalam satu akhbar MARA lesap \$1 billion walaupun beritanya lain. Dalam lain-lain suratkhbar mingguan yang memberi seolah-olah "Nah, MARA di bawah Pengerusi Ahli Yang Berhormat dari Batu Berendam ini begitu buruk sekali!" Saya berharap tidak ada dalang yang cuba hendak merosakkan nama baik sesama kita ini, terutamanya dari segi MARA itu sendiri yang dipertanggungjawabkan untuk menjaga institusi bumiputera.

Saya sudah baca dari segi detailnya, maka banyak perkara yang boleh dipersoalkan dari segi tanggungjawab MARA sekarang ini dan kita tahu Pengerusi bukan pengerusi eksekutif. Yang kita tahu MARA ini berjalan di atas Akta MARA yang ada sebelum ini. Walau macam manapun, Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menarik perhatian soal MARA secara khusus apabila sampai kepada peringkat Jawatankuasa nanti supaya tujuan saya bukan untuk menimbulkan kekeliruan lagi, tidak, tetapi supaya membetulkan tanggapan masyarakat supaya nama baik Kerajaan dapat kita pertahankan bersama kerana ianya tidak sebagaimana yang dilaporkan oleh akhbar seluruhnya sehingga ada dalam rencana suratkhbar mengatakan sudah sampai masanya MARA jadi macam PNB, tak perlu lagi orang politik jadi Pengerusi dan seumpamanya. Kenapa baru sekarang timbul? Jadi, seolah-olah ianya mempunyai satu perkara yang tidak baik yang saya rasa tidak boleh mencemar pihak-pihak tertentu, walaupun keadaan tidak sedemikian rupa.

Tuan Yang di-Pertua, saya harap pihak-pihak akhbar pun supaya teliti dan berhati-hati dalam membuat liputan seumpama ini. Kadang-kadang orang yang tidak fasal-fasal kena aniaya sehingga timbul macam-macam isu yang seolah-olah ianya masalah politik, yang saya tahu ianya bukan masalah politik—masalah dalaman, malah perlantikan iaitu satu perkara amalan biasa, tetapi ianya menjadi buah mulut sekarang ini.

Kalau kita sebagai Ahli Dewan Rakyat tidak mengemukakan perkara ini dalam Dewan yang mulia ini, maka sudah tentu kita juga tidak bertanggungjawab. Kita hendak menjaga kesempurnaan semua pihak—semua pihak without fear or favour.

Kita tidak memihak kepada mana-mana pihak, yang kita mahu ialah mencari keadilan dan kebenaran. MARA mesti bergerak sebagai suatu institusi yang pantas. MARA mesti bergerak, kalau tanya saya Tuan Yag di-Pertua, dengan izin, dalam bahasa kampung, untuk majukan orang Melayu ia mesti jadi macam seolah-olah satu institusi yang “samseng” untuk orang Melayu. Jangan salah faham pula maksud saya ini.

Maknanya perkara remeh-temeh, soal-soal red-tape itu kita ketepikan. MARA ini seharusnya digerakkan sama ada ianya mencapai matlamat waktu penubuhannya dahulu dan segala peruntukan yang ada sepatutnya digunakan sepenuhnya untuk membangun orang Melayu. Kejayaan dan ukuran sesuatu institusi Kerajaan bukan terletak kepada sejauh mana kita dapat simpan wang yang diperuntukkan sebelum ini. Dalam simpanan ada \$900 juta, ada \$600 juta boleh untung dari segi pelaburan fixed depositnya, itu bukan tanda kejayaan. Tanda kejayaan ialah berapa banyak lagi projek-projek dapat dilaksanakan oleh MARA. Dengan idea yang kreatif, dengan idea yang inovatif supaya MARA dapat menyusun lebih

banyak lagi program-program dengan cepat dari segi perlaksanaannya atau kepentingan orang-orang Melayu, bukan dari segi sejauh mana dapat kita simpan wang. Saya percaya ianya bukan isu politik, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan yang di-Pertua, saya juga ingin merujuk kepada masalah Majlis Peguam Malaysia di mana telah mengambil sikap berkonfrantasi dengan Kerajaan. Saya kira tindakan Majlis Peguam Malaysia ini telah menyeleweng dari tujuan penubuhan asalnya yang ingin menjaga kepentingan Ahli seperti juga pertubuhan profesional yang lain. Saya menyokong penuh tindakan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri yang berusaha menyedar dan menginsafkan Majlis tersebut supaya kembali kepada tujuan penubuhannya.

Sikap kepimpinan Majlis ini yang keterlaluan dalam menghadapi isu perlantikan Ketua Hakim Negara adalah sebagai tindakan yang boleh diertikan sebagai mencabar Kerajaan dan institusi Yang di-Pertuan Agong. Seharusnya Majlis ini sedar bahawa Kerajaan yang ada adalah dipilih melalui proses demokrasi negara manakala perlantikan Ketua Hakim adalah dibuat oleh Yang di-Pertuan Agong. Saya kira, adalah lebih bijak kiranya Majlis ini dapat menerima hakikat bahawa perlantikan telahpun dibuat dan segala gejala yang berlaku dalam proses perlantikan tersebut sebagai sebahagian dari sejarah negara.

Pihak Majlis bolehlah memberi pandangan dan bukan memaksa pihak Kerajaan menerima pandangan mereka biar pun berhubung soal-soal kehakiman. Saya ingin menyarankan di Dewan yang mulia ini, sebelum Majlis Peguam bertemu dengan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, secara terbuka menggugurkan resolusi 1988 yang menyoalkan kedudukan perlantikan Ketua Hakim Negara dan memohon maaf kepada Kerajaan secara terbuka di atas perbuatannya sebelum ini.

Tuan Yang di-Pertua, perubahan politik yang mendadak di blok Russia dan langkah Amerika bertindak sebagai polis dunia dalam usaha membentuk Orde baru perlulah diawasi oleh kerana Russia sudah tidak mampu lagi mengimbangi pengaruh Amerika dan sikap China yang tidak berhati-hati, maka saya kira kita tidak ada pilihan melainkan meningkatkan kesedaran rakyat untuk membangunkan bangsa kita menjadi bangsa yang kukuh dan bermaruah.

Langkah yang diambil oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri iaitu mempereratkan hubungan antara negara-negara Dunia Ketiga, memperkemarkan persatuan Selatan-selatan dan penubuhan EAEC adalah langkah yang tepat. Kita mestilah bersedia dari sekarang untuk menghadapi tindak-tanduk komplot Amerika, Britain dan Israel yang mahu menguasai dunia hari ini. Sikap dan dasar Amerika, Britain yang double standard dalam mencari keamanan dunia perlulah diawasi dan dikutuk. Adalah menjadi tugas negara kita meyakinkan negara-negara dunia ketiga bahawa Amerika, Britain dan kunci-kuncunya tidak bersedia membawa keamanan kepada mana-mana anggota negara Dunia Ketiga melainkan mereka campurtangan untuk kepentingan diri mereka sendiri. Sikap double standard dalam menghadapi isu Timur Tengah dan ketidakadilan Amerika dalam isu di Panama, jelas peranan Amerika sebenarnya.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mengambil kesempatan di Dewan yang mulia ini untuk merakamkan ucapan setinggi tahniah dan syabas kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri Malaysia yang telah dilantik menjadi Pengerusi G11 Komanwel dalam menyelamatkan rakyat Afrika Selatan dari dasar apartheid. Perlantikan ini dan pengakuan-pengakuan lain oleh ketua-ketua negara Dunia Ketiga terhadap

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sebagai tanda penerimaan mereka terhadap kepimpinan Perdana Menteri Malaysia sekarang ini. Penerimaan mereka adalah sebagai pengiktirafan terhadap Yang Amat Berhormat Dato' Seri Dr Mahathir bin Mohamed yang kini terserlah sebagai bintang yang bersinar tersendiri di dekad ini yang tanpa saingan seperti di era Nasir, Sukarno dan Nehru. Saya berdoa agar kepimpinan Dato' Seri Dr Mahathir semakin terserlah dan mampu menjadi "Wira Dunia Ketiga". *(Tepuk)*

Tuan Yang di-Pertua, kita perlu menyingkap sejarah jatuh bangun kepimpinan Melayu di dalam Kerajaan kita di mana krisis yang timbul pada tahun 1987, benar-benar mencemaskan bangsa.

Kita sedar rakyat panik melihat gajah sama gajah bertempur di mana pelanduk bercempera membawa nasib. Kepimpinan Melayu kita telah terbelah, tetapi kegawatan inidapat diredakan dengan penampilan Yang Amat Berhormat Encik Ghafar Baba sebagai Timbalan Perdana Menteri.

Yang Amat Berhormat Encik Ghafar Baba selaku Timbalan Perdana Menteri sanggup memperjudikan nasibnya semata-mata mahu melihat kekukuhan bangsa Melayu. Oleh itu tidak siapapun boleh menafikan yang Encik Ghafar selaku Timbalan Perdana Menteri telah melakukan sesuatu pengorbanan yang penting di dalam menegakkan maruah bangsa. Nampaknya Yang Amat Berhormat Dato' Seri Perdana Menteri dapat menyelami keikhlasan Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri kepada bangsa Melayu.

Kemampuan Dato' Seri Dr Mahathir membaca apa yang tersurat dari sejarah perjuangan Encik Ghafar selaku Timbalan Perdana Menteri, memberi kesempatan kepada beliau memperkuat kembali umat Melayu.

Selepas berjaya menghadapi krisis dan tekanan, akhirnya Yang Amat Berhormat Dato' Seri Dr Mahathir menampakkan kemampuannya untuk memimpin bukan sahaja untuk umat Melayu, tetapi untuk dunia ketiga. Perlantikan beliau dalam Persidangan Dunia Ketiga sebagai petanda penerimaan dunia terhadap kepimpinannya. Dr Mahathir lah umat Melayu pertama yang menjadi pemimpin melewati bangsanya sendiri. Beliau adalah lambang bangsa.

Tuan Yang di-Pertua, dalam kemewahan negara dewasa ini, kita berharap juga tokoh-tokoh teknokrat, ahli-ahli korporat dan seluruhnya tidak bermandi dengan kejayaan ekonomi kita. Janganlah kita mengejar kesenangan diri tanpa menghirau kepentingan negara dan orang lain. Janganlah kita jadi seperti kata pepatah, "Mati semut di dalam gula". Seharusnya kita umat Melayu mengejar kekayaan, tetapi di masa yang sama memperhitungkan masyarakat seluruhnya, seperti kita meminjam konsep dalam ekonomi Islam kita, harta untuk memenuhi keperluan bukanlah harta untuk memenuhi ketamakan.

Tuan Yang di-Pertua, satu lagi perkara sebelum ini antara kegawatan yang berlaku ialah perbahasan mengenai 'Konsep Raja Berperlembagaan'. Dalam konteks Sistem Demokrasi Berparlimen, apapun kita percaya kisah Sultan Mahmud mangkat dijulung, haruslah dimengertikan, janganlah sebiji nangka yang diperlukan oleh rakyat menjadi masalah hingga membawa sengketa dan kemudaratan.

Tuan Yang di-Pertua, ini satu perkara yang disebut oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan, iaitu kepada golongan 'kembiri', politik sudah tepat pada masanya. Istilah politik dalam memenuhi selera sendiri timbul macam-macam sejak akhir-akhir ini, termasuklah 'pelacur politik', yang

dibawa istilah ini oleh Yang Berhormat dari Gua Musang. Dan saya percaya perkataan 'pelacur politik' ini ditujukan kepada mereka daripada bekas 'S. 46' yang kembali semula ke pangkuan UMNO. Bagaimanapun, Tuan Yang di-Pertua, pelacur politik lebih prihatin terhadap bangsanya dalam menentukan sikap. Berani dalam membuat keputusan, biarpun sedar akan risikonya, terutama cemuhan dari kawan dan lawan. Begitupun, demi perpaduan bangsa, pelacur politik terus mengharung lumpur dan menungkah arus dalam usaha mengembalikan semula martabat umat.

Tuan Yang di-Pertua, izinkanlah saya mengakhiri ucapan ini dengan menyokong dan memetik firman Allah s.w.t. antara lainnya, biarlah kehidupan di dunia ini tidak lain, kecuali permainan dan senda gurau. Sesungguhnya kedamaian di akhirat lebih baik bagi mereka yang bertakwa.

Sekian, saya mohon menyokong, Tuan Yang di-Pertua.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Tanjong Aru.

6.15 ptg.

Tuan Vun Sin Choi (Tanjong Aru): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk turut membahaskan ucapan pembentangan Belanjawan bagi tahun 1992 yang baru dibentangkan oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan pada 1hb November, ini.

Tahun 1992 merupakan tahun yang bersejarah bagi negara kita Malaysia, kerana tahun inilah bermulanya pelaksanaan Wawasan 2020.

Saya mengucapkan setinggi-tinggi tahniah kepada Yang Berhormat Menteri Kewangan atas Belanjawannya yang pertama, yang begitu menyeluruh. Saya menyatakan menyeluruh kerana inilah pertama kalinya satu Belanjawan Negara yang mempunyai arah pencapaian jangka panjang, iaitu pencapaian Wawasan 2020. Pada hakikat dan

prinsipnya kita telah menerima dan menyambut baik matlamat baik Wawasan 2020, ini termasuklah operasi frameworknya iaitu Dasar Pembangunan Baru. Strategi pelaksanaannya iaitu Outline Prospective Plan 2 (OPP2), dan Program Pelaksanaannya ialah Rancangan-rancangan Lima Tahun Malaysia.

Tuan Yang di-Pertua, bagaimanapun dalam Belanjawan ini, saya ingin membuat beberapa pandangan di sini, cukai 5% ke atas perkhidmatan profesional, hospital swasta, pengenalan insuran dan pusat servis kereta mendatangkan kesan kepada pelanggan, tambahan harga perkhidmatan akan memindahkan kepada pelanggan. Walaupun yang berpendapatan sederhana dan golongan berpendapatan rendah yang memerlukan perkhidmatan tersebut. Justeru itu saya merayu kepada Kerajaan akan mempertimbangkan semula cadangan itu.

Tuan Yang di-Pertua, seperti Carring Society, Kerajaan harus menitikberatkan masalah-masalah yang dihadapi oleh rakyat pada amnya orang-orang tua dan cacat. Dalam konteks ini Kerajaan haruslah memberi lebih banyak pengecualian cukai kepada pembayar-pembayar cukai yang menanggung perbelanjaan untuk ibu bapa mereka yang tua, anak-anak mereka yang cacat dan abang atau adik mereka yang cacat.

Tuan Yang di-Pertua, saya menyambut baik peruntukan sebanyak \$193 juta bagi negeri Sabah untuk jalan raya. Walau bagaimanapun, jumlah peruntukan ini tidaklah mencukupi memandangkan negeri Sabah masih lagi jauh ketinggalan dari segi pembangunan dan infrastruktur. Kita mahu taraf kehidupan rakyat Sabah setaraf dengan rakyat Semenanjung Malaysia untuk mencapai Wawasan 2020.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah menggariskan 9 cabaran utama ke arah pencapaian Wawasan 2020. Antara cabaran yang telah dinyatakan oleh

Perdana Menteri iaitu mewujudkan sebuah masyarakat Malaysia yang matang, liberal dan bertoleransi dengan setiap rakyat Malaysia daripada semua kaum bebas mengamalkan dan melaksanakan adat resam, kebudayaan dan kepercayaan agama masing-masing dan dapat merasakan bahawa mereka ialah dari sebuah negara.

Pada pendapat saya sama ada kita dapat mengatasi cabaran ini dan seterusnya mencapai matlamat Wawasan tersebut bergantung kepada keikhlasan dan kesungguhan para pemimpin politik terutama sekali para pemimpin Persekutuan. Kenapa? Sebab para pemimpin Pusatlah yang banyak mendapat perhatian daripada media massa. Justeru itu, mereka berkemungkinan besar akan mempengaruhi tindak-tanduk dan tanggapan-tanggapan rakyat.

Dalam hubungan ini, bagaimanakah kita mencapai matlamat Wawasan 2020 jika sekiranya masih banyak para pemimpin yang terus-menerus menggunakan agama dan bangsa semata-mata demi kepentingan politik. Misalnya, semasa Pilihanraya Parlimen tahun lepas terdapat pemimpin Pusat yang menuduh Kerajaan Sabah meminta stesyen TV untuk menyebarkan rancangan agama Kristian. Kemudian baru-baru ini Ketua Menteri Melaka menuduh Kerajaan Sabah menindas rakyat Islam di Sabah. Kenyataan-kenyataan seperti ini tidak habis-habis. Tetapi mujurlah rakyat Malaysia khususnya di Sabah lebih mengetahui keadaan yang sebenarnya. Mereka sudah muak dengan politik bohong dan kepura-puraan. Rakyat Sabah juga tahu bahawa pemimpin-pemimpin yang membuat tuduhan seperti itu adalah mereka yang cuba mendapat populariti murahan untuk kepentingan sendiri.

Tuan Yang di-Pertua, rakyat Sabah menyambut baik saranan Perdana Menteri semasa lawatan ke Sarawak baru-baru ini agar pemimpin-pemimpin politik menghentikan politik perkauman. Beliau berkata, dengan izin,

Racial politics will only instigate the people and cause one race to hate another and eventually spark off racial riots.”

Tuan Yang di-Pertua dan Ahli-ahli Yang Berhormat, saya yakin dan percaya kita semua bersetuju dengan kenyataan ini. Sayangnya saranan itu hanya manis di bibir mulut sahaja. Kenyataan-kenyataan seperti ini sudah berkali-kali dibuat, terutama sekali semasa pilihanraya. Saya ingin melihat keikhlasan dan kalau pemimpin-pemimpin negara ini betul-betul ikhlas, jangan daftarkan parti-parti perkauman dan bubarkan semua parti-parti politik perkauman di negara ini. Apalah gunanya kita berkata hentikan politik perkauman jika segalanya masih ada lagi parti-parti politik memperjuangkan kepentingan sesuatu kaum yang sempit? Dan yang paling dahsyat lagi ialah terdapat parti politik yang memperjuangkan ketuanan dan mendominasi kaum-kaum yang lain. Di mana letaknya keikhlasan? Apakah kita betul-betul mahu menghapuskan politik perkauman atau, dengan izin, play it when it suits the interest of the political ethnics of the nation?

Tuan Yang di-Pertua, kalau kita betul-betul ikhlas dengan pencapaian Wawasan 2020, saya mencadangkan supaya double standard ini diberhentikan dengan serta-merta. Kita perlukan kewibawaan, keikhlasan dan amanah dalam menjalankan tanggungjawab dan kewajipan. Berhentikanlah tuduh-menuduh dan fitnah-memfitnah tanpa bukti yang jelas.

Tuan Yang di-Pertua, soal sense of belonging to this nation, Malaysia, dengan izin, juga sangat-sangat penting. Dalam proses national building, para perancang dan pelaksanaan pembangunan negara hendaklah memastikan bahawa setiap unsur persetujuan-persetujuan semasa pembentukan negara kita Malaysia dipatuhi dengan penuh keikhlasan. Janganlah ada di antara kita yang merasakan tertipu, tersisih,

didiskriminasi dan dianaktirikan. Misalnya, para pemimpin Sabah dituduh parochial apabila membawa soal-soal dan isu-isu berhubung dengan hak-hak Sabah sepertimana yang termaktub dalam Perlembagaan Persekutuan dan Laporan Antara Kerajaan (IGC). Sepatutnya isu itu dikaji secara ikhlas. Sebagai contoh, mengenai isu pendidikan di Sabah, kita meminta sebuah universiti ditubuhkan di negeri Sabah berlandaskan keperluan-keperluan pendidikan di sana dan juga sejajar dengan Persetujuan Laporan Antara Kerajaan (IGC) sepertimana yang termaktub dalam Perenggan 17(b), mukasurat 8 yang berbunyi:

“When expansion of higher education facilities was being considered by the Malaysian Government, the requirements of the Borneo States should be given special consideration and the desirability of locating some of the institutions in the Borneo States should be borne in mind.”

Malangnya, bila kita memohon sebegini, ada orang mengatakan that is an impossible demand. Dalam hal ini, soal “impossible” atau “possible” tidak timbujl. Rakyat Malaysia cuba menuntut hak sepertimana yang telah dipersetujui di mana letaknya special consideration yang telah dinyatakan di dalam Laporan IGC itu. Layanan dingin yang terus-menerus seperti ini membuatkan rakyat Sabah rasa tertipu dalam pembentukan Malaysia. Kita harus tahu dan sedar akan sejarah pembentukan Malaysia. Pembentukannya diasaskan dengan dokumen-dokumen penting seperti Perjanjian Malaysia dan Laporan Antara Kerajaan (IGC)

Tuan Ruhanie bin Haji Ahmad:
(Bangun)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat dari Parit Sulong bangun. Ya, hendak apa Yang Berhormat?

Tuan Ruhanie bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, saya minta penjelasan, apakah yang dimaksudkan dengan “tertipu dengan pembentukan Malaysia”?

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat dari Tanjong Aru hendak beri jalan atau tidak?

Tuan Vun Shin Choi: Tidak beri jalan.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Dia tidak beri jalan. Teruskan, Yang Berhormat.

Tuan Ruhanie bin Haji Ahmad: Saya sudah tanya.

Tuan Vun Shin Choi: Dan Perlembagaan Persekutuan dan dokumen-dokumen berkenaan ini dengan jelas membebaskan negeri-negeri Borneo dari negeri-negeri di Semenanjung Malaysia dari segi hak-hak tertentu.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, ucapan Yang Berhormat panjang lagikah?

Tuan Vun Shin Choi: Ya.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat boleh sambung lusa.

Tuan Vun Shin Choi: Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian, kepada mereka yang beragama Hindu, saya mengucapkan selamat menyambut Deepavali esok.

Dewan ini ditangguhkan hingga pukul 2.30 petang hari Rabu, 6hb November, 1991.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.30 petang.